

स्वर्गाचे पुस्तक

खंड 6

मा७ । नेहमीच्या स्थितीत असल्याने, मी स्वतःला मा७ । शस्त्रीच्या बाहेर शोधून काढले आणि मी स्वतःला एक लहान स्टीमबोट म्हणून पाहिले. मी स्वतःला या फॉर्ममध्ये कमी झालेले पाहून थक्क झालो.

माझा आग्रह येशू आला आणि मला म्हणाला:

"माझी मुलगी,
मानवी जीवन हे स्टीमबोट साखे आहे जे फक्त अग्नीने फिरू शकते: ज७ त्याची आग मोठी आणि तीक्ष्ण असेल त७ ती वेगाने पुढे जाते,
ज७ त्याची आग लहान असेल त७ ती हळू चालते आणि ज७ आग विझली त७ ती गतिहीन व्हाते.

त७ ते आज साठी आहे:

- ज७ तिच्यात देवावरील प्रेमाची आग मोठी असेल,
तो पृथ्वीवर्गील सर्व गोष्टींवर घि७ । घालतो, नेहमी त्याच्या केंद्राकडे उडतो जो देव आहे

- ही आग लहान असल्यास ,
अडचण, भ्रंगणे आणि सह प्रगती
पृथ्वीवर्गील सर्व काही चिखलाने झाकलेले आहे.

- आग विझल्यास ,
ती गतिहीन व्हाते, तिच्यात देवाचा जीव नसतो. ती जणू दैवी सर्वांसाठी मृत आहे.

माझी मुलगी

जेव्हा आ७ त्याच्या सर्व कृती मा७ । प्रेमातून क७तो आणि
जेव्हा त्याला मा७ । प्रेमाशिवाय त्याच्या कामासाठी कोणतेही बक्षीस नको असते तेव्हा
तो नेहमी दिवसाच्या प्रकाशात चालतो.
तिच्यासाठी ती मात्र कधीच नसते.

तो त्याच्या सभोवतालच्या सूर्याखाली देखील चालतो, त्याच्या प्रकाशाचा पूर्णपणे आनंद घेतो.

त्याच्या कृती त्याच्या प्रवासासाठी प्रकाश म्हणून काम क७तात. ते त्यात एक नवीन प्रकाश निर्माण क७तात. "

मा७ । नेहमीच्या स्थितीत असल्याने मी इतरांच्या ग७जांसाठी प्रार्थना केली. मा७ । आत फि७त असताना, धन्य येशूने मला सांगितले :

"तुम्ही या लोकांसाठी प्रार्थना का क७ता? "

आणि तू, प्रभु, तू आमच्यावर प्रेम का क७तोस? -

"मी तुम्हाला प्रेम करतो कारण तू माझी आहेस.

आणि जेव्हा एखादी गोष्ट आपल्या मालकीची असते तेव्हा आपल्याला ती आवडते असे वाटते. ती गजबोसारी आहे. "

परमेश्वर, मी या लोकांसाठी प्रार्थना करतो कारण ते तुझे आहेत. नाहीत मला स्वतःस्य नाही."

माऊ ! कपाळावर हात ठेवून त्यावर थोडासा दबाव टाकत ती पुढे म्हणाला :

"अरे ते माझे आहेत म्हणून!

म्हणूनच शेजाऱ्याचे प्रेम ही चांगली गोष्ट आहे. "

माऊ ! नेहमीच्या स्थितीत असताना, धन्य येशूने स्वतःला थोडक्यात दाखवले आणि मला म्हणाले :

"माऊ ! मुली, खरे प्रेम स्वतःला विसरून जगते

स्वतःस्ये, दुःख आणि सर्व काही जे प्रेयसीचे आहे "

मी उत्तर दिले, "प्रभु, आपण स्वतःला कसे विसरू शकतो जेव्हा आपल्याला स्वतःबद्दल खूप वाटते?

हे आपल्यापासून दूर असलेल्या, आपल्यापासून वेगळे असलेल्या गोष्टींबद्दल नाही, जे सहजपणे विसरले जाऊ शकते."

येशू पुढे म्हणतो :

"हेच खरे प्रेमाचे बलिदान आहे:

जेव्हा एखादी व्यक्ती स्वतःसोबत असते, तेव्हा एखाद्याने प्रिय व्यक्तीच्या मालकीच्या सर्व गोष्टींवर जगले पाहिजे.

त्याहूनही अधिक, जे त्याचा स्वतःचा पृष्ठभागावर आला, ते आपण आपल्या प्रिय वस्तूसाठी स्वतःला उपभोग? की ही एक नवीन संधी बनवि? या प्रयत्न केला पाहिजे.

दुसऱ्याकडे, जे प्रेयसीने पाहिले की आज त्याला स्वतःला सर्व देतो, ते त्याला ते सर्व स्वतःला देऊन आणि त्याला त्याचे दैवी जीवन जग? की परवानगी देऊन त्याचे प्रतिफल कसे द्यायचे हे त्याला कळेल. अशा प्रकारे, जो स्वतःला पूर्णपणे विसरतो त्याला सर्व काही सापडते.

"आपण काय विसरतो आणि काय शोधतो यातील फरक पाहणे आवश्यक आहे :

आपण जे कुरूप आहे ते विसरतो आणि जे सुंदर आहे ते शोधतो.

आपण निसर्ग विसरतो आणि कृपा शोधतो.

आपण आकांक्षा विसरतो आणि सद्गुण शोधतो. आपण गर्हिबी विसरून संपत्ती शोधतो.

आपण वेडेपणा विसरतो आणि शहाणपण शोधतो.

आपण जग विसरतो आणि स्वर्ग शोधतो. "

आज सकाळी, माऊ ! शरीरातून बाहेर पडल्यावर, मी स्वतःला माऊ ! हातात बाळ

येशूसह आणि एका कुमारीच्या सहवासात पाहिले ! ने मला वधस्तंभावर

खिळ? !साठी जमिनीवर ठेवले,

- नखांनी नव्हे ते आगीने,

मा७ I हातांव३ आणि पायाव३ जळणा३ कोळसा घालणे. धन्य येशूने मा७ I दुःखात मला मदत केली आणि *मला सांगितले* :
"मा७ I मुली, त्यागाशिवाय कोणताही त्याग नाही.
त्याग आणि त्याग हे शुद्ध आणि प३पूर्ण प्रेम निर्माण क३तात.
आणि य७ पवित्र असल्याने, ते मा७ साठी योग्य पवित्रस्थान म्हणून मा७ I आ७ I ला पवित्र क३ते.
जेणेकरून मी तिथे कायमचे ३हू शकेन.
म्हणून बलिदानाने तुमचे श३३ आणि आ७३ पवित्र क३? साठी तुमच्यामध्ये कार्य करू द्या जेणेकरून तुमच्यामध्ये सर्व काही पवित्र होईल.
सर्व काही मा७ साठी समर्पित क३.

मा७ I नेहमीच्या स्थितीत स्वतःला शोधून, मी मा७ I मध्ये धन्य येशू पाहिला.

मा७ I मनातील *प्रकाश मला सांगतो*:
"एक काहीही नसताना, एक सर्वकाही असू शकते.
पण कसे?

दुःखातून माणूस सर्वस्व बनतो .
दुःखामुळे आ७३ पो७, पुजारी, राजा, राजपुत्र, मंत्री, न्यायाधीश, वकील, सुधारक, संरक्षक, बचावकर्ता बनतो.

आणि ख३ दुःख हे देवाच्या इच्छेनुसा३ आहे,
जर आ७३ देवाच्या इच्छेनुसार पूर्णपणे शांत झाला तर , ही पूर्तता, दुःखासह एकत्रितपणे, आ७ I ला प्रभावित करू देते
- देवाच्या न्यायाव३,
- त्याच्या दयेसाठी,
- पुरुषांव३ आणि
- सर्व गोष्टीबद्दल.

दुःख ख्रिस्ताला बहाल केले
- सर्व गुण,
- सर्व सन्मान आणि
- सर्व मंत्रालये
जे मानवी स्वभावात असू शकते.

एकसा३खे,
ख्रिस्ताच्या दुःखात सहभागी होऊन आ७३ सहभागी होतो
- गुण,
- सन्मान आणि
- मंत्रालयांना
ख्रिस्ताचा, जो संपूर्ण आहे. "

मी व३ लिहिलेले ते ख३ आहे का याचा विचा३ करून मला धक्का बसला.

म्हणून, आशीर्वादित येशूला पाहताच मी त्याला म्हणालो:

"स॒, मी जे लिहिले ते चुकीचे आहे.
साध्या दुःखातून असे कसे होऊ शकते?"

त्याने उत्तर दिले :

"मा॒ । मुली, आश्चर्यचकित होऊ नकोस.
ख॒ंच, केवळ देवासाठी कोणतेही सौंदर्य दुःख ब॒भेब॒चीचे नाही.

मा॒ ।पासून दोन बाण सतत निसटत आहेत.

मा॒ । हृदयाचा पहिला भाग .

हा प्रेमाचा बाण आहे जो मा॒ । गुडघ्याव॒ बसलेल्यांना, म्हणजेच मा॒ । कृपेत
असलेल्या सर्वांना दुखावतो.

हा बाण मा॒ । गर्भाशयात असलेल्यांसाठी जखमा, म॒तो, ब॒ने क॒तो, त्रास देतो,
आकर्षित क॒तो, प्रकट क॒तो, सांत्वन देतो आणि लांबवतो.

दुसरा बाण मा॒ । सिंहासनावरून येतो .

मी ते देवदूतांना सोपवतो जे मा॒ । मंत्र्यांप्रमाणेच ते सर्व प्रका॒च्या लोकांपर्यंत
पोहोचवतात, त्यांना शिक्षा क॒तात आणि त्यांना धर्मा॒साठी प्रोत्साहित क॒तात ».

हे सांगताना, त्याने त्याचे दुःख मा॒ । ब॒भेब॒ सामायिक केले आणि मला सांगितले:
"तुम्हीही मा॒ । िडेम्शनमध्ये सहभागी व्हा".

मा॒ । नेहमीच्या अवस्थेत स्वतःला शोधून, मी मा॒ । आतील भागात आशीर्वादित
येशूला थोडक्यात पाहिले. जणू त्याला मा॒ । शंकांचे नि॒सन क॒यचे होते,

त्याने मला सांगितले :

" माझी मुलगी,

मीच सत्य आहे.

मा॒ ।तून कोणतेही खोटे निघू शकत नाही.

जास्तीत जास्त, या अशा गोष्टी असू शकतात ७ । माणसाला समजत नाहीत. आ॒ । ने

मा॒ । शब्दांना आच॒णात आणून प्रतिक्रिया दिली पाहिजे.

ख॒ने त॒ माझा प्रत्येक शब्द हा कृपेची जोड आहे.

जो मा॒ ।तून बाहे॒ येतो ई

जे तो प्रा॒ ।ला भेट म्हणून देतो.

तिने प्रतिसाद दिला त॒

तो हा बंध इत॒शी जोडतो जे त्याने आधीच मिळवले आहे. तसे झाले नाही त॒ ,

तो त्याच्या निर्मात्याकडे प॒त क॒तो.

ख॒ंच

मी बघतो तेव्हाच बोलतो

की प्रा॒ । मध्ये मा॒ । भेटवस्तू प्राप्त क॒ ? ।ची क्षमता आहे.

मला उत्त॒ देऊन तो आ॒सात क॒तो

केवळ कृपेने अनेक दुवे नाहीत,

पुनंतु दैवी गुनाशी अनेक संबंध.

शिवाय, ती मला तिला आणखी भेटवस्तू दे? तसाठी विल्हेवाट लावते.

पण, माण I भेटवस्तू पुनंत आल्याचे मला दिसले, तमी माघात घेतो आणि गप्प बसतो.
"

मला माण I नेहमीच्या अवस्थेत शोधून, माझा धन्य येशू थोडक्यात आला आणि मला म्हणाला :

"माण I मुली, दैवी इच्छेबाहेर केलेली प्रत्येक मानवी कृती देवाला त्याच्या स्वतःच्या निर्मितीच्या बाहेर ठेवते.

स्वतःचे दुःख माण I दृष्टीने कितीही पवित्र, उदात्त आणि मौल्यवान असले तरी,
- जमी ते माण I इच्छेनुसार जन्माला आले नाही तमी, मला संतुष्ट करू? ऐवजी,
- ते मला चिडवते आणि मला मागे हटवते."

हे देवाची इच्छा, तू किती पवित्र, आग्रह्य आणि दयाळू आहेस! आम्ही काहीही केले नसले तरीही तुमच्याबरोबर आम्ही सर्व काही आहोत काण तुम्ही फलदायी आहात आणि आमच्यासाठी जे चांगले आहे ते तुम्ही जन्माला घालता. तुम्हा शिवाय आम्ही काहीही नाही, जमी आम्ही सर्वकाही केले तरी काण मानवी इच्छा निर्जंतुक आहे आणि सर्व काही निर्जंतुक करू.

मी आज सकाळी सहभोजन प्राप्त करू? अस अक्षम होतो.
माजीनामा दिला असला तरी मला खूप वाईट वाटले. मला वाटले की जमी मी बळी म्हणून अंधरुणाला खिळलो नाही तमी मला नक्कीच मिळेल.

मी पुनमेश्वराला म्हणालो, "तुम्ही बघा, बळीसाठी मला तुम्हाला संस्कारात प्राप्त हो? तपासून वंचित राह? त्वा त्याग करणे आवश्यक आहे. मी तुम्हाला खरोखर प्राप्त केले आहे यापेक्षा माण I वंचिततेचा त्याग हा सर्वात मोठा प्रेम म्हणून स्वीकारू करू. अशाप्रकारे, मला तुमच्यापासून वंचित ठेवल्याने तुमच्यावरील माझी प्रेम आणखी सिद्ध होते, असा विचार करणे, या वंचिततेची कटुता मऊ करू.

असे म्हणताच माण I डोळ्यातून अश्रू वाहत होते.

पण, माण I चांगल्या येशूच्या चांगुलपणा, मी झोपायला लागताच, आणि त्याने मला नेहमीप्रमाणे बघूच वेळ त्याच्याकडे पाह? अस भाग पाडल्याशिवाय, तो आला आणि माण I चेहऱ्यावर हात ठेवून त्याने माझी काळजी घेतली. म्हणत :

"माझी मुलगी, माझी मुलगी, धैर्य! तुझी माझी एकांतवासना तुझी इच्छा उत्तेजित करू आणि, या इच्छेद्वारे, तुमचा आज्ञ देवाचा श्वास घेतो.

भगवंताच्या बाबतीत, आज्ञा त्या या उत्साहाने आणखी जळजळ होऊन, तो या आज्ञाचा श्वास घेतो.

देव आणि आज्ञा यांच्यातील या पुनस्पृश श्वासांमध्ये,

प्रेमाची तहान पेटलेली असते आणि प्रेम हा अग्नी असल्यामुळे ते या आज्ञासाठी शुद्धीकरण बनवते.

तिच्यासाठी पढिणाम म्हणजे चर्चने अनुमती दिल्याप्रमाणे एक दिवस फक्त एक सहभागिता नाही, तम् श्वासोच्छ्वास सतत चालू राहिल्याप्रमाणे एक सतत सहभागिता आहे.

हे केवळ आज् ने शुद्ध प्रेमाचे साम्य आहेत, शब्दीभाषी नाही. आणि शब्दीभाषेक्षा मन अधिक पढिपूर्ण असल्याने प्रेम अधिक तीव्र असते. म्हणून जे मला स्वीकारू इच्छित नाहीत त्यांना मी बक्षीस देत नाही, पढंतु जे मला स्वीकारू शकत नाहीत त्यांना मी बक्षीस देतो आणि मला संतुष्ट कढ्? साठी हे देऊ कढ्तो».

माळ् नेहमीच्या अवस्थेत स्वतःला शोधून, मला माळ् ने आज् त्वढ् भाढ् असल्यासाढ्खे वाटले, जणू काही संपूर्ण जग माळ् ने धन्य येशूच्या एकांतासाठी माळ् त्वढ् तोलून आहे. माळ् ने प्रचंड कटुतेमध्ये, मी त्याला शोध्? साठी सर्वकाही केले.

जेव्हा तो आला तेव्हा तो मला म्हणाला :

"माळ् ने मुली, जेव्हा आळ् मला शोधतो तेव्हा तिला एक दैवी किढ्ण प्राप्त होते, मी तिच्यामध्ये जितक्या वेळा पुनर्जन्म घेतो तितक्या वेळा माळ् नेमध्ये एक दैवी गुणधर्म पुनर्जन्म घेतो."

मी हे शब्द ऐकून आश्चर्यचकित झालो आणि त्याला म्हणालो: "प्रभु, तू काय म्हणतोस?" आणि तो पुढे म्हणाला : "अढ् जढ् तुम्हाला माहित असेल की, जेव्हा पृथ्वीवढ् एक आळ् सतत देवाचा शोध घेतो, जसे स्वर्गात केले जाते तेव्हा सर्व स्वर्गाची चव कशी असते!

धन्याचे जीवन काय आहे? ते काय बनते?
त्यांचा देवामध्ये सतत पुनर्जन्म आणि त्यांच्यामध्ये देवाचा सतत पुनर्जन्म.

"देव नेहमी जुना असतो आणि नेहमीच नवीन असतो" याची जाणीव आहे.
त्यांना कधीही थकवा जाणवत नाही काढ्ण ते सतत देवामध्ये नवीन जीवन जगतात."

माळ् नेहमीच्या अवस्थेत स्वतःला शोधून, मी थोडक्यात येशूला त्याच्या पढ्म पवित्र आईला भेटताना त्याच्या खांद्यावढ् क्रॉस घेऊन आशीर्वादित केलेले पाहिले.
मी त्याला म्हणालो: "प्रभु, या दुःखद चकमकीच्या वेळी तुळ् ने आईने काय केले?"

त्याने उत्तर दिले :

"माळ् ने मुली, तू एक साधे आणि गहन कृत्य केले आहेस. कृती जितकी साधी तितकी ती देवाशी एकरूप होईल.
या साध्या कृतीने, मी स्वतः जे कढ्त होतो ते त्याने केले.
माळ् ने साठी हे खूप आनंददायक होते, त्याहूनही जास्त त्याने काहीतढ्ही मोठे केले असते.
खऱ्या उपासनेमध्ये हे समाविष्ट आहे :

जीव तो जे काही करतो त्यात देवाशी एकरूप होऊन दैवी क्षेत्रात विरघळतो.

आळ् इतढ्त्र असताना शब्दांनी उपासना कढ्णे ही खढ्ही उपासना आहे असे तुम्हाला

वाटते का?

या प्रकणात इच्छा माळी पासून दुःख आहे: मी त्यातील एक क्षमता वापरून उपासना केली आहे तः इतः विखुलेली आहेत?

नाही, मला माळी साठी सर्व काही हवे आहे, जे काही मी प्रा? ला दिले आहे. आधना ही सर्वात मोठी पूजा आहे जी प्राणी माळी साठी करू शकते."

आज सकाळी, मी स्वतःला माळी शिष्याच्या बाहेर स्वर्गीय तिजोरीचे पक्षीक्षण कृताना आढळले. मी सात तेजस्वी सूर्य पाहिले, जे त्यांचे स्वरूप नेहमीच्या सूर्यपेक्षा वेगळे होते. त्यांचा आकाश हृदयात लावलेल्या क्रॉससाखा होता.

मला ते स्पष्टपणे दिसले नाही, कारण त्या सूर्याचा प्रकाश इतका मोठा होता की तुम्ही आत पाहू शकत नाही.

तथापि, जितके जवळ गेलो तितके मला जाणवले की प्राणी आई आत आहे. मी विचार केला: "मी तुम्हाला कसे विचारू इच्छितो की मी पुजाःची वाट न पाहता या अवस्थेतून बाहेर पड? चा प्रयत्न करू इच्छितो!"

तिच्या जवळ गेल्यावर मी तिला तेच विचारले.

त्याने लहान नाही असे उत्तर दिले, जे मला थोडासा त्रास दिला. धन्य वर्जिन मग गर्दीकडे वळली आणि म्हणाली: "तिला काय कळायचे आहे ते पहा!"

प्रत्येकाने उत्तर दिले: "नाही, नाही!"

मग, दयाळूपणे, ती माळी कडे वळली आणि म्हणाली :

"माझी मुलगी,

दुःखाच्या मार्गावर धैर्यवान व्हा.

पहा, माळी हृदयातून बाहेर पडलेले ते सात सूर्य

माळी सात वेदनांमुळे मला खूप वैभव आणि वैभव मिळाले आहे!

हे सूर्य, माळी वेदनांचे फळ, पवित्र ट्रिनिटीला सतत डंक माहतात जे,

- दुखापत वाटणे,

सात वाहिन्यांमध्ये मला सतत धन्यवाद पाठवते.

मी या कृपेचे वितरण कृतो

सर्व स्वर्गाच्या गौवासाठी,

शुद्धीकणातील आज्ञांच्या आभारसाठी ई

पृथ्वीवर्षील यात्रेकरू आज्ञांच्या फायद्यासाठी." नंतर तो अदृश्य झाला आणि मी माझे शिष्य पुन्हा जोडले.

माळी नेहमीच्या अवस्थेत स्वतःला शोधून, माळी आध्या येशूने स्वतःला वधस्तंभाच्या रूपात दाखवले. त्याचे दुःख माळी सोबत शेअर केल्यानंतर त्याने मला सांगितले :

"माझी मुलगी,

निर्मितीद्वारे मी माझी प्रतिमा आज्ञांना दिली आणि,

माळी अवतारद्वारे मी त्यांना माझे देवत्व दिले, अशा प्रकारे मानवतेचे दैवतीकरण

केले.

जेव्हा मी मानवतेमध्ये अवताऱ् घेतला तेव्हा माझे देवत्व देखील क्रॉसमध्ये अवतरले.

७ प्रमाणे क्रॉस आऱ् ।त देवत्व मूर्त कऱ्तो, त्याचप्रमाणे ते आऱ् ।ला देवत्वात मूर्त रूप देते,

- निसर्गातून जे येते ते तिच्यामध्ये नष्ट कऱ्णे.

आऱ् ।मध्ये देवाचा अवताऱ् आणि आऱ् ।चा देवामध्ये अवताऱ् आहे. क्रॉस देवामध्ये आऱ् ।चा अवताऱ् घेतो हे ऐकून मला आनंद झाला.

तो पुढे म्हणाला : "मी एकाऱ्तेबद्दल बोलत नाही, तऱ् अवताऱ्बद्दल बोलत आहे.

क्रॉस आऱ् ।मध्ये इतका प्रवेश कऱ्तो की त्याला त्रास होतो

आणि जिथे दुःख आहे तिथे देव आहे .

काऱ्ण देव आणि दुःख वेगळे कऱ्ता येत नाहीत.

क्रॉस

- देवाशी एकरूपता अधिक स्थिऱ् कऱ्ते e

- हे त्याच्यापासून वेगळे होणे दुःख आणि निसर्ग यांच्यातील वेगळेपणाइतकेच कठीण कऱ्ते.

असे म्हणत तो गायब झाला.

थो । वेळाने तो त्याच्या उऱ् टतेने त्याच्याकडे पऱ्त आला जेव्हा तो अपमान आणि थुंकीने झाकलेला होता.

मी त्याला म्हणालो, "प्रभु, मी तुऱ् ।पासून कसे दूऱ् जाऊ शकतो ते मला दाखवा.

हे अपमान आणि त्यांच्या जागी सन्मान, स्तुती आणि आऱ्धना ".

त्याने उत्तर दिले :

"माऱ् । मुली, माऱ् । सिंहासनाभोवती पोकळी आहे

सृष्टी माऱ् ।वर ऋणी आहे पण मला देत नाही या गौऱ्वामुळे.

"पऱ्तु, जो मला प्रा? िंकडून तुच्छ लेखतो , केवळ स्वतःसाठीच नाही तऱ्

इतऱ्साठी माझा सन्मान करतो,

हे माऱ् ।साठी सन्मानाच्या या शून्यात उद्भवते.

- जो मला प्रेमरहित पाहतो आणि जो माऱ् ।वर प्रेम करतो

हे माऱ् ।वऱ्धिल प्रेमाच्या शून्यतेत उद्भवते.

- जो पाहतो की मी जीवांना आशीर्वादाने भरतो जेव्हा ते माऱ् ।वर कृतऱ् नसतात

आणि जो स्वतः माऱ् ।वर कृतऱ् असतो ,

माऱ् ।बद्दल कृतऱ् ता आणि आभाऱ्च्या या शून्यामध्ये उत्पादन कऱ्ते.

अशा प्रकारे माऱ् । सिंहासनाभोवती सुगंधी वातावरण निर्माण होते

- मला आवडते आणि

- जे माऱ् ।वर केवळ स्वतःसाठीच नाही तऱ् इतऱ्साठीही प्रेम कऱ्तात अशा

आऱ् । िंकडून येते.

आज सकाळी, माळ I नेहमीच्या स्थितीत, बाळ येशू आला. त्याला इतके लहान पाहून, जणू काही तो नुकताच जन्माला आला होता, मी त्याला म्हणालो:
"माळ I प्रिय पिकोलिनो, तू स्वर्गातून या जगात इतका लहान का जन्मलास?"

त्याने उत्तर दिले :

"काण प्रेम होतं.

माझा तात्पुढता जन्म पवित्र ट्रिनिटीकडून प्रा? िवधील प्रेमाच्या ओव्हफ्लोचा पढिणाम होता.

माळ I आईच्या प्रेमाच्या ओव्हफ्लोसाठी, मी गर्भ सोडला आणि प्रेमाच्या ओव्हफ्लोसाठी मी आज Iत अवतलले.

हा ओव्हफ्लो इच्छेचा पढिणाम होता.

आज माझी इच्छा करू लागला की मी त्यात गर्भधाणा कढतो. तिच्या इच्छेमध्ये ती जितकी प्रगती कढेल तितका मी तिच्यात वाढतो.

आणि जेव्हा ही इच्छा तिच्या आतून ओसंडून वाहते, मी संपूर्ण माणसात जन्मलो: त्याच्या मनात, त्याच्या तोंडात, त्याच्या कामात, त्याच्या पावलांमध्ये.

सैतानाचाही जन्म आज Iमध्ये होतो.

आज वाईटाची इच्छा करू लागताच,

सैतान त्याच्या वाईट कृत्यांसह तिच्यामध्ये गर्भधाणा झाला आहे

या इच्छेचे पालनपोषण केल्यास, भूत वाढतो आणि आतील आज Iला सर्वात कुरूप आणि घृणास्पद आवेशाने भढतो.

ओव्हफ्लोच्या बिंदूवढ पोहोचल्यास, मनुष्य सर्व दुर्गुणांमध्ये लिप्त होतो.

माळ I मुली, या दुःखाच्या काळात सैतान किती जन्म घेतो! जढ पुरुष आणि भुतांमध्ये सामर्थ्य असते,

ते माळ I आज Iतले सर्व जन्म नष्ट कढतील. "

मला खूप वेदना दिल्यानंतढ, माझा धन्य येशू थोडक्यात आला.

त्याने मला त्याच्या मानवतेमध्ये अनेक मानवी आजढे दाखवले आणि मला सांगितले :

"माळ I मुली, स्वर्गात सर्व मानवी जीवन माळ I मानवतेमध्ये आहेत

मठात जसे. त्यांचे जीवनाचे शासन माळ Iकडून आले आहे. एक मठ असल्याने, माझी मानवता प्रत्येक जीवाचे जीवन जगते .

जेव्हा पृथ्वीवढील आजढे या मंडपात वास्तव्य कढतात आणि माळ I मानवतेचा प्रतिध्वनी या मानवी जीवनांच्या प्रतिध्वनीमध्ये मिसळतो तेव्हा मला काय आनंद होतो!

पण असंतुष्ट आजढे जेव्हा हे मंडप सोडून जातात तेव्हा माळ Iतील कटुता काय नाही!

इतढ तेथेच ढहतात, पढंतु खात्री न कढता.

ते माळ I कोठडीच्या ढजवटीच्या अधीन नाहीत.

आणि म्हणूनच, माझा प्रतिध्वनी त्यांच्याशी मिसळत नाही."

माळ I नेहमीच्या अवस्थेत चालू असताना, बाळ येशू आला.
आणि स्वतःला माळ I मिठीत ठेवून त्याने मला त्याच्या लहान हातांनी आशीर्वाद दिला
आणि मला म्हणाला :

"माझी मुलगी, माणुसकी हे एक कुटुंब आहे,
- जेव्हा कोणी एखादे चांगले कृत्य करून ते देवाला अर्पण करते, तेव्हा संपूर्ण मानवी
कुटुंब या प्रसादात सहभागी होते,
- प्रत्येकजण मला ऑफिस करत असल्यासारखे माळ I कडे येते.

जेव्हा तीन भाजांनी मला त्यांच्या भेटवस्तू दिल्या,
मी त्यांच्या लोकांमध्ये उपस्थित असलेल्या सर्व मानवी पिढ्या I पाहिल्या आहेत आणि
सर्वांनी या प्रसादाच्या गुणवत्तेत भाग घेतला आहे .

त्यांनी मला दिलेली पहिली गोष्ट म्हणजे सोने .
त्या बदल्यात मी त्यांना सत्याचे ज्ञान आणि समज दिली. पण तुम्हाला माहित आहे का
की मी आज I कडून कोणत्या सोन्याची अपेक्षा करतो?
भौतिक सोने नाही, नाही, तर आध्यात्मिक सोने, म्हणजे
- त्यांच्या इच्छेचे सोने,
- त्यांच्या स्नेहाचे सोने,
- त्यांच्या वैयक्तिक इच्छा आणि अभिरुचीचे सोने.
- थोडक्यात, माणसाच्या संपूर्ण अंतर्भागाचे सोने.

मला माळ I साठी हे सर्व आज I चे सोने हवे आहे.
जवळी आत्म्या स्वतःचा त्याग केल्याशिवाय मला अशी भेट सहज देऊ शकत नाही.

गंधरस , विजेच्या तात्काळप्रमाणे,
- हे माणसाच्या अंतर्भागाला जोडते,
- ते उजळ बनवते आणि
- त्याला भांगांच्या अनेक छटा देतो
जे आज I ला सर्व प्रकारचे सौंदर्य प्रदान करते.

तथापि, एक साधन असणे आवश्यक आहे की ,
- आज I च्या आतून येणाऱ्या अत्मा आणि वाऱ्याप्रमाणे,
भाग आणि ताजेपणा नेहमी जिवंत ठेवतो ,
हे भेटवस्तू दे? I स आणि दिलेल्या भेटवस्तूंपेक्षा मोठा I भेटवस्तू मिळवि? I स
अनुमती देते आणि जे प्राप्त करतात आणि देतात त्यांना आज I मध्ये व्हा? I स भाग
पाडते
जेणेकरून ती त्याच्याशी सतत संभाषण करू शकेल.

मग हा मार्ग काय आहे?
ही प्रार्थना आहे, विशेषतः आतील भाग , I चे सोन्यात रूपांतर होते
- केवळ अंतर्गत कामेच नाही,
- पण बाह्य कामे देखील. ती म्हणजे धूप . "

गेले महिनाभू मी प्रचंड कष्टात घालवला आहे. म्हणूनच मी लिहिले नाही.
मला खूप अशक्त आणि वेदना होत आहे हिल्यानं,
अनेकदा मां । मनात भीती जागृत होते की मी लिहू शकत नाही म्हणून नाही तं मला
लिहायचे नाही म्हणून आहे.

हे खं आहे की मला लिहि? ।स फाच संकोच वाटतो, इतकेच की केवळ
आाधाकता मला या मुद्द्याव पभूत करू शकते.
कोणतीही शंका दू कं? ।साठी, मी लिहायचे ठवले, सर्वकाही नाही, पंतु मला
आठवणां काही शब्द, मी खंखं लिहू शकतो का हे पाह? ।साठी.

मला एक दिवस आठवते, जेव्हा मला वाईट वाटत होते,

येशूने मला सांगितले:

" मां । मुली, जगात संगीत थांबले तं काय होईल?" मी त्याला विचाले, "सं, तुम्ही
कोणते संगीत थांबवू शकता?"

त्याने मला सांगितले :

"मां । प्रिये , तुझे संगीत .

खंच, जेव्हा आं

- मां ।साठी दुःख,

- जो प्रार्थना कतो, दुरुस्त कतो, स्तुती कतो आणि सतत कृपा कतो, हे मां ।
श्रवणासाठी सतत संगीत आहे

जे पृथ्वीच्या अधर्माकडे लक्ष दे? ।स प्रतिबंधित कते आणि म्हणून योग्य ती शिक्षा देते.

हे मानवी मनासाठी संगीत देखील आहे,

जे अशा प्रकारे वाईट गोष्टी कं? ।पासून दू जातात.

जं मी तुला या भूमीतून बाहे काढले तं माझे संगीत थांबणां नाही का?

मला काही फक पडणां नाही, काण ती फक्त त्याची पृथ्वीवरून स्वर्गापर्यंतची
हालचाल असेल: त्याला पृथ्वीव ठेव? ।ऐवजी, मां ।कड तो स्वर्गात असेल. पण जग
कसं कणां?"

मला वाटत:

"त्याला सोबत न घे? ।ची ही त्याची नेहमीची निमित्ते आहेत!

जगात अनेक चांगले आं आहेत जे देवासाठी खूप काही कतात त्यांच्यामध्ये मी
शेवटच्या स्थानाव नाही का? तंहीही तो म्हणतो की त्याने मला सोबत घेतले तं संगीत
बंद होईल का?

मां ।पेक्षा चांगले कणां अनेक आहेत. "

मी असे विचं कताच, ते विजेच्या झोतासांखे आले आणि **जोडले :**

"मां । मुली, तू म्हणतेस ते खं आहे.

असे अनेक चांगले आं आहेत जे मां ।साठी खूप काही कतात.

तथापि, एक शोधणे कठीण आहे म्हणून

जो मला सर्व काही देतो जेणेकरून मी तिला पूर्णपणे देऊ शकेन!

- काहीना थोडं स्वाभिमान, थोडं स्वाभिमान असतो,
- इतॄ विशेष स्नेह, जॄ फक्त एखाद्या पवित्र व्यक्तीसाठी,
- इतॄंनी थोडासा व्यर्थपणा ॄखला,
- जमिनीशी किंवा एखाद्याच्या वैयक्तिक हितसंबंधांशी इतॄ काही संलग्नता.
- थोडक्यात, प्रत्येक आॄ आपली छोटी गोष्ट ठेवतो.

त्यामुळे तिच्याकडून मला जे काही प्राप्त होते ते पूर्णपणे दैवी नाही.

त्याचे संगीत माॄ ा श्रवण आणि मानवी मनावॄ हे प्रभाव निर्माण कॄ? ास असमर्थ आहे.

म्हणून, हे आॄ ा महान गोष्टी करू शकत नाहीत

- समान प्रभाव निर्माण कॄ e

- कृपया मी

आॄ ाचे छोटे जेश्चॄ म्हणून

- जो स्वतःसाठी काहीही ठेवत नाही आणि

- जॄ स्त्रिया à Moi टाउट कॄतात. "

Un autre jour, alors que je continuais de me sentir souffrante, je vis que mon confesseur priait Notre-Seigneur pour qu'il me touche là où je souffrais afin que mes souffrances se calment.

धन्य येशूने मला सांगितले :

"माॄ ा मुली, तुझा दुःख कमी कॄ? ासाठी मी तुला स्पर्श कॄवा अशी तुझी कबुली देणाॄ इच्छा आहे. पण, माॄ ा सर्व गुणांमध्ये मला दुःखही आहे.

जॄ मी तुला स्पर्श केला तॄ तुझे दुःख कमी हो? ाएवजी वादू शकते. काॄण माॄ ा मानवतेला ा ा गोष्टीचा सर्वात जास्त आनंद वाटतो तो म्हणजे दुःख, मला ते ा ांना आवडते त्यांच्याशी संवाद साध? ात मला आनंद होतो."

मला असे वाटले की येशू मला स्पर्श कॄत आहे आणि मला जास्त वेदना होत आहेत.

म्हणून, मी म्हणतो:

"माॄ ा गोड गुड, माॄ ासाठी, मला तुॄ ा पवित्र इच्छेशिवाय काहीही नको आहे. मला वाईट वाटले किंवा मला आनंद झाला तॄ मी पाहत नाही, पॄंतु तुझी इच्छा माॄ ासाठी सर्वकाही आहे."

त्याने मला सांगितले :

"मला तुॄ ाकडून हीच अपेक्षा आहे. ते माॄ ासाठी पुॄसे आहे आणि मला समाधान देते.

ही सर्वात मोठी आणि सर्वात आदॄणीय उपासना आहे जी प्राणी मला पुनर्संचयित करू शकते,

- त्याचा निर्माता म्हणून तो मला काय देतो.

जेव्हा आॄ कॄतो तेव्हा आपण म्हणू शकतो

- त्याचा आॄ जगतो आणि माॄ ा मनाप्रमाणे विचाॄ कॄतो,

- त्याचे डोळे माळ I डोळ्यांतून पाहतात,
- की त्याचे तोंड माळ I तोंडातून बोलते,
- त्याचे हृदय माळ I द्वारे प्रेम कळते,
- त्याचे हात माळ I द्वारे कार्य करतात,
- त्याचे पाय माळ I पायावर चालू द्या.

मी त्याला सांगू शकतो: "तू माझा डोळा, माझे तोंड, माझे हृदय, माझे हात आणि माझे पाय आहेस."

"त्याच्या भागासाठी, आळ्य म्हणू शकतो:

"येशू ख्रिस्त हा माझा डोळा, माझे तोंड, माझे हृदय, माझे हात आणि माझे पाय आहे".

या संघात व्हाऊन,
केवळ त्याच्या इच्छेनेच नाही,
पण त्याच्या सर्व अस्तित्वासह,
आळ्य, जेव्हा तो मळतो, तेव्हा त्याला शुद्ध करू I साठी आणखी काही नसते.

काळण शुद्धीकरण फक्त त्यांच्याशी संबंधित आहे

- जे माळ I बाहेर व्हातात,
- संपूर्ण किंवा अंशतः.'

पूर्वपेक्षा जास्त त्रास होत असला तरीही मी माळ I नेहमीच्या स्थितीत व्हालो.
धन्य येशू आला, आणि त्याच्या मानवतेच्या प्रत्येक भागातून प्रकाशाचे अनेक छोटे
प्रवाह बाहेर आले I ने माळ I शरीराच्या सर्व भागांमध्ये संवाद साधला.

आणि माळ I शरीरातून,
आमच्या प्रभूच्या मानवतेला संप्रेषित करणाऱे अनेक प्रवाह होते.

या वेळी मला अनेक संतांनी वेढलेले दिसले जे माळ I कडे पाहून म्हणाले:
"जवळ पश्चिमेकडे चमू I केला नाही तर तो यापुढे जगू शकणार नाही.
त्याला महत्वाची चिन्हे नसल्यामुळे त्याचे वक्तृत्व पसंचण आता सामान्य व्हाविलेले नाही.
नैसर्गिक नियमांनुसार त्याला मरण आलेच पाहिजे. "
आणि त्यांनी येशूला चमू I करू I साठी आशीर्वाद दे? I साठी प्रार्थना केली
जेणेकरून मी जगू शकेन.

आमचे प्रभु त्यांना म्हणाले:

"तुम्ही पाहत असलेल्या प्रवाहांच्या संवादाचा अर्थ असा होतो की ते जे काही करू,
- अगदी नैसर्गिक गोष्टीही माळ I मानवतेने ओळखल्या जातात.
जेव्हा मी आज I ला या बिंदूवर आणतो, आळ्य आणि शरीर जे काही करतात त्यामध्ये
काहीही गमावले जात नाही, सर्व काही माळ I मध्ये व्हाते.

तथापि

- जवळ आळ्य स्वतःला माळ I मानवतेशी पूर्णपणे ओळख? I साठी आला नसेल,
- त्याची अनेक कामे गहाळ आहेत.

मी ते इथपर्यंत आणले आहे, मी ते माळ I बाबोब का घेऊ नये? "

जेव्हा मी या गोष्टी ऐकल्या तेव्हा मला वाटले, "प्रत्येक गोष्ट खूपखूप माळी विरुद्ध आहे:
-आण्टाधाक मला मध्यचे नाही ई
- पन्मेश्वराला प्रार्थना करू की तू मला तुळी बळोबळ घेऊ नकोस.

त्यांना माळी कडून काय हवे आहे?
मला माहित नाही. काणून, जवळजवळ सक्तीने, मी या पृथ्वीवळ जगावे अशी त्यांची इच्छा आहे, माळी सर्वोच्च चांगल्यापासून दूळ».
प्रत्येक गोष्टीने मला त्रास दिला आहे.

मी असा विचार करत असताना, *येशू मला म्हणाला :*

"माळी प्रिय मुली, दुःख करू नकोस.
जगातील गोष्टी दुःखदपणे उलगाडत आहेत आणि वाईटाकडून वाईटाकडे जात आहेत.
माळी न्यायाला मोकळेपणाने लगाम घाल? ाची वेळ आली तळी मी यापुढे कोणाचेही ऐकणाली नाही आणि तुला घेऊन जाईन.

उपस्थितीत

- पवित्र टिनिटीचे,
- ढाणी आई, पन्म पवित्र मेढी,
- माळी संक्षक देवदूताचा आणि संपूर्ण स्वर्गीय न्यायालयाचा आणि माळी कबूलकर्त्याचे पालन केळी ासाठी,

मी वचन देतो की जळी पन्मेश्वराने, त्याच्या असीम दयेने, मला मळी ाची कृपा दिली,
-मग, जेव्हा मी स्वतःला माळी स्वर्गीय जोडीदालसोबत शोधतो, तेव्हा मी प्रार्थना करीन
आणि मध्यस्थी करीन
- चर्चच्या विजयासाठी e
- त्याच्या शत्रूंच्या गोंधळासाठी आणि धर्मांतर्लासाठी.

मी प्रार्थना करू ाचे वचन देतो

- आमच्या शहरात कॅथोलिक पक्षाचा विजय झाला,
- सॅन कॅटाल्डोचे चर्च उपासनेसाठी पुन्हा उघडले आहे
- की माझा कबूल करणाला त्याच्या नेहमीच्या त्रासातून मुक्त झाला आहे,
आण्टाच्या पवित्र स्वातंत्र्यासह आणि खऱ्या प्रेषिताच्या पवित्रतेसह ई
-म्हणजे, जळी प्रभूने पळवानगी दिली तळी महिन्यातून एकदा तळी, मी त्याच्याशी स्वर्गीय गोष्टी आणि त्याच्या आण्टाच्या भल्याशी संबंधित गोष्टी सांगायला येईन.
मी वचन देतो आणि, जोपर्यंत माझा संबंध आहे, मी शपथ घेतो.

आज सकाळी, माळी नेहमीच्या स्थितीत,
जेव्हा मी माळी आशीर्वादित येशूला पाहिले, तेव्हा मी लोकांना दुःखही पाहिले. मी येशूला त्यांच्या दुःखातून मुक्त करू ासाठी प्रार्थना केली.
त्याच्या जागी मला त्रास सहन करूवा लागला तळी.

येशूने मला सांगितले :

"ज॒ तुम्हाला दुःख भोगायचे असेल, त॒ तुम्ही पीडित असताना ते करू शकता. पण,
नंत॒, जेव्हा बळी स्वर्गात येतो,
तुमच्या शह॒ला आणि ॥७॥ कर्त्यानाही त्यानंत॒ची ढिकामीता दिसेल.

अ॒भे! मग ते महान चांगले किती ओळखतील
मी त्यांना एका बळीचा आ॒ देऊन त्यांना दिले होते! "

मी आता आ॒धा॒कपणे काय लिहीन हे नमूद क॒यला विस॒लो,
- ज॒ या काही गोष्टी नाहीत, का॒ण आपल्या प्रभूची उपस्थिती गहाळ होती.
मी मा॒ I श॒तून बाहे॒ पडलो होतो आणि मी एखाद्या चर्चमध्ये असल्यासा॒खे
वाटले.
जेथे अनेक आद॒णीय पुजा॒ होते आणि त्यांच्याब॒ब॒, शुद्धीक॒णातील आ॒ आणि
स॒न क॒टाळोच्या चर्चव॒ चर्चा क॒णा॒ संत.

आम्हाला जे हवे आहे ते मिळेल, असे ते म्हणाले. ते ऐकून मी म्हणालो, "हे कसे होऊ
शकते?
दुसऱ्या दिवशी चॅ॒ने त्याचे का॒ण गमावल्याचे म्हटले होते. त्यामुळे न्यायालयामार्फत
ते मिळणे शक्य नाही.
नग॒पालिकेला अनुदान द्यायचे नाही आणि तुम्ही म्हणता ते मिळेल का?"

ते म्हणाले, "या सर्व अडचणी असूनही, का॒ण गमावले नाही.
आणि ज॒ त्यांनी ते पाड? I साठी हात व॒ केले त॒ही असे म्हणता येणा॒ नाही की
का॒ण गमावले आहे, का॒ण स॒न क॒टाळोला त्याच्या मंदि॒चे चांगले ॒क्षण कसे क॒वे
हे माहित असेल.
बिचा॒ को॒टो, ते करू शकले त॒ "

ते पुढे म्हणाले: "प्रथम वस्तूची नोंद झाली आहे. मुकुट घातलेल्या व्हर्जिनला आधीच
तिच्या घ॒ ने? Iत आले आहे.
तू, आमच्या लेडीसमो॒ जा आणि तिला प्रार्थना क॒ की तिने आमच्याकडून प्राप्त
क॒ I स सुरुवात केलेली कृपा आम्हाला पूर्णपणे द्या».

मी प्रार्थना क॒ I साठी हे चर्च सोडले.
पण, त्या काळात मी मा॒ I श॒त सापडलो.

मा॒ I चांगल्या येशूच्या ह॒वल्याबद्दल मी स्वतःला खूप व्यथित आणि दुःखी असल्याचे
दिसले.

मी त्याला पाहताच तो मला म्हणाला:

"माझी मुलगी,
तुमच्या आ॒ I ने गरुडाच्या उ॒ I णाचे अनुक॒ण क॒ I चा प्रयत्न केला पाहिजे.
म्हणजेच, त्याने या पृथ्वीव॒ल सर्व खालच्या गोष्टीपेक्षा स्वतःला उंचीव॒ ठेव? I चा प्रयत्न
केला पाहिजे.
ते इतके उंच ॒हावे लागते की कोणताही शत्रू तेथे पोहोचू शकणा॒ नाही.

काण उंचीव ढाहणा आ त्याच्या शत्रूपर्यंत पोहोचू शकतो. पण ते पोहोचू शकत नाहीत.

केवळ उंचाव जगावे लागत नाही,
पण त्याने गरुडाची शुद्धता आणि दृश्य तीक्ष्णता मिळवि? चा प्रयत्न केला पाहिजे .

उंचाव ढाहून , त्याच्या दृष्टीच्या तीव्रतेने , तो दैवी गोष्टींमध्ये प्रवेश करू ? अस सक्षम असेल,

उत्तीर्ण मार्गाने नाही, पण

- ते त्यांचे आवडते अन्न होईपर्यंत त्यांचे ध्यान करणे

- आणि इतक्या कोणत्याही गोष्टीचा तिरस्कार करणे.

इतक्यांच्या गजाली कशा पूर्ण करण्याच्या हे देखील त्याला कळेल,

तो त्यांच्यामध्ये खाली जायला घाबरत नाही

त्यांचे चांगले करणे आणि आवश्यक असल्यास, त्यांना जीवन देणे.

त्याच्या नजरेच्या शुद्धतेद्वारे ,

तो देवावधील प्रेम आणि शेजाऱ्यावधील प्रेम हे प्रेम बनवू शकेल, देवासाठी सर्वकाही सुधारेल.

हाच आज असो जो मला संतुष्ट करू इच्छितो."

आज सकाळी, माण ! येशूच्या अनुपस्थितीमुळे पीडित हो ? व्यतिरिक्त, मला खूप दुःख जाणवले. मला अनेक समस्या दिल्यानेत, येशू थोडक्यात आला आणि मला म्हणाला :

"माझी मुलगी,

कष्ट आणि क्रॉस हे कोटस आहेत जे मी आज ला पाठवतो.

तुम्ही या असाइनमेंट स्वीकारल्यास (उदाहरणार्थ, चेतावणी

कर्ज फेडा किंवा अनंतकाळाच्या जीवनासाठी खेदी करू)

माण ! इच्छेनुसार स्वतःचा राजीनामा देणे ,

माझे आभा मानतो आणि

माण ! पवित्र स्वभावाची पूजा करताना, आम्ही लगेच सहमत होतो.

वकिलांच्या सहभागाने ती नवीन सबपोनास टाळेल, फक्त न्यायाधीशांना शिक्षा होईल.

जर आज ! ने राजीनामा आणि धन्यवाद देऊन प्रतिसाद दिला तर ते सर्व गोष्टींची भरपाई करेल.

काण क्रॉस समन्स, वकील आणि न्यायाधीश म्हणून काम करेल

शाश्वत ढाण ! चा ताबा मिळवि ? !साठी तिला इतक्या कशाचीही गजाल न पडता.

याउलट, जण आज ! ने नेमणूक स्वीकारली नाही,

स्वतःबद्दल विचार करू, दुर्दैवाच्या आणि लाजिवा ? ंच्या अथांग डोहात ते बुडते.

आणि वधस्तंभ नाकारल्याबद्दल न्यायाधीश त्याच्या शिक्षेत किती कठोर असेल ?

न्यायाधीश म्हणून क्रॉस खूप आहे

- अधिक आनंदी,
- अधिक दयाळू,
- आजु चा न्याय कऱ्हा? पेक्षा त्याला समृद्ध कऱ्हा? एकडे अधिक कल,
- त्याची निंदा कऱ्हा? पेक्षा ती सुशोभित कऱ्हा? एकडे अधिक कल. "

लुईसा आज्ञा असल्याने मी तिला हुकूम दे? अस भाग पाडले.
अवग? कऱ्हा? अस असमर्थ, त्याने मला अत्यंत तिष्ठकाऱ्हाने पुढील गोष्टी सांगितल्या:

मला खूप त्रास होत असल्याने, मी आमच्या प्रभूकडे तक्रार केली कारण त्याने मला स्वर्गात नेले नाही.

धन्य येशूने मला सांगितले:

"माऱ्हा मी मुली, तुऱ्हा मी दुःखात धैर्य!

दुःख करू नकोस कारण मी तुला अजून स्वर्गात नेले नाही.

तुम्हाला हे माहित असले पाहिजे की संपूर्ण युद्धेप तुमच्या खांद्यावर आहे. आणि त्याचं भवितव्य, चांगलं की वाईट हे तुमच्या दुःखावर अवलंबून आहे.

तुम्ही खंबीऱ्हा झाल्यास आणि दुःखात स्थिर झाल्यास, घडणाऱ्या गोष्टी अधिक सुसह्य होतील.

परंतु जऱ्हा तुम्ही बलवान नसाल आणि दुःख सहन करत नसाल किंवा मी तुम्हाला स्वर्गात नेले तऱ्हा गोष्टी खूप गंभीऱ्हा होतील.

की युद्धेपला पऱ्हाकीयांकडून आक्रमण आणि अपहऱ्हाणाची धमकी दिली जाईल. "

येशूने मला देखील सांगितले:

"जऱ्हा तुम्ही पृथ्वीवर झऱ्हाता आणि इच्छा आणि दृढतेने खूप त्रास सहन केला तऱ्हा युद्धेपमधील शिक्षेसह जे काही घडेल ते चर्चला विजय मिळवून देईल.

आणि जऱ्हा युद्धेपने त्याचा फायदा घेतला नाही तऱ्हा तो पापात अडकून झऱ्हातील.

आणि तुमचा त्रास हा तुमच्या मृत्यूची तयारी म्हणून काम करेल, उ चा युद्धेपला फायदा होत नाही. "

मी माऱ्हा मी नेहमीच्या अवस्थेत होतो.

मला खूप त्रास दिल्यानंतऱ्हा धन्य येशू माऱ्हा मी आतील भागातून बाहेर आला. आणि मला त्याच्याशी बोलायचे असल्याने त्याने माऱ्हा मी तोंडावर बोट ठेवले आणि म्हणाला :

"चुप, गप्प बस."

मी चिडलो आणि तोंड उघड? मी हिंमत केली नाही.

मला खूप निऱ्हाश पाहून तो पुढे म्हणाला :

"माऱ्हा मी प्रिय मुली, काळाच्या गऱ्हाजेमुळे, आपण मौन बाळगले पाहिजे. (हे लुईसाचे आध्यात्मिक संचालक, फादर गेनाऱ्हा डी गेनाऱ्हा, जे येथे बोलत आहेत)

जऱ्हा तू माऱ्हा मी बोललास तऱ्हा तुऱ्हा मी शब्दाने माझे हात बांधले जातील आणि मी कधीही योग्य शिक्षा देऊ शकणऱ्हा नाही. आपल्याला नेहमी नव्याने सुरुवात करू लागेल. म्हणूनच तुमच्या आणि माऱ्हा मध्ये दीर्घकाळ शांतता असणे आवश्यक आहे».

असे म्हणताच त्याने एक चिन्ह काढले ७ त्व असे लिहिले होते:
"डिक्री: पीडा, त्रास आणि युद्धे". त्यानंत तू गायब झाला.

आज सकाळी, माळी नेहमीच्या अवस्थेत, मी स्वतःला एका व्यक्तीच्या खांद्यावर
सापडलो जो कोकरूसाखा पोशाख केलेला दिसत होता.

हळू हळू पुढे सळकत होती.

तिच्या पुढे एक प्रकाची काळ वेगाने जात होती. माळी आतील भागात मी स्वतःला
म्हणालो:

"ही व्यक्ती हळू चालत आहे.

आणि मला या वेगवान यंत्रात जायला आवडेल."

का माहीत नाही, पण विचार करताच,

मी स्वतःला या काळमध्ये अशा लोकांसह सापडलो ७ मी मला सांगितले:

"काय केलंस? पाद्रीला का सोडलंस?

हा मेंढपाळ, त्याचे जीवन शेतात घडत असल्याने, त्याच्याकडे फायदेशीर किंवा
हानिकारक सर्व औषधी वनस्पती आहेत .

त्याच्याबरोबर चालून, माणूस नेहमी निव्वोगी चालू शकतो.

जवळ आपण त्याला कोकरूसाखा कपडे घातलेले पाहिले तू तो कोकरूसाखा दिसतो
म्हणून ते घाबरून त्याच्याकडे जातात.

आणि, जर तो हळू चालत असेल तर, कारण तो अधिक सुरक्षित आहे . "

हे ऐकून मला वाटले:

"अशी परिस्थिती असल्याने, माळी आज्ञाबद्दल त्याच्याशी बोल? साठी मला
त्याच्यासोबत चालायला आवडेल."

त्या क्षणी तो मला माळी खूप जवळचा वाटला. सर्व आनंदी, मी त्याच्या कानात म्हणालो:

"उत्तम शेफर्ड, जवळ तू इतका अनुभवी आहेस, तू माळी आज्ञांसाठी मला काहीतरी
द्या. मी खूप दुःखात आहे!

मला अधिक बोलायचे असल्याने, त्याने मला असे सांगून व्यत्यय आणला:

" खरा राजीनामा

काल्पनिक राजीनामा गोष्टीची छाननी करत नाही ,

पण शांतपणे दैवी व्यवस्थांची पूजा करतो . "

तो असे म्हणत असताना, त्याच्या मेंढीच्या लोकमत एक छिद्र पडले आणि मला
आमच्या प्रभूचा चेहरा दिसला ७ जे डोके काटेरी मुकुट घातलेले होते .

काय बोलावे ते सुचेना, मी गप्प चाललो, त्याच्यासोबत आनंद झाला.

तो म्हणाला : "तुम्ही तुमच्या कबूलकर्त्याला क्रॉसबद्दल आणखी एक गोष्ट सांगायला

विसरलात." मी म्हणालो, "माळी प्रिय प्रभू, मला आठवत नाही. मला पुन्हा सांग आणि
मी तुला सांगेन."

त्याने मला सांगितले:

"माळी मुली, क्रॉसच्या अनेक फळांमध्ये आनंद आहे .

खं तं, जेव्हा तुम्हाला भेटवस्तू मिळते तेव्हा तुम्ही काय कंता? आमची पार्टी आहे, आम्ही आनंदी आहोत, आम्ही आनंदी आहोत.

क्रॉस ही सर्वात मौल्यवान आणि उदात्त भेट असल्याने, ई

कारण ते सर्वात महान आणि अद्वितीय व्यक्तीने बनवले आहे,

- ही भेट आहे जी सर्वात जास्त आनंद देते आणि इतकं सर्व भेटवस्तूपेक्षा अधिक आनंद आणते.

आपण स्वतः क्रॉसच्या इतकं फळांचा उल्लेख करू शकता. मी उत्तं दिले:

"तुम्ही म्हणता तसे तुम्ही म्हणू शकता

क्रॉस उत्सवपूर्ण, तेजस्वी, आनंददायक आणि वांछनीय आहे».

त्याने उत्तर दिले : "ठीक आहे! तुम्ही चांगले बोललात!

तथापि, आज केवळ हे पंनिणाम अनुभवू शकतो.

- **जेव्हा ती मां / इच्छापत्रावर पूर्णपणे राजीनामा देते**

-जेव्हा तिने काहीही मागे न ठेवता तिचे सर्व काही मला दिले.

आणि मी, प्रा? ंच्या प्रेमात पंभूत होऊ नये म्हणून,

मी त्याला क्रॉससह माझे सर्व देतो.

आज, मां / कडून भेट म्हणून ओळखून, उत्सव साजरा करतो आणि आनंद करतो ».

आज सकाळी मला मां / लाडक्या येशूच्या हंवलयाबद्दल सर्व निश्चिंत आणि कटु

वाटले. या अवस्थेत असताना,

त्याने मला त्याचा गोड आवाज ऐकवला, ं / त म्हटले होते: " **सर्वकाही विश्वासातून**

उद्भवते . जो विश्वासाने मजबूत आहे तो दुःखातही बलवान आहे .

लग्नाची अंगठी

- देव सर्वत्र सापडतो,

- तो प्रत्येक कृतीत दाखवतो.

जे काही आर्धी आहे ते आज / साठी एक नवीन दैवी साक्षात् / आहे.

त्यामुळे. विश्वासात दृढ व्हा.

कारण जं तुम्ही सर्व अवस्था आणि पंनिस्थितीत विश्वासाने दृढ असाल तं विश्वास

- आपल्या सामर्थ्याचे व्यवस्थापन कंल आणि

- हे सुनिश्चित कंल की तुम्ही नेहमी देवाशी एकरूप आहात."

आज सकाळी मला पवित्र युकेनिस्ट स्वीकांवे लागले आणि मां / मनात पुढील

विचार आला:

"जेव्हा माझा प्रिय येशू मां / आज / त येईल तेव्हा तो काय म्हणेल?

तो म्हणेल : "हा आज किती कुरूप, वाईट, थंड आणि घृणास्पद आहे!"

आणि ते त्वं प्रजाती बर्न कंल

या कुरूप आज / च्या संपर्कात न्ह नका.

"पण तुला माळ कडून काय हवंय?

मी कितीही वाईट असलो तरी तुमच्याकडे येई. तसाठी संयम असायला हवा.
काळण, कोणत्याही परिस्थितीत, मला तुझी गरज आहे आणि मी तुला शिवाय करू
शकत नाही." दम्यान, येशू माळ त आतील भागातून बाहेर आला आणि मला
म्हणाला :

"माळ त मुली, यासाठी नकोस.

ते दुरुस्त व्हायला वेळ लागत नाही.

तुम्हाला फक्त माळ त इच्छेनुसार राजीनामा देई. ती एक परिपूर्ण कृती हवी आहे
जेणेकरून तुम्ही या सर्व मूर्खपणापासून शुद्ध व्हाल.

आणि मी तुम्हाला जे विचार करतो त्याच्या उलट सांगेन.

मी तुम्हाला सांगेन :

"किती सुंदर आहेस तू!

मला तुला त माळ त प्रेमाची आग आणि माळ त सुगंधांचा सुगंध जाणवतो.

मला माझे शाश्वत निवास तुला त कळायचे आहे." मग तो अदृश्य झाला.

माझा कबुलीजबाब आला तेव्हा मी त्याला सर्व काही सांगितले.

मी जे बोलतोय ते बरोबर नाही, असे उत्तर त्यांनी दिले.

काळण ते दुःखच आहे. तला शुद्ध करतो

आणि त्या मज्जीनाम्याचा त्याच्याशी काहीही संबंध नाही.

मग, सहभागिता मिळाल्यानंतर, मी येशूला म्हणालो:

"प्रभू, वडिलांनी मला सांगितले आहे की तू मला जे सांगितले आहे ते बरोबर नाही.
स्वतःला समजावून सांग आणि मला सत्य सांग."

दयाळूपणे, येशूने मला सांगितले :

"माझी मुलगी,

जेव्हा आपण जाणूनबुजून केलेल्या पापांबद्दल बोलतो तेव्हा आपल्याला दुःखाची
गरज असते,

जेव्हा अपूर्णता, कमकुवतपणा, शीतलता किंवा इतर गोष्टी येतात,

जिथे आहे ते स्वतःहून काहीही ठेवले नाही, तेथे परिपूर्ण मज्जीनामा देई. ती कृती
पुढे आहे.

मग, आवश्यक असल्यास, आम्ही शुद्ध आहे.

काळण, हे कल्प करताना,

आम्ही माझी दैवी इच्छा पूर्ण करतो

मानवी इच्छा शुद्ध करते e

ते त्याच्या गुणांनी सुशोभित करते .

मग आम्ही माळ तशी ओळखतो."

आज सकाळी मला भीती वाटली की,

- मला अजूनही इतके वाईट पाहून, धन्य येशू मला सोडून गेला. मग मी त्याला माऱ् I आतील भागातून बाहेऱ् येताना ँकले आणि तो मला म्हणाला :
"माऱ् I मुली, तू निरुपयोगी विचार आणि अस्तित्वात नसलेल्या गोष्टीबद्दल का चिंतेत आहेस? हे जाणून घ्या की तुला तीन पदव्या आहेत.
- जे तीन दोऱ्यांप्रमाणे तुला पूर्णपणे माऱ् I शी बांधून ठेवतात म्हणून मी तुला सोडू शकत नाही.

ही शीर्षके आहेत:

- आश्वासक त्रास,
- शाश्वत दुरुस्ती e
- चिकाटीचे प्रेम.

जऱ्, ँक प्राणी म्हणून, तुम्ही यात टिकून ऱ्हािलात, निर्माणकर्ता त्याच्या प्रा? पेक्षा कमी असू दे
- स्वतः वऱ् मात करू द्या? हे अशक्य आहे. "

मी माऱ् I नेहमीच्या अवस्थेत होतो.

मला खूप त्रास दिल्यानंतऱ्, मी माऱ् I प्रिय येशूला थोडक्यात पाहिले.

तो म्हणाला :

"ऱ् I ला मला खूप हवे होतेस, तुला काय हवे आहे? तुला कशाची जास्त काळजी आहे?"

मी उत्तऱ् दिले, "सऱ्, मला काहीही नको आहे. माझी मुख्य चिंता फक्त तुमची आहे."

येशू पुढे म्हणतो:

"काय, तुला काही नकोय?

मला काहीतऱ्ही विचाऱ्ः पवित्रता, माझी कृपा, सद्गुण. काऱ्ण मी तुला सर्व काही देऊ शकतो "

पुन्हा, मी म्हणालो:

"काही नाही, काही नाही! मला फक्त तू हवी आहेस, तसेच तुला जे काही हवे आहे ते ."

येशू पुढे म्हणाला:

"मग तुला आता काही नको आहे? तुऱ् I साठी मी ँकटाच पुढेसा आहे का? तुऱ् I इच्छांना तुऱ् I शिवाय दुसऱ् जीव नाही का माऱ् I ँक? तवऱ्? मग तुझा सगळा विश्वास फक्त माऱ् I तवऱ्च असला पाहिजे.

काऱ्ण काहीही नको असलं तऱ्ही ते सगळं मिळेल. मग तो विजेच्या कडकडाटासाऱ्खा अदृश्य झाला.

मला खूप वाईट वाटले.

विशेषतः काऱ्ण, मी माऱ् I सर्व शक्तीने त्याला विचाऱ्ले तऱ्हीही तो पऱ्त आला नाही. मी स्वतःला म्हणालो, "मला काहीही नको आहे, मला फक्त त्याचीच काळजी आहे, आणि

त्याला माझी अजिबात काळजी नाही असे दिसते. मला समजत नाही की त्याचे चांगले मन हे कसे साध्य करू शकते?" आणि मी स्वतःला असे अनेक मूर्खपणा सांगितले.

मग तो पळत आला आणि *मला म्हणाला:*

"धन्यवाद, धन्यवाद! सर्वात मोठे काय आहे?

निर्मात्याने सृष्टीचे आभाऊ मानले की प्राणी निर्माणकर्त्याचे आभाऊ मानतो?

हे जाणून घ्या की जेव्हा तुम्ही माझी वाट पाहत आहात आणि मी माऱ्या ये? अस उशीऱ्या कऱ्या तो तेव्हा मी तुमचे आभाऱ्या आहे. मी ताबडतोब येईन तेव्हा तुम्हीच माझे आभाऱ्या मानावेत.

त्यामुळे ते तुम्हाला थोडेसे वाटते

तुमच्या निर्मात्याला तुमचे आभाऱ्या मानायला हवेत?" मी गोंधळलो.

आज सकाळी धन्य येशूच्या अनुपस्थितीमुळे मला त्रास झाला.

येशूने मला सांगितले:

"माझी मुलगी,

जेव्हा एखादी नदी सूर्याच्या किऱ्याणांच्या संपर्कात येते,

त्याकडे पाहिल्यावर आपल्याला आकाशातील सूर्यासारखाच सूर्य दिसतो.

पण जेव्हा नदी शांत असते तेव्हा असे होते,

- कोणताही वाऱ्या त्याच्या पाऱ्याला अडथळा न आणता.

पण, जऱ्या पाऱ्याला त्रास झाला तर,

- नदी पूर्णपणे सूर्यप्रकाशात असली तरी काहीही दिसत नाही, सर्वकाही गोंधळलेले आहे.

दैवी सूर्याच्या किऱ्याणांच्या संपर्कात असलेल्या आऱ्याच्या बाबतीत असेच आहे.

जर ते शांत असेल,

- तिच्यामध्ये दिव्य सूर्य पाहतो,

- तिला तिची कळकळ जाणवते,

- त्याचा प्रकाश पाहतो आणि

- तिला सत्य समजते.

पण, ती नाराज असेल तर ,-

- जऱ्या त्यात दिव्य सूर्य आहे,

गोंधळ आणि गोंधळाशिवाय काहीही अनुभवत नाही.

म्हणून जर तुम्हाला माऱ्या अशी एकरूप राह? ाची चिंता वाटत असेल तर तुमची शांतता तुमचा सर्वात मोठा खजिना मानून ठेवा . "

मी माऱ्या नेहमीच्या स्थितीत चालू ठेवतो,

- पऱ्यात माऱ्या धन्य येशूच्या एकांतासाठी माऱ्या आऱ्यात नेहमीच प्रचंड कटुता असते.

जेव्हा मी यापुढे ते घेऊ शकत नाही तेव्हा ते उत्तम प्रकारे येते

नंत॒ मला जवळजवळ खात्री आहे की ते कधीही प॒त येणा॒ नाही. मी त्याला पाहिलं
त॒ तो हातात चाळी घेऊन आला होता .

त्याने मला सांगितले :

"माझी मुलगी,
प्रेमाच्या अन्नाव्यति॒क्त
" तुमच्या सहनशीलतेची भा॒क॒ही मला दे .

कारण धीर आणि दुःख प्रेम

- हे अधिक भ॒व आणि मजबूत क॒णा॒ अन्न आहे.
जर तो धीर धरत नसेल तर प्रेम हलके आणि पदार्थ नसलेले असते.

ज॒ तुम्ही मला हे दिले त॒ मी तुम्हाला मा॒ I कृपेची गोड भा॒क॒ देईन. "

त्याने हे सांगताच,
त्याने हातात ध॒लेल्या गॉब्लेटमध्ये जे होते ते मला प्यायला दिले. मी ओळखू शकत
नाही अशा गोड लि॒क॒सा॒खे होते. त्यानंत॒ तो गायब झाला.

नंत॒ मला मा॒ I पलंगाच्या आसपास अनेक अनोळखी लोक दिसले:
पुजा॒ आणि सामान्य लोक आणि मला भेटायला आलेले दिसत होते.
यापैकी ब॒च लोक मा॒ I कबूलकर्त्याला म्हणाले:

"या आ॒, बद्दल सांगा,
- प्र॒भूने जे काही त्याला प्रकट केले आहे,
- तिने त्याला दिलेल्या सर्व कृपेपैकी,

का॒ण प॒मेश्व॒ने आम्हाला सांगितले
की 1882 मध्ये त्याने एक बळी निवडला होता.
- ते ओळख? चे चिन्ह होते
की त्याने तिला आजव॒ तरुणीच्या अवस्थेत ठेवले आहे
- जेव्हा त्याने तिला निवडले तेव्हा ती कुठे होती,
- वृद्धत्वाचा प॒णाम न होता. "

या लोकांनी म्हटल्याप्रमाणे, मला माहित नाही कसे,
अ॒थरुणाव॒ पडल्याव॒ मी स्वतःला जसं पाहिलं,
- एव॒ I वर्षानंत॒ही या दुःखाच्या अवस्थेत.

मा॒ I नेहमीच्या स्थितीत असणे.
मी स्वतःला मा॒ I श॒तून बाहे॒ काढले आणि लोकांचा जमाव पाहिला
बॉम्ब आणि बंदुकीच्या गोळ्यांचे आवाज ऐकू येतील अशा ठिकाणी. लोक मेले किंवा
जखमी झाले.
जे उ॒ले ते जवळच्या इमा॒तीकडे पळत होते. पण त्यांच्या शत्रूंनी त्यांचा पाठलाग
करून त्यांना मा॒ले.

मी स्वतःला म्हणालो: "प्र॒भूने त्यांना सांगायला हवे होते,

"या गभीर लोकां व दया क."

मी ते शोधू लागलो आणि ते एका लहान मुलाच्या रूपात सापडले, पंतु ते पूर्ण वयापर्यंत पोहोचेपर्यंत हळूहळू वाढते.

म्हणून मी त्याच्याकडे गेलो आणि म्हणालो:

"उत्तम देवा, जी शोकांतिका घडत आहे ती तुला दिसत नाही का? म्हणून तुला आता आपली दया वापरायची नाही?

कदाचित तुम्ही ही विशेषता अनावश्यक मानता.

- ७ ने नेहमीच तुमच्या अवतांनी देवत्वाचा गौरव केला आहे आणि

- ७ ने तुमच्या आगस्टच्या डोक्यावर एक विशेष मुकुट तयार केला होता, जो दुसऱ्या मुकुटाने देखील चढवला होता

"तुम्हाला इतके हवे होते आणि प्रेम केले होते, आज का मुकुट?"

मी हे म्हटल्याप्रमाणे,

येशूने मला सांगितले :

"पुढे झाले, पुढे झाले! पुढे जाऊ नकोस! तुला दयेबद्दल बोलायचे आहे का?

आणि न्याय, आम्ही त्याचे काय करणार?"

मी तुम्हाला सांगितले आणि मी ते पुन्हा पुन्हा सांगितले: न्यायाने मार्ग काढणे आवश्यक आहे ».

मी उत्तर दिले:

"म्हणून इलाज नाही.

मग मला या पृथ्वीवर का सोडा,

कारण मी यापुढे तुम्हाला शांत करू शकत नाही किंवा माझे शेजाऱ्याच्या जागी त्रास देऊ शकत नाही? तसं असेल तर तू मला मरू दे. "

दुर्म्यान, मी येशूच्या पाठीमागे आणखी एका व्यक्तीला आशीर्वाद देताना पाहिले. येशू मला मान हलवत म्हणाला:

"माझे वडिलांशी तुमची ओळख करून द्या आणि ते तुम्हाला काय सांगतील ते पहा." थथे कापत मी माझी ओळख करून दिली.

मला पाहताच तो म्हणाला: "तू माझे ाकडे का आलास?" मी उत्तर दिले:

"आधीच चांगुलपणा, असीम दया, तू तीच दया आहेस हे जाणून मी तुझे ाकडे दया मागायला आलो आहे,

- आपल्या प्रतिमांसाठी दया,

- आपण तयार केलेल्या कामांसाठी दया,

- आपल्या प्रांतांसाठी दया. "

Dieu le Père me उत्तर दिले :

"म्हणून, ही दया तुम्हाला हवी आहे.

पण, जे खरी दया हवी असेल, ते न्याय ओतल्यानंतरच दया महान आणि विपुल फळ देईल. "

काय उत्तर द्यावे हे माहित नाही, मी म्हणतो:

" अनंत पवित्र पिता ,

जेव्हा तुम्ही सेवा कऱता आणि गऱजू लोकांना

- त्यांच्या मालकाच्या समोऱू किंवा श्रीमंत लोकांसमोऱू दिसणे,

जऱू ते चांगले असतील, जऱू ते आपल्याला आवश्यक असलेल्या सर्व गोष्टी देत नसले तरीही,

- ते नेहमी काहीतऱू देतात.

आणि मी ँ ने स्वतःला तुमच्यासमोऱू सादऱू कऱू? ासाठी योग्य हावभाव केले,

- पऱूम गुरु, अमर्याद संपत्ती, असीम चांगुलपणा, तू या गऱूब स्त्रीला देणाऱू नाहीस की तिने तुऱू ाकडे जे काही मागितले ते मी आहे?

आपल्या नोकऱूांसाठी जे आवश्यक आहे ते नाकाऱू? ापेक्षा जेव्हा तो देतो तेव्हा मालक अधिक सन्मानित आणि आनंदी नाही का?

काही क्षणाच्या शांततेनंतऱू **वडील म्हणाले :**

"तुमच्या फायद्यासाठी, मी दहा ऐवजी पाच करेन."

ते म्हणाले, पिता आणि पुत्र नाहीसे झाले आहेत.

म्हणून, पृथ्वीवऱूील अनेक ठिकाणी, विशेषतः युऱूेपमध्ये, मी युद्धे, गृहयुद्धे आणि क्रांती अनेक वेळा पाहिली आहेत.

मी माऱू ा नेहमीच्या अवस्थेत ऱूहिलो.

मला असे वाटले की माऱू ा पलंगाच्या आसपास लोक आमच्या प्रभूची प्रार्थना कऱूत आहेत. पण त्यांना काय हवे आहे याकडे मी लक्ष दिले नाही.

मी फक्त वस्तुस्थितीकडे लक्ष देत होतो

- की उशीऱू झाला होता आणि

- येशूने अजून स्वतःला दाखवले नव्हते.

अऱूे! माऱू ा मनाला किती त्रास झाला आणि तो येणाऱू नाही अशी भीती वाटत होती.

मला वाटतः

"धन्य प्रभू, आम्ही शेवटच्या घटकेला आहोत आणि तू अजून आला नाहीस. कृपया मला हे दुःख दूऱू कऱू, निदान मला तऱूी भेटू दे."

मी असे म्हणत असतानाच येशू माऱू ा आतील भागातून बाहेऱू आला. तो माऱू ा सभोवतालच्या लोकांना म्हणालाः

"प्राणी माऱू ा नीतिमत्तेशी लढू शकत नाहीत. ँ ांना बळीची पदवी आहे त्यांनाच याची पऱूवानगी आहे . ते केवळ माऱू ा न्यायाशी लढू शकत नाहीत , तऱू ते माऱू ा न्यायाशी खेळू शकतात.

आणि हे, का

-जेव्हा आपण लढतो किंवा खेळतो,

- सहज वाऱू, पऱूभव आणि पऱूभव,

पीडित वाऱू सहन कऱू? ास तयाऱू आहे,

पद्मभव आणि पद्मभवासाठी स्वतः ला धाजीनामा द्या,
- त्याच्या नुकसानाकडे किंवा दुःखाकडे लक्ष न देता,
- पद्मंतु केवळ देवाच्या गौढवासाठी आणि शेजाऱ्याच्या भल्यासाठी.

मला समाधानी व्हायचे असेल तद्म,
येथे माझा बळी आहे
जो माळ । न्यायाचा सर्व ढाग तिच्यावद्म लढ? ।स आणि स्वीकाद्म? ।स तयाद्म आहे».

हे स्पष्ट आहे की माळ । पलंगाच्या आजूबाजूचे लोक पद्ममेश्वढाला संतुष्ट कद्म? ।साठी प्रार्थना कद्मत होते. जेव्हा मी आमच्या प्रभूचे हे शब्द ऐकले तेव्हा मी चिडलो आणि चिडलो.

आज सकाळी, माळ । शढीढतून बाहेर पडल्यावद्म, मी स्वतःला माळ । बाहूमध्ये बाल येशूसह पाहिले. आम्हाला अनेक पुजाढी आणि इतद्म भक्तांनी वेढले होते, त्यांपैकी बढेच जण व्यर्थ, लक्झढी आणि फॅशनमध्ये गुंतलेले आहेत. मला असे वाटते की त्यांनी एकमेकांना एक प्राचीन म्हण म्हटली: "पोशाख भिक्षु बनवत नाही".

धन्य येशूने मला सांगितले :

"माळ । प्रिये, अढेढे मला असे वाटू शकते की जे प्राणी माझे ऋणी आहेत आणि ते मला निष्ठुढतेने नाकाढतात, ते भक्ती म्हणणाढे देखील!

हे ऐकून मी मुलाला येशूला म्हणतो:

"माळ । प्रिय लहान मुला, आपण देवत्वाला सर्व प्राणिमात्रांचे ऋण दे? ।च्या उद्देशाने **तीन ग्लोरिया पत्री पाठ करू या.**

म्हणून, आपल्याला एक लहान दुरुस्ती मिळेल. "

येशू म्हणाला , "होय, होय, चला ते वाचूया." आणि आम्ही ते एकत्र पाठ केले.

मग आम्ही उद्देशाने **हेल मेरीचे** पठण केले

ढाणी आईला सर्व वैभव दे? ।साठी जे प्राणी तिचे ऋणी आहेत.

अढेढे! धन्य येशूसोबत प्रार्थना कढणे किती सुंदर होते! मला खूप बढे वाटले की मी त्याला म्हणालो:

"माळ । प्रिये, तुढ ।बरोबर पंथाचे पठण कढताना मला माझा विश्वासाचा व्यवसाय तुढ । हातात कसा बसवायला आवडेल !"

येशूने उत्तर दिले :

" तुम्ही फक्त पंथाचे पाठ कराल कारण ते करणे तुमच्यावर अवलंबून आहे आणि माळ ।वर नाही.

मला अधिक गौरव आणि सन्मान दे? ।साठी तुम्ही सर्व प्रा? ।ंच्या नावाने ते म्हणाल."

म्हणून मी येशूच्या हातात हात घातला आणि मी पंथ वाचला.

मग **आशीर्वादित येशू मला म्हणाला:**

"माझी मुलगी,

मला हायसे वाटत आहे आणि मानवी कृतघ्नतेचे, विशेषतः भक्तांचे काळे ढग दूढ झाले आहेत.

आह! माझी मुलगी ,
प्रा? ांच्या बाह्य क्रिया त्यांच्यामध्ये खोलवर प्रवेश करतात
- त्यांच्या आज ला झगा घालणे.

जेव्हा दैवी स्पर्श आज पर्यंत पोहोचतो,
- तिला हे प्रकर्षाने जाणवत नाही काण घाणेडे कपडे तिला झाकतात.

मग, कृपेची चैतन्य अनुभवत नाही,
हे आहे
-किंवा नका दिला,
-किंवा अयशस्वी.

अन्ने! किती कठीण आहे
-बाहेरून सुख आणि लवझा शोधा
- या गोष्टीचा आंतर्द्विक तिस्का कळा!
त्याउलट: आपण आतून प्रेम कऱ्तो आणि आपल्या सभोवतालच्या प्रत्येक गोष्टीत
आनंद कऱ्तो. माळ I मुली, माळ I हृदयाची वेदना स्वतःसाठी पहा
- या काळात सर्व प्रकाऱ्त्या लोकांनी नाकाऱ्तलेले माझे कृपा पाह? Iसाठी.

त्याऐवजी
माळ I प्रा? ांचे जीवन पूर्णपणे माळ Iकडून येते आणि ते
माझे सर्व सांत्वन त्यांना मदत कऱ्णे आहे, त्यांनी माझी मदत नाकाऱ्तली .
या आणि माझे दुःख सामायिक कऱ्ण आणि माळ I कटुतेबद्दल सहानुभूती द्या. "

असे म्हणत तो गायब झाला.
आणि माळ I आऱ्धय येशूच्या दुःखाने मी त्रस्त झालो होतो,

माळ I नेहमीच्या स्थितीत असल्याने,
मी स्वतःला तीन कुमाऱ्नी वेढलेले दिसले
- ँ ने मला घेतले आणि मला बळजबऱ्ने वधस्तंभावऱ्ण खिळायचे होते.
पण मी धन्य येशूला पाहिले नसल्यामुळे, सर्व घाबऱ्ले, मी त्यांचा प्रतिकाऱ्ण केला.

माझी तग धऱ्ण? ाची क्षमता पाहून ते मला म्हणाले:
"प्रिय लहान बहीण,
घाबरू नका की आमचा जोडीदाऱ्ण तिथे नाही. आम्ही तुम्हाला वधस्तंभावऱ्ण खिळायला
सुरुवात कऱ्तो.
तुळ I दुःखाच्या गुणाने आकृष्ट होऊन पऱ्मेश्वऱ्ण येईल. आम्ही स्वर्गातून आलो आहोत.
युऱ्पमध्ये घडणाऱ्या अत्यंत गंभीऱ्ण दुष्कृत्या आम्ही पाहिल्या असल्याने, त्या दूऱ्ण
व्हाव्यात म्हणून आम्ही तुम्हाला त्रास देई Iसाठी आलो आहोत. "

मग त्यांनी माझे हात आणि पाय नखांनी टोचले,
-पण इतक्या क्रूऱ्तेने की मला वाटले की मी मऱ्णऱ्ण आहे. मी दुःख भोगत असताना,
धन्य येशू आला.

माळ ाकडे कडक नजरेने बघत तो मला म्हणाला :

"या दुःखात बुडून जा? ाची आा तुला कोणी दिली? मग तू काय कतस?
मला हवे ते कत? ास मोकळे हो? ापासून ढोख? ासाठी आणि माळ ा धार्मिकतेच्या
मार्गात सतत अडथळा आण? ासाठी?

मी आतल्या मनात म्हणालो: "त्याला माळ ाकडून काय हवे आहे? मला हे नको होते.
त्यांनीच मला भडकवले आणि तो माळ ाव हल्ला कत आहे!"
पण वेदनांमुळे मी बोलू शकलो नाही.

आपल्या प्रभुची तीव्रता पाहून,
या कुमार्नी माझी नखे काढून आणि पुनर्पण करून मला सर्वात जास्त त्रास दिला.
त्यांनी मला येशूच्या जवळ आणले आणि त्याला माझे दुःख दाखवले.
मी जितके जास्त सहन केले तितकेच असे वाटले की येशू शांत होत आहे.
जेव्हा त्यांनी त्याला माळ ा त्रासामुळे अधिक शांत आणि जेवळजेवळ मऊ झालेले
पाहिले तेव्हा ते निघून गेले आणि मला आमच्या प्रभुकडे एकटे सोडले.

मग येशूने मला मदत केली आणि मला प्रोत्साहन दे? ासाठी तो मला म्हणाला :
"माझी मुलगी,
माझे जीवन शब्द, कृती आणि दुःख यातून प्रकट होते , पंतु दुःखातूनच ते अधिक
प्रकट होते ».

त्याच क्षणी माझा कबुलीजबाब मला आा धाकपणासाठी बोलाव? ासाठी आला.
अंशतः माळ ा दुःखामुळे आणि अंशतः काण पमेश्वने मला सोडले नाही, मी आा
पाळू शकलो नाही.

म्हणून मी माळ ा येशूकडे तक्रा केली आणि त्याला सांगितले:
"प्रभू, माझा कबुलीजबाब इथे का आहे? तो इतक्या लवक का आला?"

येशूने उत्तर दिले :

"त्याने काही काळ आमच्यासोबत वाहावे आणि माळ ा कृपेत सहभागी व्हावे, अशी
माझी इच्छा आहे. जेव्हा कोणीत नेहमी घेतात,
तो भाग घेतो

- तिच्या अश्रू आणि तिच्या आनंदासाठी,

- त्याची गर्भिणी आणि संपत्ती. कबुलीजबाबची हीच स्थिती आहे.

तो तुमच्या पश्चात्ताप आणि खाजगी गोष्टींमध्ये सहभागी झाला नाही का? आता माळ ा
उपस्थितीत सहभागी व्हा. "

मला असे वाटले की येशूने त्याला असे सांगून त्याच्या दैवी सामर्थ्यामध्ये भाग घेतला:

" आा ामध्ये देवाचे जीवन ही आशा आहे

आा जितकी जास्त आशा करतो तितकाच त्याच्यात परमाा असतो.

आणि त्यात दिव्य जीवनाचा समावेश कसा होतो

- शक्ती, शहाणपण,

- शक्ती, प्रेम इ.,
अशा प्रकारे आजूला दैवी गुण आहेत तितक्या प्रवाहांनी स्नान केल्यासाखे वाटते.
त्यामुळे त्यामध्ये दिव्य जीवन वाढतच जाते.

पण, **जर तिला आशा नसेल**

- आध्यात्मिक क्षेत्रात, ई
- ज्ञानी शास्त्रीय क्षेत्रात - काळण भौतिक क्षेत्र देखील सहभागी आहे - दैवी जीवन
पूर्णपणे विज्ञत नाही तोपर्यंत कमी होईल.

तुम्हा, **आशा, पुन्हा आशा** . "

मग, अडचणीने, मला होली कम्युनियन प्राप्त झाले.

मग मी स्वतःला माळी शिंपीतून बाहेर काढले आणि जंगली घोड्यांच्या आकाशात तीन
माणसे पाहिली जी युद्धोपमध्ये जंगलात अनेक नसंहाकृत आहेत. असे दिसते की
त्यांना जालाप्रमाणे क्रूर युद्धांमध्ये युद्धोपचा बघाचसा भाग सामील करून घ्यायचा होता.

या अवतारी बक्षसांना पाहून प्रत्येकजण थथथ कापला आणि अनेकांचा मृत्यू झाला.

मी माळी नेहमीच्या अवस्थेत होतो आणि जेव्हा तो **कलव्हरीला आला तेव्हा मी**
आमच्या प्रभूचा विचार करत होतो ,
७ / क्षणी ते नग्न केले गेले आणि ७ / क्षणी ते शेतात पाणी घाल? त आले .

मी त्याला सांगितलं:

"माळी प्रिय प्रभू, मला दिसत नाही
तुम्हा वक्तृत्वाचे आणि जखमांचे कपडे
तुमच्या स्नेहासाठी आणि तुमच्या आनंदासाठी, फक्त फुल आणि कडूपणा.
तुमच्या सन्मानासाठी आणि गौरवासाठी, फक्त गोंधळ, अपमान आणि क्रॉस.

एवढा त्रास सहन करून प्लीज कळ

- की मी पृथ्वीवर्गीय गोष्टी पाहतो
चिखल आणि चिखल शिवाय काहीच नाही,
- की मला फक्त तुम्हा तच आनंद मिळतो, ई
- की माझा सन्मान क्रॉसशिवाय दुसऱ्या नाही. "
स्वतःला दाखवून, **येशूने मला सांगितले** :

"माझी मुलगी,

जर तुम्ही अन्यथा केले असते तर तुम्ही तुमच्या डोळ्यांची शुद्धता गमावली असती
तुम्हा नजरेसमोरी एक पडदा पडला असता जो तुला मला पाह? तपासून बरेचत होता.

किंबहुना जो डोळा फक्त स्वर्गातील गोष्टींचा आनंद घेतो त्याच्याकडे मला पाह? तचे
पु? आहे .

जेव्हा डोळा पृथ्वीच्या गोष्टींमध्ये आनंदित होतो

त्याच्याकडे पृथ्वीवरून गोष्टी पाह? तचागुण आहे .

काळण तो गोष्टी त्यांच्यापेक्षा वेगळ्या नजरेने पाहतो आणि त्यांच्यावर त्याप्रमाणे प्रेम

कहतो."

माळ I नेहमीच्या अवस्थेत व्हाहून, माळ I आन्ध्य येशूच्या सतत वंचित व्हाहिल्याबद्दल मला खूप मोठा कटुता अनुभवली.

दाखवून, तो मला म्हणाला :

"माझी मुलगी,

आज तू स्फोट होणे आवश्यक असलेला पहिला बॉम्ब म्हणजे मॉर्टिफिकेशन . हा बॉम्ब जेव्हा आज तू टाकला जातो तेव्हा तो सर्व काही उधळतो आणि सर्व काही देवाला अर्पण करतो, आज मध्ये जणू अनेक महाल आहेत, -पण अभिमान, अवय I इत्यादी दुर्गुणांनी भरलेल्या इमावती.

आज मध्ये सर्व काही ओतणे, मृत्यूची बोंब इतक्या अनेक व्हाजवा I प्रमाणे बांधलेले, पण पु? चे महाल , सर्व काही अर्पण कर आणि सर्व काही देवाच्या गौवासाठी अर्पण कर, असे बोलून येशू अदृश्य झाला.

काही वेळातच व्हाक्षस मला त्रास दे? Iसाठी आला. मला न घाबवता मी त्याला म्हणालो: "तुला मला त्रास का द्यायचा आहे?

तू किती शूभ आहेस हे दाखवायचे असेल तू, एक व्हाड घ्या आणि मला खाली खेचा जोपर्यंत माळ Iकडे व्हाक्ताचा एक थेंब पडणा नाही,

- जोपर्यंत मी गमावलेल्या व्हाक्ताचा प्रत्येक थेंब त्याचा पुव्हा आहे

-प्रेमाची,

-दुरुस्ती इ

- वैभवाचे

जे मी माळ I देवाला देईन».

तो म्हणाला, "तुला माव? Iसाठी माळ Iकडे एकही व्हाड नाही. आणि मी एक शोधायला गेलो तू माझी वाट पाहणा नाहीस."

मी म्हणालो, "जा, मी इथे तुमची वाट पाहतो."

म्हणून तो निघून गेला आणि मी त्याची वाट पाह? Iच्या ठाम इव्हाद्याने उव्हलो.

मला आश्चर्य वाटले, मी पाहिले की तो दुसऱ्या व्हाक्षस भेटला होता आणि त्यांनी विचा केला:

"मागे जाणे व्यर्थ आहे; आमचे नुकसान करण्याचे असेल तू त्याला का मावयचे?

I Iंना दुःख नको आहे त्यांना त्रास देणे चांगले आहे, कारण ते देवाला त्रास देऊ शकतात , परंतु, I Iंना दुःख भोगायचे आहे त्यांच्याबरोबर आपण स्वतःच्या हातांनी स्वतःला दुखावतो. "

त्यामुळे भूत पव्हात आला नाही आणि मी अस्वस्थ झालो.

मी माळ I नेहमीच्या अवस्थेत होतो.

मी ध्यान केले आणि आमच्या प्रभूची उग टता अर्पण केली, विशेषतः त्याच्या
काटेरी मुकुट.

मी येशूला प्रार्थना केली

- की तू आंधळ्या आज्ञांना प्रकाश देतो आणि

- त्याला स्वतःला ओळखू द्या.

काळण येशूला ओळखणे आणि त्याच्यावद्दल प्रेम न करणे अशक्य आहे. मग माझा
आध्यात्मिक येशू माझा आतील भागातून बाहेर आला आणि मला म्हणाला :

"माझी मुलगी,

किती अवशेष आहेत आज्ञांचा अभिमान!

ते प्राणी आणि देव यांच्यामध्ये एक भिंत बनवते आणि माझा प्रतिमांचे रूपांत
विक्षांमध्ये कळते.

जोपर्यंत प्राणी आंधळे आहेत तोपर्यंत तुम्हाला त्रास होत असेल त

- समजत नाही आणि

- ते आज्ञा पाताळात आहेत ते पाहू नका, ई

ज ते तुमच्या हृदयाला इतके प्रिय असेल की मी त्यांना मदत करतो,

माझी आवड माणसाला कपडे घालते

- त्याचे मोठे दुःख झाकूसाठी,

- ते सुशोभित करणे आणि पापामुळे गमावलेले सर्व सामान परत देणे.

मी तुला असे देतो

तुम्ही ते तुमच्यासाठी आणि तुम्हाला हवे असलेल्यांसाठी वापरा. "

हे ऐकून माझा मनात प्रचंड भीती निर्माण झाली. भेटवस्तूचा आकार पाहता मला भीती
वाटली

- ते कसे वापरावे हे माहित नाही

आणि म्हणून देणगीदाखला नावज करणे.

मी येशूला म्हणालो, "प्रभू, अशी देणगी स्वीकारू? मला ताकद वाटत नाही. मी

अशा उपकारासाठी पूर्णपणे अयोग्य आहे .

ते तुमच्याकडे असणे चांगले आहे, जे तुम्ही सर्व काही आहात आणि आज्ञांना सर्वकाही
माहित आहे. या मौल्यवान वस्त्रासाठी कोणाला अर्ज करवा हे फक्त तुम्हालाच माहित
आहे.

प्रिये, मला काय माहित?

ज ते एखाद्याला लागू करू? मी आवश्यकता असेल आणि मला नाही, त तुम्ही मला
कोणते कठोर प्रश्न विचारणार नाही?"

येशूने उत्तर दिले :

"घाबरू नका.

ही भेट निरुपयोगी न करू? मी कृपा दाता तुम्हाला देईल.

तुला असे वाटते का की मी तुला दुखावणाऱे भेटवस्तू मिळवू शकतो? कधीही नाही! " मी घाबऱलो आणि सुटकेचा निःश्वास सोडला तऱी काय उत्तऱ द्यावे हेच कळत नव्हते. आऱ्ताधाऱक महिला मला काय सांगेल ते मी ऐक? ऱची ऑफऱ दिली.

हे वस्त्र दुसऱे तिसऱे कोणी नसून आहे असे म्हणता येत नाही
आपल्या प्रभूने जे काही केले आहे,
सर्व काही तो पात्र आहे आणि
त्याने जे काही सहन केले आहे,
७ ऱसाठी प्राणी

- तिला हा झगा तिच्या सदगुणांनी नग्न झाक? ऱसाठी प्राप्त होतो,
- श्रीमंत हो? ऱसाठी संपत्ती मिळते,
- स्वतःला सुंदऱ बनव? ऱसाठी सौंदर्य प्राप्त कऱते, ई
- त्याच्या सर्व आज्ञांनवऱ उपाय प्राप्त होतो.

आऱ्ताधाऱक महिलेला हे कळवल्यानंतऱ तिने मला स्वीकाऱ? ऱस सांगितले.

आज सकाळी, आशीर्वादित येशू न आल्याने, मला खूप थकल्यासाऱखे वाटले.

जेव्हा तो आला तेव्हा तो *मला म्हणाला* :

"माझी मुलगी,
दुःख सहन करू नका . पण त्याऐवजी असे वागा की,
- प्रत्येक नवीन तासाला तुमचा त्रास सुरू झाला.

खऱंच, जर आऱ्ता ने स्वतःला वधस्तंभावर प्रभुत्व मिळवू दिले ,

हे त्यामध्ये तीन वाईट ऱऱ ७ नष्ट कऱते

- जगाचे ऱऱ ७ ,
- सैतानाचे ऱऱ ७ ,
- देह ऱऱ ७ .

तो तेथे तीन चांगली ऱऱ ७ बांधतो

- आध्यात्मिक क्षेत्र,
- दैवी ऱऱ ७ आणि,
- शाश्वत ऱऱ ७ . मग येशू अदृश्य झाला.

माऱ्ता नेहमीच्या अवस्थेत स्वतःला शोधून, माझा येशू थोडक्यात माऱ्ता आतील भागात दिसला,

- प्रथम स्वतःहून आणि,
 - नंतऱ, इतऱ दोन दैवी व्यक्तीसह, तिघेही गहन शांततेत.
- त्यांच्या उपस्थितीत मी माझे नेहमीचे आंतरिक काम चालू ठेवले.
आणि असे वाटले
- की पुत्र माऱ्ता ऱशी सामील झाला,
 - तऱ्हा, माऱ्ता ऱ भागासाठी, मी फक्त त्याचा पाठलाग कऱत होतो.

सर्व काही शांत होते आणि या शांततेत,

मी फक्त देवाची ओळख करून देत होतो.

माझे संपूर्ण आतील भाग,

- माझे स्नेह, माझे हृदयाचे ठोके,
 - माझा इच्छा आणि माझे श्वास
- ते पद्म महामहिमांच्या आधनेचे गहन कृत्य बनले.

या अवस्थेत काही काळ घालवल्यानंतर,

मला असे वाटले की तीन दैवी लोक बोलत आहेत, पण फक्त एका आवाजाने.

ते म्हणाले:

"आमची लाडकी मुलगी, तुला गमज आहे

- धैर्य,
- निष्ठा आणि
- खूप उच्च लक्ष

तुमच्यामध्ये देवत्व काय कार्य करते ते अनुसरण करा? साठी.

कारण तुम्ही जे काही करता ते तुम्ही करत नाही.

तुम्ही फक्त तुमच्या आज्ञेला देवत्वाचे निवासस्थान द्या.

तुमच्या बाबतीत असे घडते की एका गद्दीब स्त्रीचे तिच्यासाठी एकच घर आहे पण राजा तिला तिथे बसवू? अस सांगतो आणि ती स्त्री राजाला जे पाहिजे ते करून देते.

मग या मासुद्धात राजा वास्तव्य करतो यावरून ते भ्रले जाते

- संपत्ती,
- खानदानी,
- गौरव आणि
- सर्व वस्तूंचे.

पण हे सर्व कोणाचे आहे? राजाला.

आणि राजाने हे मासूड सोडले तर त्या गद्दीब स्त्रीला काय उभले? बाकी फक्त त्याची गद्दीबी आहे. "

मी माझा नेहमीच्या अवस्थेत चालू होतो

माझा आध्यात्मिक येशू येताच, त्याने मला सर्व दुःख आणि दुःख सांगितले:

"अहो! माझी मुलगी

- जे माणसाने स्वतःला ओळखले असेल तर
- पापाने दूषित होऊ नये म्हणून तो कसा काळजी घेईल!

त्याच्या सौंदर्यामुळे, खानदानीपणामुळे आणि विशिष्टतेमुळे ते इतके महान आहेत की सर्व सौंदर्य आणि निर्माण केलेल्या गोष्टींची सर्व विविधता त्यात बंदिस्त आहे.

खुबच

- निसर्गाच्या इतके सर्व गोष्टी माणसाच्या सेवेसाठी तयार केल्या गेल्या आहेत,

- आणि त्याला सर्वापेक्षा श्रेष्ठ असायला हवे होते.

पद्मिणामी, इतॄ निर्माण केलेल्या वस्तूंचे सर्व गुण त्याला स्वतःमध्ये धाॄण कॄवे लागले.
इतॄ सर्व गोष्टींप्रमाणे त्या माणसासाठी निर्माण केल्या गेल्या
आणि हे केवळ देवासाठी, आनंद दे? !साठी तयाॄ केले गेले आहे,
- केवळ माणसालाच सर्व सृष्टी स्वतःमध्ये गुंतवून ठेवायची गॄज नाही.
- पॄंतु पॄममहाॄजांची प्रतिमा बन? !साठी त्यांना त्यावॄ मात कॄवी लागली.

तथापि, या सर्व मालमत्तेपासून मुक्त,
मनुष्य फक्त सर्वात कुरूप घाॄणॄने दूषित होतो." मग येशू अदृश्य झाला.
आम्हा गॄबांचे काय होते ते मला समजले
- ७ !ला मौल्यवान दगडांनी समृद्ध सोनेॄ फॄब्रिकचे वस्त्र मिळाले.

तिला या प्रकाॄबद्दल फाॄ कमी माहिती असल्याने आणि त्याचे मूल्य माहित
नसल्यामुळे, तिला
- हा कपडा धुळीच्या संपर्कात ॄह द्या,
- सहज गलिच्छ आणि
- त्याला कमी किंमतीचे कपडे मानतो,
जेणेकरून जॄ ते काढून टाकले गेले तॄ त्याला थोडे किंवा अजिबात त्रास होईल. हे
आपले स्वतःचे अंधत्व आहे.

मी माॄ ! नेहमीच्या अवस्थेत होतो. तो येताच, **येशूने मला सांगितले :**

"माॄ ! प्रिय मुली,
प्राणी मला खूप प्रिय आहे आणि मी त्याच्यावर खूप प्रेम करतो
की जर त्याला हे समजले तर त्याचे हृदय प्रेमाने फुटेल.

ते तयाॄ कॄताना, **मी दैवी पॅकेजेसने भरलेल्या एका लहान फुलदा? !शिवाय काहीही**
केले नाही:

त्यात माॄ ! संपूर्ण अस्तित्वाचे तुकडे आहेत
गुण, गुण, पद्मिपूर्णता -
मी त्याला दिलेल्या क्षमतेनुसाॄ

आणि हे, म्हणून मी करू शकतो
त्यात माॄ ! नोट्सशी संबंधित छोॄ ! नोट्स शोधा आणि,
म्हणून, त्याला आनंद दे? !साठी आणि त्याचे उत्तम प्रकाॄ मनोॄंजन कॄ? !स सक्षम
हो? !साठी .

जेव्हा आॄ भौतिक गोष्टींशी व्यवहार करतो
आणि दैवी भरलेल्या त्याच्या लहान पात्रात प्रवेश करा,
- तिच्यातून काहीतॄ दैवी बाहेॄ पडते
- काहीतॄ सामग्री त्यात प्रवेश कॄते:

देवत्वाचा किती अपमान आणि आॄ !ला किती हानी!

भौतिक गोष्टींना सामोरे जाणे आवश्यक असल्यास आज त प्रवेश करू नये यासाठी आपण अत्यंत सावध असले पाहिजे.

तू माणूस मुली, सावध रहा.

अन्यथा, जर मला तुमच्यामध्ये अशा गोष्टी दिसल्या उ / दैवी नाहीत, तर मी यापुढे तुम्हाला दिसणार नाही.

आज सकाळी, चांगली लढाई केल्यानंतर, आशीर्वादित येशू आला आणि मला म्हणाला :

"माझी मुलगी,

सद्गुण आणि परिपूर्णतेबद्दल जे काही सांगितले जाते ते पहा. तथापि, हे सर्व एका बिंदूकडे नेत आहे:

देवामध्ये मानवी इच्छेची पूर्तता.

याप्रमाणे

- देवामध्ये प्राणी किती जास्त भस्म होतो,

- जितके अधिक आपण म्हणू शकतो की त्यात सर्वकाही आहे आणि ते परिपूर्ण आहे.

पु? आणि स, त्या ही याच्या गुरुकिल्ली आहेत

- प्र? मला दैवी खजिना उघडा e

- त्याला अधिक मैत्री, जवळीक आणि देवाबरोबर देवाणघेवाण करा .

तथापि, **फक्त उपभोग**

- तो देवाबरोबर एक गोष्ट करतो आणि

- दैवी शक्ती आपल्या ताब्यात ठेवते.

मला अनेक समस्या दिल्यानंतर, धन्य येशू आला आणि मला म्हणाला:

"माणूस मुली, मानवी बेफिकीने माझी दया संपव? पर्यंत पोहोचली आहे.

तथापि, माझे चांगूलपणा इतके महान आहे की ते दयेच्या मुली बनवते, जेणेकरून हा गुणधर्म संपत नाही.

हे बळी आणून आहेत उ / ज्याकडे दैवी इच्छा पूर्ण आहे.

स्वतःची इच्छा नष्ट केल्यानंतर.

मी या आज्ञेना निर्माण कर? मसाठी जे पात्र दिले आहे ते पूर्णपणे सक्रिय आहे आणि,

- माणूस दयेचा तुकडा मिळाला, इतक्यांच्या फायद्यासाठी ते प्रशासित कर.

अर्थात, हे कर? मसाठी, **हे आणून धार्मिकतेत असले पाहिजेत** . "

मी म्हणालो, "प्रभु, धार्मिकतेत असल्याचा दावा कोण करू शकेल?"

त्याने उत्तर दिले:

"जो कोणी गंभीर पाप करत नाही ई

तो स्वेच्छेने अगदी लहान-लहान पापे कर? मपासून पळवू नको . "

आज सकाळी, माळ I नेहमीच्या स्थितीत,
माळ I आध्याय येशूने स्वतःला थोडक्यात पाहिले आणि मला म्हणाले:

"माझी मुलगी, माळ I न्यायाचे चिन्ह
यापुढे मनुष्य ई सहन करू शकत नाही
कठीण शिक्षा ठोठावणाऱा आहे,
मनुष्य यापुढे स्वतः ला सहन करू शकत नाही तेव्हा आहे.

खरंच, मनुष्याने नाकाळले, देव त्याच्यापासून दूळ जातो.
यामुळे त्याला त्याच्या स्वभावाचे, त्याच्या पापाचे आणि त्याच्या दुःखांचे पूर्ण वजन
जाणवते.

आणि मनुष्य, दैवी मदतीशिवाय हा भाळ सहन करू शकत नाही,
- स्वतःला नष्ट करू? I चा मार्ग शोधा.
हीच अवस्था सध्याची पिढी आहे.

माळ I आध्याय येशूच्या जवळजवळ सतत वंचित ढह? I साठी माझे दिवस
अधिकाधिक वेदनादायक आहेत.
मला कसे माहित नाही, पण मला असे वाटते की माझा आळ आणि माझे शरीर
देखील या वियोगाने नष्ट झाले आहे.
किती भक्ष्य यातना!

माझे एकमेव सांत्वन हे देवाची इच्छा आहे

काळण, जळ मी येशूसह सर्वकाही गमावले असेल,
केवळ देवाची इच्छा, पवित्र आणि नम्र, माळ I सामर्थ्यात वास करू. तसेच, माझे शरीर
देखील खाल्ले जात आहे असे वाटणे,
- मला आनंद आहे की ते वितळ? I स जास्त वेळ लागणाऱा नाही आणि,
- म्हणून, एक ना एक दिवस, प्रभु मला स्वतःकडे बोलावेल, जे या कठीण वियोगाचा
अंत करेल.

आज सकाळी, अनेक संघर्षानंत - अनेक काय भांडण! येशू थोडक्यात आला आणि
मला म्हणाला:

"माळ I मुली, जीवन हे सतत सेवन आहे. ते आनंदासाठी वापळले जाते,
प्रा? I साठी दुसळ, पापासाठी दुसळ,
दुसळ त्याच्या वैयक्तिक हितांसाठी, तळ दुसळ त्यांच्या इच्छांसाठी.

सर्व प्रकारचे उपभोग आहेत.

जो कोणी देवामध्ये सर्व काही खातो तो निश्चितपणे म्हणू शकेल:

" प्रभु तुळ I प्रेमात माझे आयुष्य संपले आहे.

मी फक्त भाजलेच नाही,
पण मी फक्त तुम्हाला प्रेमासाठी मेलो.

आणि यासाठी,
माझ्यापासून विभक्त झाल्यामुळे तुम्हाला सतत त्रास होत असेल तर तुम्ही म्हणू शकता
- की तू सतत माझ्यामध्ये मग्न आहेस आणि
- तुम्ही माझ्यासाठी अनेक मृत्यू सहन केले.

ज्या तुझे संपूर्ण अस्तित्व माझ्यासाठी भस्म होत असेल,
- हा खप कितीही मोठा असला तरी,
- जितके तुम्ही स्वतःमध्ये परमात्म्या प्राप्त करता. "

मी माझ्या नेहमीच्या अवस्थेत राहिलो. येशूला आशीर्वाद मिळताच तो मला म्हणाला :
"माझी मुलगी,
- जेव्हा आत्म्यापाप करू नये किंवा चांगले करू नये,
- परंतु या निर्णयानुसार कार्य करू नये,

ते आहे का
त्याचे संकल्प त्याच्या पूर्ण इच्छेने केले गेले नाहीत आणि ते
दैवी प्रकाशाचा त्याच्या आज्ञेप्रती प्रत्यक्ष संपर्क नव्हता.

खरंच

- इच्छा प्रामाणिक असेल तेव्हा *e*
- जेव्हा दैवी प्रकाश त्याला वाईट टाळायचे किंवा चांगले करायचे हे कळवतो,
आज्ञेने जे प्रस्तावित केले आहे ते आचरणात आणू? अस कोणतीही अडचण नाही.

दुसऱ्याकडे , ज्या दैवी प्रकाश आज्ञेप्रती स्थिरता ओळखत नाही ,
हे त्याला आवश्यक प्रकाश पाठवत नाही
- त्याला एक गोष्ट टाळू? अस किंवा दुसऱ्याकडे का? अस मदत करू? यासाठी.

असू शकते

- प्रारंभिक दुर्दैव किंवा त्यागाचे क्षण *e*
- अगदी काही वेळा जेव्हा त्याला त्याचे जीवन बदलायचे असते, परंतु, लगेचच, त्याचा
माणूस बदलतो.

थोडक्यात, अस्सल सदिच्छा ऐवजी,
वाच्यानुसार सक्रिय झालेल्या उजव्या टोतेचे मिश्रण आहे.

स्थिरता आज्ञेमध्ये दिव्य जीवनाची प्रगती प्रकट करते. कारण, देव अपरिवर्तनीय
आहे ,
उ त्याजवळ देव आहे तो चांगल्यासाठी त्याची अपरिवर्तनीयता सामायिक करतो . "

जेव्हा माझा प्रिय येशू माझ्या आतील भागातून बाहेर आला तेव्हा मी माझ्या नेहमीच्या
स्थितीत होतो. त्याने मला उंच धावेला कारण मी त्याची वाट बघून खूप थकलो होतो.

त्याने मला सांगितले:

"माझी मुलगी,
जे माळी वरि खरे प्रेम करतात त्यांच्यासाठी,
त्याच्यासोबत घडणारी प्रत्येक गोष्ट, अंतर्गत किंवा बाह्य, सारखीच परत येते
कारण सर्व काही ईश्वरी इच्छेनुसार जगते.

त्याच्यासोबत घडणाऱ्या प्रत्येक गोष्टीबद्दल त्याला काहीही काळजी नाही ,
कारण तो सर्व काही दैवी इच्छेतून येत असल्याचे पाहतो.

त्याच्यासाठी सर्व काही ईश्वरी इच्छेमध्ये खपते. त्याचे केंद्र आणि हेतू फक्त तुम्ही आहात.

ती नेहमी तिच्यामध्ये वर्तुळात फिरते,
- कधीही मार्ग न शोधता. तो तिला सतत पोषण देतो."

ते म्हणाले, येशू गायब झाला आहे. तो नंतर परत आला आणि जोडला :

"माळी, मुली, तुम्हीसाठी सर्व काही प्रेमाने बंद केले आहे याची खात्री करा. जे तुला
वाटत असेल ते तू प्रेमाने विचार केला पाहिजे.
जे तुम्ही बोललात, जे तुम्ही ऑपरेशन केले ते, तुमचे हृदय धडधडले ते, तुमची
इच्छा असल्यास,
- हे सर्व तुम्हाला प्रेमाने करावे लागेल.

अगदी एका इच्छेसाठीही जी उद्भवते आणि ती प्रेम नाही,
ते प्रेम अस? पुढे मर्यादित करा. मग त्याला जाऊ दे."

तो म्हणाला तसं मला वाटतं
७ ने त्याच्या हाताने माळी, संपूर्ण अस्तित्वाला स्पर्श केला, त्यावर प्रेमाचे अनेक
शिकका मारले.

आज सकाळी, माळी नेहमीच्या स्थितीत,
धन्य येशू थोडक्यात आला आणि **मला म्हणाला :**

"माझी मुलगी,
जेव्हा आम्ही सर्व गोष्टींपासून अलिप्त असतो, तेव्हा तो सर्व गोष्टींमध्ये देव शोधतो.
तो स्वतःमध्ये शोधतो, तो स्वतःबाहेर शोधतो. तो तो प्रा? मध्ये शोधतो,
म्हणून आम्ही म्हणू शकतो
प्रत्येक गोष्टीपासून अलिप्त असलेल्या आज्ञेसाठी सर्व काही देवामध्ये रूपांतर्भूत
होते .

त्याला फक्त देव सापडत नाही,
पण ती त्याचा विचार करते, त्याला अनुभवते आणि त्याला मिठी मारते.

तिला प्रत्येक गोष्टीत ते सापडत असल्याने प्रत्येक गोष्ट तिला संधी देते
- त्याची पूजा करणे,
- त्याला प्रार्थना करणे, त्यासाठी,
- आभाळ मानणे,

- स्वतःला त्याच्याशी अधिक जवळून जोडणे.

ते म्हणाले, माऱ् I गैऱ्हजेऱ्बदल तुमच्या तक्राऱ्
ते पूर्णपणे वाजवी नाहीत.

जऱ् तुम्ही मला तुमच्या अंतर्भागात जाणवत असाल तऱ् ते लक्षण आहे
- मी तुऱ् I बाजूला एकटा नाही,
- पण माऱ् I स्वतःच्या केंद्राप्रमाणे तुऱ् I आतही.

येशूला माऱ् I कडे आणणाऱ् ऱ्णी आईच होती हे सांगायला मी सुरुवातीला विसऱ्लो
आणि त्याने मला त्याच्यापासून वंचित ठेवू नये अशी मी प्रार्थना केली.
मी नुकतेच लिहिलेले उत्तर त्यांनी दिले.

मी माऱ् I नेहमीच्या अवस्थेत ऱ्हिलो.
माऱ् I आऱ्ध्य येशूला पाहताच मी त्याला म्हणालो:
"माझा प्रभु आणि माझा देव!"

येशूने उत्तर दिले , "देव, देव, एकटा देव!

माऱ् I मुली, विश्वास देवाला ओळखतो, पण विश्वास त्याला शोधतो. म्हणून
विश्वासाशिवाय विश्वास हा निर्जंतुक विश्वास आहे.

जऱ् आऱ् ला समृद्ध कऱ्? I साठी श्रद्धेमध्ये अफाट संपत्ती आहे,
जऱ् विश्वास कमी असेल तऱ् विश्वास नेहमीच गऱ्ब आणि सर्व गोष्टींपासून ऱ्हित असतो.
"

त्याने हे सांगताच मला देवाकडे ओढले गेले.
आणि मी अथांग सागरातील पा? I च्या थेंबाप्रमाणे त्याच्यात लीन झालो.

त्याकडे पाहिल्यावर मला सीमा दिसल्या नाहीत, ना उंची, ना रुंदी.
स्वर्ग आणि पृथ्वी, धन्य आऱ् आणि यात्रेकरू आऱ् सर्व देवामध्ये मग्न होते.

मी पण पाहिले आहे
- ऱ्हिया आणि जपानमधील युद्धे,
- जे हजाऱ् सैनिक मऱ्ण पावले किंवा मऱ्णाऱ् होते, जऱ् न्यायाने विजय जपानचा
असेल.

आणि मी पाहिले आहे की युऱ्पियन ऱ्ष्ट्रे युद्धांचा कट ऱ्चतात, अगदी युऱ्पमधील
इतर ऱ्ष्ट्रांवरुद्ध.
पण मी जे काही देव आणि देवात पाहिले ते सर्व कोण म्हणू शकेल? म्हणूनच मी इथे
थांबतो.

आज सकाळी, धन्य येशू येत नव्हता
आणि मी, स्वतःला माऱ् I शऱ्बाहेऱ् शोधत आहे,
मी माऱ् I सर्वोच्च आणि एकमेव चांगल्याच्या शोधात गेलो आणि आलो.

मला ते सापडले नाही म्हणून, मा७ I आऽ I ला प्रत्येक क्षणी म३त आहे असे वाटू लागले. ७ I ने माझा त्रास वाढवला,
ते असे होते की मी म३त आहे असे मला वाटत असताना, मी म३त नाही.
मी मरू शकलो त३,
मी सदैव मा७ I केंद्रस्थानी ३ह? I चे माझे ध्येय साध्य केले असते जो देव आहे.

अ३३३! वियोग, किती कडू आणि वेदनादायक आहेस!
तुमच्याशी तुलना क३ता येईल असे कोणतेही दुःख नाही. अ३३३! दैवी एकांत,
तू सेवन क३तोस आणि छेदतोस,
तू दुधा३ी तलवा३ आहेस जी एका बाजूला कापते आणि दुस३ीकडे जळते!
तुम्ही दिलेले दुःख अपा३ आहे, देवही अफाट आहे.

मी भटकत असताना, *मी स्वतः* ला पुर्गेटरीमध्ये सापडले .
मा७ I वेदना आणि मा७ I अश्रूंनी या गं३ीब जीवांचे दुःख वाढले आहे जे त्यांच्या
जीवनापासून वंचित आहे, जो देव आहे.
त्यांच्यामध्ये अनेक पुजा३ी दिसले, ७ I त एकाचा समावेश होता ७ I ना इत३ापेक्षा जास्त
त्रास होत होता.

त्याने मला सांगितले:
"मा७ I आयुष्यात मी खूप जवळ आलो आहे या वस्तुस्थितीमुळे माझा गं३ी३ त्रास होतो.
- मा७ I कुटुंबाची आवड,
-- ऐहिक गोष्टी e
- काही लोकांसाठी थोडे.

हे पुजाऱ्याला खूप त्रास देते,
- चिखलाने झाकलेला लोखंडी छातीचा कवच तया३ क३? I पर्यंत, जो कप I प्रमाणे
गुंडाळतो.
फक्त शुद्धीक३णाची आग आणि देवाच्या खाजगीपणाची आग
दुसऱ्याच्या तुलनेत, पहिला गायब होतो - हे चिलखत नष्ट करू शकते.
अ३३३! मी किती सहन क३तो. माझे दुःख अव्यक्त आहेत! प्रार्थना क३, मा७ I साठी
प्रार्थना क३! "
मा७ I साठी, मला आणखी त्रास झाला आणि मा७ I श३ी३त प३तलो.

नंत३ मी धन्य येशूची सावली म्हणून जगतो.
त्याने मला सांगितले :
"मा७ I मुली, तू काय शोधत आहेस?
तु७ I साठी एक७ I मा७ I शिवाय आराम आणि मदत नाही."
मग तो विजेच्या कडकडाटासा३खा अदृश्य झाला.

मी विचा३ केला: "अहो! तो मला सांगतो की फक्त तोच मा७ I साठी सर्वस्व आहे, आणि
त३ीही त्याच्याशिवाय मला सोड? I चे धैर्य त्याच्याकडे आहे!"

मा७ I गं३ीब अवस्थेत सतत,
मला असे वाटते की माझा येशू एकापेक्षा जास्त वेळा आला आहे आणि मी त्याला

सावलीने वेढलेले लहान मूल पाहिले आहे.

त्याने मला सांगितले :

"मा७ I मुली, तुला मा७ I सावलीचा ताजेपणा जाणवत नाही का? तिच्यामध्ये ऩहा म्हणजे तुला ताजेतवाने वाटेल."

मला असे वाटले की आपण त्याच्या सावलीबद्दल विश्रांती घेत आहोत आणि त्याच्या अगदी जवळ, मला पूर्णपणे उत्साही वाटले.

तो पुढे म्हणाला :

"मा७ I प्रिये, ज३ तू मा७ त्व३ प्रेम क३तोस, त३ तू दिसावे असे मला वाटत नाही ना तु७ I आत ,

एकत३ तुमच्या बाहे३, किंवा आश्चर्यचकित
आपण ग३म किंवा थंड असल्यास,
ज३ तुम्ही खूप किंवा थोडे केले त३
ज३ तुम्हाला त्रास झाला किंवा आनंद झाला.

हे सर्व तु७ त नष्ट झाले पाहिजे.

आणि हे जाणून घे? I साठी तुम्हाला फक्त स्वतःला विचा३वे लागेल

- ज३ तू मा७ I साठी सर्वकाही केलेस आणि

- ज३ तू मला संतुष्ट क३? I साठी सर्वकाही क३त असेल त३

इत३ गोष्टी, त्या कितीही उच्च, उदात्त किंवा प३क्रमी असल्या त३, मला संतुष्ट करू शकत नाहीत किंवा माझे प्रेम संतुष्ट करू शकत नाहीत.

अ३३३! किती आ३३

— खोटी भक्ती e

- स्वतःच्या इच्छेने सर्वात पवित्र कार्ये अपवित्र क३तात, नेहमी स्वतःचा शोध घेतात.

जरी पवित्र गोष्टींमध्ये, आपण शोधत असाल तर

त्याच्या स्वतः च्या मार्गाने ,

स्वतःची चव,

वैयक्तिक समाधान,

जर एखाद्याने स्वतःला शोधले तर ,

कोणी देवापासून दूर जातो आणि त्याला शोधू शकत नाही. "

आज सकाळी जेव्हा तो आला तेव्हा आशीर्वादाने येशूने मला मा७ I श३३तून बाहे३ काढले. माझा हात धरून त्याने मला स्वर्गाच्या तिजो३खाली नेले,

d'où su pouvait voir les bienheureux.

Entendait leurs व३ तुम्ही गाता. अ३३३! Comme ils nageaient en Dieu! Su

voyait leur vie en Dieu et la Vie de Dieu en eux ,

ce qui semblait être l'essentiel de leur félicité.

मी देखील chaque bienheureux est सा३खा दिसतो

-a nouveau ciel dans cette demeure bénie
-chaque ciel distinct des autres
en conformité avec la manière dont il s'était behave avec Dieu sur la terre.

Quelqu'un at-il cherché à aimer Dieu davantage sur la terre ?

अभि॥ डॅव्हंटेज डॅन्स ले सिएल एट
il recevra de Dieu un amour toujours nouveau et grandissant.

Tel autre at-il cherché à glorifier Dieu davantage sur la terre?

Dieu merci he woman was une gloire toujours grandissante, une gloire calquee sur la gloire divine.

Et ainsi de suite pour toutes les autres façons de se comporter avec Dieu sur la terre. ऑन पेउट दोंक दिरे क्के कु'ऑन फैट फूर दिऊ सरु ला तेर्रे,

- आम्ही ते स्वर्गात सुरू ठेवू,
- पणंतु अधिक पण्णपूर्णतेसह.

दुसऱ्या शब्दांत, आपण पृथ्वीवर जे चांगले करतो ते तात्पुरते नसते, परंतु

- कायमचे राहिल आणि
- ते देवासमोर आणि आपल्या आजूबाजूला सतत चमकत राहिल.

अण्णे! आम्हाला पाहून आनंद कसा होईल
की आम्ही देवाला गौण देऊ, आणि
अगदी आपले वैभव,
पृथ्वीवण अपूर्णपणे साकाण्ण झालेल्या या किमान चांगल्या गोष्टीतून ते निर्माण होईल.

प्रत्येकजण ते पाहू शकला तण्ण
अण्णे! काण ते अधिक प्रयत्न कण्णतील
- पण्णेश्वणवण्ण प्रेम कण्ण,
- भाण्णाने द्या,
- त्याचे आभाण्ण मानणे इ.
स्वर्गात ते अधिक तीव्रतेने कण्ण? ास सक्षम हो? ासाठी.

पण सर्व काही कोण सांगू शकेल?
मी या धन्य मुक्कामाबद्दल बण्णेच मूर्खपणाचे बोलत असल्याचे दिसते. माण्ण ा मनात
कल्पना आहे, पण माण्ण ा तोंडाला शब्द सापडत नाहीत.
असे म्हटल्यावण्ण मी पुढे चालू ठेवतो. मग येशूने मला पृथ्वीवण्ण नेले.

अण्णे! या दुःखाच्या काळात पृथ्वीचे दुर्दैव किती भयानक आहेत! तण्णीही असे दिसते की
जे काही घडणण्ण आहे त्याच्या तुलनेत हे काहीच नाही,
धर्मणिणपेक्ष आणि धार्मिक दोन्ही बाजूनी.
असे दिसते की आम्ही आमच्या चांगल्या आणि पवित्र आईचे चर्च आणि तिच्या मुलांचे

तुकडे करू.

मग येशूने मला माळ । शब्दीभूत पभूत आणले आणि म्हणाला :
" मला थोडं सांग, माळ । मुली, मी तुळ ।साठी काय आहे? "

मी उत्तॄ दिले:

"सर्व काही, तू माळ ।साठी सर्वस्व आहेस, तुळ ।शिवाय माळ ।त काहीही प्रवेश कभूत नाही!"

येशू पुढे म्हणतो:

"मी तुळ ।साठी सर्वस्व आहे. तुळ ।बद्दल असे काहीही नाही जे माळ ।तून येत नाही, मला माझे सर्व आनंद तुळ ।त सापडतात.
तॄ, मी तुमच्यासाठी जे काही आहे त्यावरून तुम्ही माळ ।साठी काय आहात हे तुम्ही पाहू शकता. ते म्हणाले, येशू गायब झाला आहे.

माळ । नेहमीच्या अवस्थेत चालू ठेवून, येशू थोडक्यात स्वतःची ओळख करून देत आला

राजा आणि सर्व गोष्टींचा प्रभु .

त्याच्या डोक्यावर शाही मुकुट आणि हातात भूजदंड होता. त्याने मला लॅटिनमध्ये सांगितले. मला जे समजले ते मी लिहितो:

"माळ । मुली, मी राजांचा राजा आणि प्रभूंचा प्रभु आहे.
ते फक्त मलाच शाही श्रद्धांजली परत करतात जे प्राणी मला देतात.

ते मला पभूत देत नाहीत,
ते मला प्रत्येक गोष्टीचा निर्माता आणि स्वामी म्हणून ओळखत नाहीत. "

येशूने हे म्हटल्याप्रमाणे, त्याने जग आपल्या हातात धॄलेले दिसते. त्याने ते दाॄत उलटे फिॄवले.

- जे प्राणी त्याच्या अधिकाॄ आणि भूजेशाहीच्या अधीन असतात.

मी हे देखील पाहिले की आपल्या प्रभूने माळ । आॄ ।वॄॄॄ कसे केले आणि प्रभुत्व मिळवले आणि मला त्याच्यामध्ये पूर्णपणे मग्न वाटले.

ते माळ । मनावर, आपुलकीवर आणि इच्छांवर जणू विद्युत प्रवाहातून ॄॄ कभूत होते . येशूने प्रत्येक गोष्टीवरॄॄॄ केले आणि प्रत्येक गोष्टीवरॄॄॄ केले.

माळ । पॄम आणि एकमेव चांगल्याच्या एकांतासाठी सकाळ अत्यंत कटुतेत घालवली.
मी माळ । शब्दीभूतून बाहेॄ पडलो होतो.

माझे दुःख इतके मोठे होते की मला स्वतःमध्ये जे सापडले, ते मला नष्ट कॄयचे होते काॄण मी ते देव शोध? ।त अडथळा म्हणून पाहिले.

ते करू शकलो नाही, मी ओॄडलो, ओॄडलो आणि वाऱ्यापेक्षा वेगाने पळत गेलो. मी हॄवलेले जीवन शोध? ।साठी मला सर्वकाही उलटे फिॄवायचे होते, सर्वकाही उलथून टाकायचे होते.

अभे! वंचितता, किती महान आणि सदैव नवीन आहे तुझा कटुता!
ही कटुता नेहमीच नवीन असल्याने, आज नेहमी आपल्या दुःखाचा अनुभव घेतो.
जणू काही एक देह अनेक तुकडे मध्ये विभक्त झाला आहे, जे त्यांच्या जीवनासाठी
लढत आहेत, हे जीवन त्यांना देव सापडला तबच मिळेल.
जे त्यांच्या आयुष्यापेक्षा जास्त आहे. मी ७ । अवस्थेत होतो त्याचे वर्णन कोण करू
शकेल?

दम्यान , शुध्दीकरणातील संत, देवदूत आणि आज
त्याने धावत जाऊन माळ । भोवती मुकुट बनवला.
त्यांनी मला धाव? । पासून धोखले, माळ । बदल सहानुभूती दाखवली आणि मला मदत
केली.

हे माळ । साठी निरुपयोगी होते.
काण मला एकटाच सापडला नाही जो माझे दुःख दू करू शकेल आणि माझे जीवन
पूर्ववत करू शकेल.

डत, मी जोत ओडले: "मला सांगा मला ते कुठे मिळेल.
ज तुम्हाला माळ । बदल वाईट वाटायचे असेल त ते मला दाखवायला उशी करू
नका. मी आता सांभाळू शकत नाही! "

त्यानंत, येशू माळ । आज । च्या खोलीतून बाहेर आला.
झोपेचे नाटक करणे आणि माळ । वाईट स्थितीची काळजी न करणे.

त्याने माझी पर्वा केली नाही आणि झोपली ही वस्तुस्थिती असूनही,
-फक्त त्याला पाह? । साठी, तुम्ही हवेत श्वास घेता म्हणून मी त्याचा जीव घेतला. मी
म्हणतो: "अहो! तो माळ । बबोब आहे!"

तथापि, मी माळ । वेदनातून मुक्त झाले नाही. त्याने माळ । कडे लक्षही दिले नाही.

मग तो उठला आणि मला म्हणाला :
"माझी मुलगी,
इतक क्लेश प्रायश्चित्त, प्रायश्चित्त आणि समाधान म्हणून काम करू शकतात.

पण एकांतवास हाच अग्नीचा त्रास आहे
जे प्रलित करते, भस्म करते, नष्ट करते आणि मानवी जीवन नष्ट झाल्याबच
थांबते . सेवन केल्याने ते जिवंत होते आणि दिव्य जीवन बनते. "

माळ । नेहमीच्या स्थितीत असल्याने,
मला स्वतःला देवदूत आणि संतांनी वेढलेले आढळले ७ । नी मला सांगितले:

"तुम्हाला आणखी त्रास सहन करावा लागेल
चर्चच्या विधात घडणाऱ्या गोष्टीसाठी.
ज या गोष्टी आता घडल्या नाहीत, त त्या वेळेवर येतील, पंतु अधिक संयमाने आणि
देवाला कमी अपधाने."

मी म्हणालो, "दुःख माळ । सामर्थ्यात आहे का?
जन्म पन्मेश्वरने मला त्रास दिला तन्म मी स्वैच्छेने दुःख सहन कर्णून.

त्या क्षणी त्यांनी मला घेतले आणि मला त्रास दे? । साठी आमच्या प्रभुच्या
सिंहासनासमोर्ण आणले.
क्रूसीफिक्सच्या रूपात आम्हाला भेटायला येत, धन्य येशूने त्याचे दुःख माळ । बर्णोबर्ण
सामायिक केले.
बहुतेक सकाळ, मी वधस्तंभाच्या नूतनीकर्णणातून गेलो.

मग येशू मला म्हणाला :
"माझी मुलगी , त्रास
माझा धार्मिक राग वळवणे ई
मानवी मनात कृपेचा प्रकाश नूतनीकरण करा .

आह! माझी मुलगी
माळ । चर्चचा छळ कर्णणांने लोक पहिले असतील असे तुम्हाला वाटते का? आह! नव्हे
ते धार्मिक, नेतेच असतील!
सध्या ते स्वतःला मुलगे, मेंढपाळ घोषित कर्णतात,
पण, प्रत्यक्षात ते विषाकर्ण साप आहेत
- की स्वतः विष इ
- इतर्णना विष देणे.
ते या चांगल्या मदन्म चर्चला फाड? । स सुन्मवात कर्णतील. आणि, नंतन्म, सामान्य लोक
अनुसन्मण कर्णतील. "

मग, मला आर्ण । धाकर्णक म्हणून बोलावून, प्रभूने कडूपणाने माघाकर्ण घेतली.

मी धडपडत असतानाच, माझा प्रिय येशू थोडक्यात आला. जर्ण मला ते माळ । जवळ
वाटले आणि ते पकड? । चा प्रयत्न केला,
तो पळून गेला आणि त्याच्या शोधात मला माळ । शर्णर्णतून बाहेर्ण पड? । पासून ढोखले.
खूप धडपडल्यानंतन्म, त्याने थोडेसे दाखवले आणि मला म्हणाला :
"माझी मुलगी,
तुळ । बाहेर्ण मला शोधू नकोस,
पण तुळ । त, तुळ । आर्ण । च्या खोलात.

काकर्णण तू बाहेर्ण गेलास आणि मला सापडला नाहीस तन्म तुला खूप त्रास होईल आणि
तुला ते सहन होणाकर्ण नाही.
जन्म तुम्ही मला सोपे शोधू शकत असाल, तन्म तुम्हाला आणखी कठीण का लढायचे
आहे?"

मी म्हणालो, "हे असे आहे काकर्णण मला असे वाटते की जेव्हा मी तुला माळ । मध्ये त्वर्णित
शोधू शकत नाही, तेव्हा मी तुला बाहेर्ण शोधू शकतो. हे प्रेमच मला हे कर्ण? । स प्रवृत्त
कर्णते."

येशू पुढे म्हणतो:

"अहो! हे प्रेम तुम्हाला याकडे ढकलत आहे का?
सर्व काही, सर्वकाही एका शब्दात समाविष्ट केले पाहिजे: प्रेम.

आज्ज ७ मध्ये प्रेमात सर्वकाही नसते,
माळ वरु प्रेम कळी? चिी कला त्याला काहीच कळत नाही असे म्हणता येईल.

आज्ज जसजसा माळ वर अधिक प्रेम करतो, तसतसे त्यात दुःखाचे वरदान वाढत जाते.

आश्चर्यचकित आणि व्यथित होऊन मी येशूला अडवले आणि त्याला म्हणालो:
"माझं आयुष्य आणि माझं पळमोच्च चांगलं, काळण मला थोडा त्रास होतो किंवा
अजिबात त्रास होत नाही, मग मी तुळ वरु थोडं प्रेम कळतो की मी तुळ वरु अजिबात
प्रेम कळत नाही?
मी तुळ वरु प्रेम कळत नाही या विचाराने मला भीती वाटते. माळ १ आऽ ला खूप दुःख
होत आहे आणि मला तुमच्यामुळे जवळजवळ नाळज वाटते!

येशूने उत्तर दिले :

"मी तुला निळश कळणाळ नाही
तुझी निळशा तुळ पक्षे माळ १ हृदयावर जास्त वजन कळेल. शिवाय, तुम्हाला फक्त
पाह? चिी गळज नाही
शळीळ दुखणे,
- पण आध्यात्मिक दुःख देखील
- तसेच त्रास सहन कळी? चिी तुमची इच्छा.
जळ आऽ ला खळखळच दुःख भोगायचे असेल तळ माळ १ साठी ते दुःखासाळखे आहे.
म्हणून शांत व्हा आणि काळजी करू नका, आणि मला तुमच्याशी बोलत ढळू द्या.

"तुम्ही कधी दोन जवळच्या मित्रांचे निळीक्षण केले आहे का?
अळले! प्रत्येक जण दुसऱ्याचे अनुकळण कळी? चिा आणि त्याला स्वतःमध्ये पुनरुत्पादित
कळी? चिा कसा प्रयत्न कळतो!
प्रत्येकजण आवाज, मार्ग, पावले, कामे, इतळांचे कपडे पुनरुत्पादित कळतो. म्हणून ते
म्हणू शकते:
"जो माळ वरु प्रेम कळतो तो दुसळ मी आहे.
आणि म्हणूनच, मी त्याच्यावर प्रेम केल्याशिवाय मदत करू शकत नाही. "

प्रेमाच्या एका लहान वर्तुळात मला पूर्णपणे वेढून घेणाऱ्या आऽ १शी मी असेच कळतो.
मला तिच्यामध्ये पूर्णपणे पुनरुत्पादित वाटते .

आणि, तिच्यात स्वतःला शोधून, मी तिच्यावर मनापासून प्रेम करतो. मी तिच्याबळबळ
ढळून मदत करू शकत नाही. काळण, जळ मी त्याला सोडले तळ मी स्वतःहून निघून
जाईन. असे म्हणताच तो दिसेनासा झाला.

उशीळ झाल्यानंतळ, येशू विजेच्या कडकडासाळखा थोडा वेळ आला.
मी स्वतःला आंतळिक आणि बाहेरून पूर्णपणे प्रकाशाने ढळलेले आढळले.
या प्रकाशात माळ १ आऽ १ ने काय अनुभवले आणि समजले ते मी सांग? १स असमर्थ

आहे. येशूने मला पुढे जे सांगितले ते मी फक्त सांगेन:

"माझी मुलगी,
माणसाची योग्यता कामातून येत नाही,
- पणुतु केवळ दैवी इच्छेच्या आग धारकतेमुळे.

इतके की,
- मी केलेले सर्व काही आणि
- मी माणु आयुष्यात जे काही सहन केले आहे
हे पित्याच्या इच्छेच्या आग धारकतेने पूर्ण झाले .

माझे गुण अपाण आहेत
कारण सर्व दैवी आग धारकतेने प्राप्त झाले होते.

मी कामांची बहुलता आणि भव्यता पाहत नाही, तर देवाच्या आग धारकतेशी त्यांचा
संबंध पाहतो.
- प्रत्यक्ष किंवा अप्रत्यक्षपणे
माझे प्रतिनिधित्व करणाऱ्या व्यक्तीच्या आग पालनाद्वारे "

मी माणु नेहमीच्या स्थितीत होतो आणि माणु पालक देवदूताच्या सहवासात,
मी धन्य संस्कारात येशूच्या तीर्थयात्रेवर चर्चला भेट दिली .

एका चर्चमध्ये मी म्हणालो:

"प्रेमाच्या कैदी, तू एकटा आहेस आणि सोडून देतोस आणि मी तुला सोबत ठेवायला
आलो आहे. आणि मी तुझी साथ ठेवत असताना, मला पाहिजे आहे
जे तुम्हाला त्रास देतात त्यांच्यासाठी मी तुला वर प्रेम करतो ,
जे तुम्हाला तुच्छ मानतात त्यांची स्तुती करू,
आणि जे तुम्हाला कृत तेची श्रद्धांजली
देत नाहीत त्यांच्याबद्दल धन्यवाद
जे तुम्हाला त्रास देतात त्यांच्यासाठी स्वतःला सांत्वन द्या ,
तुमच्यावर्षील कोणत्याही गुन्ह्यासाठी दुरुस्ती करू ;

एका शब्दात, मला तुमच्यासाठी करायचे आहे
- सर्व प्राणी तुमचे ऋणी आहेत
कारण तुम्ही नेहमी धन्य संस्कारात राहता.

मला ते बर्याच वेळा पुन्हा सांगायचे आहे
की समुद्रात पा? चे थेंब आणि वाळूचे कण आहेत. "

मी हे बोलत असताना समुद्राचे सर्व पाणी माणु मनात आले आणि मी स्वतःला
म्हणालो:

"माझी नजर पकडू शकत नाही
- समुद्राची विशालता,
- किंवा त्याच्या अफाट पा? ची खोली आणि वजन माहित नाही. परमेश्वराला हे सर्व

माहीत आहे."

आणि सर्व चकित होऊन मी तिथेच उभा राहिलो.

त्या क्षणी, **धन्य येशू मला म्हणाला :**
"मूर्ख आहेस तू, एवढे आश्चर्य का आहेस?"

जीवासाठी काय अवघड आणि अशक्य आहे

- हे शक्य आणि सोपे आहे आणि निर्मात्यासाठी अगदी नैसर्गिक आहे. एखाद्या व्यक्तीसाठी म्हणून,

- लाखो आणि लाखो ना? ांकडे एका दृष्टीक्षेपात पाहून तो म्हणेल:

"ते असंख्य आहेत, त्यांना कोण मोजू शकेल?" पणुतुने त्यांना घातले आहे तो लगेच म्हणू शकतो: "ते बरेच आहेत - त्यांची किंमत खूप आहे - त्यांचे वजन खूप आहे".

माझी मुलगी

मी समुद्रात पा? ाचे किती थेंब टाकले हे मला माहीत आहे, कोणीही ते बदलू शकत नाही, एक थेंबही नाही. मी सर्वकाही मोजतो, मी सर्वकाही तोलतो आणि मी प्रत्येक गोष्टीचे मूल्यांकन करतो.

आणि इतके सर्व गोष्टींबाबत असेच आहे.

मग, मला सर्व काही माहित आहे हे किती आश्चर्यकारक आहे?"

हे ऐकून माझे आश्चर्य थांबले. आणि मला माळ I मूर्खपणाबद्दल आश्चर्य वाटले.

मी खूप अडचणीत सापडलो जेव्हा, अनपेक्षितपणे,

मी स्वतःला पूर्णपणे आमच्या प्रभूमध्ये सापडले.

येशूच्या डोक्यातून एक तेजस्वी जाळे आले

जे माळ Iत उतऱले आणि मला पूर्णपणे त्यात बांधले.

अन्ने! येशूच्या आत राहून मला किती आनंद झाला! मी जिकडे पाहिलं तिकडे मला फक्त येशूशिवाय काहीच दिसलं नाही. हा माझा सर्वात मोठा आनंद होता. येशू, फक्त त्याला आणि दुसऱे काही नाही! अन्ने! मला किती बऱं वाटलं!

त्याने मला सांगितले :

"धैर्य, माळ I मुली,

माळ I इच्छेचा धागा तुम्हा सर्वांना माळ Iत कसा बांधून ठेवतो हे तुला दिसत नाही का?

जन् दुसऱ्याची इच्छा तुम्हाला बांधून ठेवायची असेल, जन् ती पवित्र नसती, तन् ती करू शकत नाही.

का, तू माळ I आत असल्याने,

जन् ही इच्छा पवित्र नसती तन् ती प्रवेश करू शकत नाही. "

असे म्हणताच त्याने माळ Iकडे बघितले. **मग त्याने मला सांगितले :**

"मी दुर्मिळ सौंदर्याचा आळ निर्माण केला आहे;

निर्माण केलेल्या कोणत्याही प्रकाशापेक्षा श्रेष्ठ असा प्रकाश मी त्यास दिला आहे. तन्हीही

माणूस विखुलतो

- हे सौंदर्य कुरूपतेत,
- अंधाधुन हा प्रकाश. "

मी स्वतःला थोडे दुखावले. जेव्हा तो आला तेव्हा आशीर्वादित येशू मला म्हणाला:

"माव I प्रिय मुली,

- अधिक लोह तयार केले जाते,
 - जितका जास्त प्रकाश मिळेल आणि,
- त्यात गंज नसला तरीही, वार ते चमकदार आणि धूळयुक्त ठेव? I साठी काम करू शकतात. अशा प्रकारे, जो कोणी त्याच्याकडे जातो तो आश्चर्याप्रमाणे सहजपणे पाहू शकतो.

तुम्हाला ते आज I शी आहे.

- क्रॉस जितका जास्त मागे,
 - जितका जास्त प्रकाश मिळेल तितका e
 - अधिक ते सर्व घाण धूळ आहे,
- जेणेकरून जो कोणी जवळ येईल तो आश्चर्याप्रमाणे पाहू शकेल.

आम्हाला म्हणून, ते त्याचे कार्य करू, म्हणजेच ते आपल्याला पाहू? I ची पळवणगी देते

- चेहऱ्या मलिन किंवा स्वच्छ असल्यास,
- ते चांगले किंवा वाईट असो.

इतकेच नाही तुम्हाला ते टाकायला आल्याने मला आनंद होतो.

आज I तुम्हाला किंवा इतका काहीही सापडत नाही जे मला त्यात माझी प्रतिमा दिस? I पासून प्रतिबंधित करू, मला ते अधिकाधिक आवडते. "

आज सकाळी मी भावून गेलो आणि माझा आत्म उदास झाला. मला असे वाटते की धन्य येशूने मला फार करून केले नाहीत.

माव I तुम्हाला इतका अत्याचार झालेला पाहून तो मला म्हणाला :

"माव I मुली, ही उदासीनता का?

तुम्हाला माहीत नाही का की, हिवाळा हा वनस्पतीसाठी काय उदास आहे?

हिवाळा झाला पर्णसंभाषणपासून वंचित ठेवतो आणि त्याला फुले व फळे ये? I पासून धोखतो. आणि जे वसंत ऋतूचा आनंद आणि उबदारपणा आला नाही, तो गंभीर वनस्पती निर्जंतुक झाला आणि अखेरीस कोळी झाला.

"म्हणून ते आज I च्या उदासीनतेसह आहे.

खिन्नता देवी ताजेपणा आज I ला काढून टाकते जी पावसाप्रमाणे सर्व सद्गुणांना पुनरुज्जीवित करू.

खिन्नता आज I ला चांगले करू शकत नाही आणि,

जे त्याने ते केले तुम्हाला तो सद्गुणापेक्षा गंभीरपोटी करू.

खिन्नता आज I ला कपेने वाढ? I पासून प्रतिबंधित करू आणि जे आत्म पवित्र आनंदाने हलला नाही,

जो वसंत ऋतूच्या पावसासाखा असतो

जे त्वन्नीत वनस्पतीला त्याच्या विकासात पुनरुज्जीवित कऱ्हेते, शेवटी सुकते. "

तो म्हणाला तसे मला प्रकाशाच्या वेगाने दिसले

- संपूर्ण चर्च,
- धार्मिकांना ७१ युद्धांना तोंड द्यावे लागते, ई
- समाजातील युद्धे.

सर्वसाधारण गोंधळ झाल्याचे दिसत होते.

असे दिसते की चर्च, याजक आणि इतरांना तसेच समाजात चांगली व्यवस्था आण?। साठी पवित्र पित्याकडे फाऱ्हेच कमी धार्मिक होते.

मी हे पाहिल्यावर आशीर्वादित येशूने मला सांगितले:

"चर्चा विजय खूप दूऱ्हे आहे असे तुम्हाला वाटते का?" मी उत्तर दिले: "नक्कीच!

इतक्या उलथापालथीत कोण सुव्यवस्था आणू शकेल?" येशूने पुनः प्रवृत्ती केली: "उलट, मी तुम्हाला सांगतो की तो जवळ आहे.

तो एक संघर्ष, एक अतिशय मजबूत संघर्ष लागेल. गोष्टी लहान करू?। साठी, मी धार्मिक आणि सामान्य लोकांच्या संदर्भात सर्व गोष्टींना पऱ्हेवानगी देईन.

या संघर्षाच्या दऱ्हेम्यान, या मो १ अऱ्हेजकतेच्या दऱ्हेम्यान, एक चांगला आणि व्यवस्थित संघर्ष होईल,

पण इतके चिडवणाऱ्हे की पुरुष तिथे हऱ्हेवल्यासारखे वाटतील.

मी त्यांना खूप कृपा आणि प्रकाश देईन

- वाईट कार्य आहे हे कोण ओळखेल आणि
- जो सत्याचा स्वीकार करेल.

या हेतूने मी तुला त्रासही देईन.

जऱ्हे, या सर्वासह, त्यांनी माझे ऐकले नाही, तर मी तुम्हाला स्वर्गात नेईन आणि गोष्टी आणखी गंभीऱ्हेपणे घडतील आणि थोडा वेळ वाढतील.

मग खूप इच्छित विजय येईल ".

मी एक अतिशय कडू सकाळ जगलो, माऱ्हे १ धन्य येशूपासून जवळजवळ पूर्णपणे वंचित.

मी स्वतःला माऱ्हे १ शऱ्हेऱ्हेतून बाहेऱ्हे काढले, एक ७ ने, युद्धांमध्ये, लोकांना माऱ्हेले आणि शहऱ्हेंना वेढा घातला.

मला असे वाटले की ते इटलीमध्ये घडत आहे. मला कसली भीती वाटत होती!

मला या भीतीदायक दृश्यांपासून वाचायला आवडले असते, पण मी ते करू शकलो नाही. एका उच्च शक्तीने मला तिथे खिळवून ठेवले आहे.

तो देवदूत आहे की संत, मी निश्चितपणे सांगू शकत नाही, पऱ्हेतु तो म्हणाला:

"गऱ्हेब इटली, ते युद्ध कसे फाटले जाईल!"

हे ऐकून मी आणखीनच घाबऱ्हेले आणि माझे शऱ्हेऱ्हे पूर्ववत झाले.

जो माझा जीव आहे त्याला अजून दिसले नाही आणि ही सगळी दृश्ये माऱ्हे १ मनात असताना मला मी मऱ्हेतोय असे वाटले. तर मी फक्त त्याचा हात पाहिला आणि तो

मला म्हणाला :

"हे काहीतऱ्ही आहे जे इटलीमध्ये नक्कीच घडेल".

माऱ्ही । नेहमीच्या अवस्थेत असल्याने मला सगळे भाऱ्हीवून गेले. तसेच, शऱ्हीऱ्ही आणि आऱ्ही नष्ट झाल्याची भावना, मला भीती वाटली की माझी दयनीय अवस्था हे सैतानाचे काम आहे.

तो आल्याबऱ्हीबऱ्ही, येशूने मला सांगितले:

"माऱ्ही । मुली, एवढा ऱ्हीग का?

तुम्हांला माहीत नाही का की वाईटाच्या सर्व शक्ती एकत्र आल्या तऱ्ही त्या होऊ शकत नाहीत

— हृदयात प्रवेश कऱ्हीतो e

- त्यावऱ्ही वर्चस्व

जोपर्यंत आऱ्ही स्वतः, स्वतःच्या इच्छेने, त्यांच्यासाठी दाऱ्ही उघडत नाही तोपर्यंत?

ही शक्ती एकऱ्ही । देवाकडे आहे

— अंतःकऱ्हीणात प्रवेश कऱ्ही e

- त्यांच्या इच्छेनुसाऱ्ही वर्चस्व गाजवणे. "

मी त्याला म्हणालो, "प्रभु, तू मला हिऱ्हीवून घेत असताना मला माझे शऱ्हीऱ्ही आणि आऱ्ही का जळतो असे वाटते? हा दुर्गंधी माऱ्ही । आऱ्ही । त प्रवेश करून मला त्रास देत नाही का?"

येशूने उत्तऱ्ही दिले: " मी तुम्हाला हे देखील सांगतो की पवित्र आऱ्ही । चा श्वास आहे की,

- तुऱ्ही । वऱ्ही सतत फुंकऱ्ही घालणे,

- तो तुम्हाला नेहमी दाहक ठेवतो आणि त्याच्या प्रेमाने तुम्हाला खाऊन टाकतो. "

त्यानंतऱ्ही, मी माऱ्ही । शऱ्हीऱ्हीतून बाहेऱ्ही पडलो. मी पवित्र पित्याला पाहिले, आमच्या प्रभुने मदत केली,

याजकांसाठी वाग? । चा एक नवीन मार्ग लिहा,

- त्यांना काय कऱ्हीवे लागेल आणि

- त्यांनी काय करू नये,

- त्यांनी कुठे जाऊ नये,

जे आऱ्ही । पाळत नाहीत त्यांना भोगावी लागणाऱ्ही शिक्षा सूचित कऱ्हीते.

मी एका पुस्तकात जे वाचले होते त्याबद्दल मी विचाऱ्ही कऱ्हीत होतो, म्हणजे अनेक निऱ्हीशाजनक व्यवसायांचे काऱ्हीण पाप केल्यानंतऱ्ही वेदना होत नाही. मी याबद्दल विचाऱ्ही कऱ्हीत नसल्यामुळे आणि मी फक्त धन्य येशूचा विचाऱ्ही कऱ्हीतो आणि इतऱ्ही कशाचीही चिंता न कऱ्हीता त्याला प्रवेश कसा द्यावा, मी ँ । वाईट स्थितीत होतो त्याबद्दल मी विचाऱ्ही केला.

माऱ्ही । नेहमीच्या अवस्थेत स्वतःला शोधून आशीर्वादित येशूने मला सांगितले: "माऱ्ही । मुली, पाप न कऱ्ही? । कडे लक्ष देणे हे पाप केल्यानंतऱ्ही होणाऱ्या वेदनांच्या जागी होते.

ज॒ण॒ एखाद्याने पाप केल्याव॒ण॒ आणि पाप क॒ण॒त ण॒हिल्याव॒ण॒ त्याला वेदना होत असेल त॒ण॒ त्याचे दुःख व्यर्थ आहे. आणि निष्फळ. लक्ष पाप न क॒ण॒? एकडे लक्ष देत असताना, ते केवळ प्रश्नातील वेदनांची जागा घेत नाही, पण॒तु॒ आ॒ण॒ण॒ पाप क॒ण॒त नाही आणि नेहमी स्वतः ला शुद्ध ठेवते अशी कृपा देते. म्हणून मला थोडेही दुखावले जाणा॒ण॒ नाही याची काळजी घ्या; ते सर्व काही भरून देईल इत॒ण॒."

मी मा॒ण॒ । नेहमीच्या स्थितीत चालू ण॒हिलो आणि माझा आ॒ण॒ण॒य येशू येत नव्हता. सर्वकाही केल्यानंत॒ण॒, मी पूर्णपणे नि॒ण॒श वाटले. आज सकाळी येशू अजिबात येणा॒ण॒ नाही याची मला खूप काळजी वाटत होती.

शेवटी तो थोडक्यात आला आणि म्हणाला: "मा॒ण॒ । मुली, तुला माहित नाही की नि॒ण॒श ही इत॒ण॒ कोणत्याही दोषांपेक्षा अधिक आ॒ण॒ ।ला मा॒ण॒ते. म्हणून, धैर्य, धैर्य! ज॒ण॒ नि॒ण॒श मा॒ण॒ली गेली, त॒ण॒ धैर्याचा पुनर्जन्म होतो आणि ही आ॒ण॒ ।ची सर्वात प्रशंसनीय वृत्ती आहे. आहेत."

मा॒ण॒ । नेहमीच्या स्थितीत ण॒हून, मा॒ण॒ । आ॒ण॒ण॒य येशूच्या अनुपस्थितीमुळे मला त्रास झाला. मला अनेक समस्या दिल्यानंत॒ण॒, येशू आला आणि म्हणाला:

"माझी मुलगी,

- आ॒ण॒ण॒ शांततेच्या खोलीतून बाहे॒ण॒ येताच,
- दैवी क्षेत्र सोडा e
- गोलाका॒ण॒ किंवा शैतानी किंवा मानवामध्ये आढळते.

"शांतता तुम्हाला कळू देते

ज॒ण॒ आ॒ण॒ण॒ देवासाठी किंवा स्वतःसाठी देव शोधत असेल ,
ते देवासाठी, स्वतःसाठी किंवा प्रा॒ण॒ासाठी कार्य क॒ण॒ते.

ज॒ण॒ ते देवासाठी असेल त॒ण॒ आ॒ण॒ण॒ कधीही त्रास देत नाही. आपण म्हणू शकतो

- की देवाची शांती आणि आ॒ण॒ ।ची शांती एकत्र जाते आणि
- की शांततेच्या सीमा आ॒ण॒ ।ला घे॒ण॒तात, जेणेकरून सर्व काही शांततेत बदलते, अगदी युद्ध देखील.

याउलट, ज॒ण॒ आ॒ण॒ण॒ त्रासदायक असेल,

- अगदी पवित्र गोष्टीव॒ण॒ही,
- हे सिद्ध क॒ण॒ते

आ॒ण॒ण॒ शोधतो तो देव नाही,

पण त्याचे वैयक्तिक हित किंवा काही मानवी हेतू

म्हणून, ज॒ण॒ तुम्हाला शांत वाटत नसेल,

- तुमच्या आतील भागात ख॒ण॒े का॒ण॒ण॒ शोधा,
- जे चूक आहे ते दुरुस्त क॒ण॒ आणि तुम्हाला शांती मिळेल. "

मी मा॒ण॒ । नेहमीच्या अवस्थेत होतो.

मला अनेक समस्या दिल्यानंत॒ण॒, मी येशूला मा॒ण॒ ।व॒ण॒ दाबलेले आणि माझे हृदय त्याच्या हातात ध॒ण॒लेले पाहिले. मा॒ण॒ ।कडे बघत तो म्हणाला :

"माझी मुलगी,
जेव्हा एखाद्या आऽ ने मला त्याची इच्छा दिली,
- तिला पाहिजे ते कऱ्हा? अस ती आता मोकळी नाही,
- अन्यथा ती खऱ्ही भेट ठऱ्हाणाऱ्हा नाही.

खऱ्हे असल्यास, ही भेट आवश्यक आहे
- ँ तिला ते दिले गेले आहे त्याच्यासाठी सतत त्याग केला जाईल.
हा एक अखंड होताऽ आहे जो 1 आऱ्हा देवाला अर्पण कऱ्हातो.

"कसे हुताऱ्हा कोण
आज तो स्वतःला सर्व काही भोगायला देतो आणि,
उद्या, माघाऱ्हा? तुम्ही म्हणाल का
- ँ तिला होताऽ आऱ्हा खऱ्हा स्वभाव नाही ई
- की एक ना एक दिवस तो त्याच्या विश्वासाचा त्याग कऱ्हाेल.

तसेच, मी आऱ्हा सांगतो
- जो मला त्याच्या इच्छेने मला पाहिजे ते करू देत नाही,
- जो मला त्याची इच्छा एकदा देतो आणि दुसऱ्हा मागे घेतो:

"मुली, तू माऱ्हा साठी होताऽ पऱ्हा ऱ्हायला तयाऱ्हा नाहीस. काऱ्हाण खऱ्हा होताऽ साठी
सातत्य आवश्यक आहे.
तुम्ही म्हणू शकता की तुम्ही ऱ्हाजीनामा दिला आहे, पण शहीद नाही.
एखाद्या दिवशी तू लहानपणीच माऱ्हा तपासून दूऱ्हा जाशील.
त्यामुळे सावधान!
मला तुमच्यासोबत मला आवडेल त्या पद्धतीने वाग? आऱ्हा चे पूर्ण स्वातंत्र्य द्या.""

मला माऱ्हा त नेहमीच्या अवस्थेत सापडत असताना मला असा आवाज ऐकू आला:

"एक दिवा आहे
- जो कोणी त्याच्याकडे जातो तो त्याला पाहिजे तितक्या ँ तिला लावू शकतो, ँ त
आवश्यक आहेत:
दिव्याभोवती सन्मानाचा मुकुट तयाऱ्हा कऱ्हाणे इ
० ने या ँ तिला पेटवल्या त्याला प्रकाशित कऱ्हा? साठी. "

मला वाटतः
"किती सुंदऱ्हा आहे हा दिवा
- ँ तमध्ये भऱ्हापूऱ्हा प्रकाश असतो
जो इतऱ्हांना हवा असलेला सर्व प्रकाश देऊ शकतो
- स्वतःचा प्रकाश कमी न कऱ्हाता! त्याचा मालक कोण आहे?"
मग मी कोणीतऱ्हा ऐकले:
"दिवा ही कृपा आहे आणि ती देवाकडे आहे .

त्याच्या जवळ जाणे चांगले कऱ्हा? आऱ्हा त्याची इच्छा दर्शवते. कृपेपासून जे काही चांगले मिळवायचे आहे, ते मिळवता येते. लहान ँ तिला हे गुण आहेत जे,

देवाला गौधव देताना, आज आला न द्या. "

मग मी त्या वस्तुस्थितीचा विचार करू लागलो

आपल्या प्रभूला एकदा नव्हे तर तीन वेळा काठ्यांचा मुकुट घाल? त आला होता .
आणि तुटलेले काटे त्याच्या डोक्यात धाडल्यामुळे आणि मुकुट नाकात? त आला, हे तुटलेले काटे आणखी खोलवून गेले.

मी येशूला म्हणालो:

"माणूस प्रिय प्रिये, तुला हे वेदनादायक होता, एकदाच न देता तीन वेळा का भोगावेसे वाटले ? आपल्या वाईट विचारांची किंमत मोज? साठी फक्त एक वेळ लागणा नाही का? "

स्वतःला दाखवून, **येशूने मला सांगितले :**

"माझी मुलगी,

-काठ्यांचा मुकुट तिप्पटच नव्हता ,

पणंतु माणूस उघटतेच्या काळात मला जे जवळजवळ सर्व त्रास सहन करावे लागले ते तीन होते:

-तिप्पट बागेत वेदना तीन तास होते;

-तिप्पट फटके माझले होते (मला तीन प्रकारचे फटके माझे त आले होते)

-तीन वेळा त्यांनी मला धाबरवले ;

- तीन वेळा मला फाशीची शिक्षा झाली (धात्री, सकाळी आणि दिवसा उजाडला);
क्रांतीच्या वजनाखाली माझे फोल्स तिप्पट होते;

- तिप्पट नखे होते ;

- माणूस हृदयाने तीन वेळा रक्त सांडले आहे

" बागेत एकटाच

"मग वधस्तंभावर खिळलेल्या कृतीत , जेव्हा मला वधस्तंभावना ताणले गेले, तेव्हा माझे संपूर्ण शरीर त्यातून निखळले गेले आणि

मी माझे हृदय आत फुटले आणि रक्त सांडले,

" माणूस मृत्यूनंतर जेव्हा माझी बाजू भाल्याने उघडली गेली."

वधस्तंभावरील तीन तासांच्या वेदना तिप्पट होत्या .

किती तिप्पट झाले आहेत!

आणि हे सर्व संधीचे परिणाम नव्हते.

सर्व काही दैवी आदेशाने होते

-माणूस पिण्याची महिमा पूर्ण कर? साठी ,

- प्राणी त्याला दिलेली भरपाई प्रभावी कर? साठी , ई

- प्राणी साठी फायदे मिळवा .

काळण भगवंताकडून जीवाला मिळालेली सर्वात मोठी देणगी होती

त्याच्या प्रतिमेत आणि प्रतिरूपात निर्माण करा , ई

तीन शक्तींनी संपन्न व्हा : बुद्धिमत्ता, स्मरणशक्ती आणि इच्छाशक्ती .

आणि प्राणी कऱ्तो असे कोणतेही पाप नाही .
या तीन शक्तींशी स्पर्धा न कऱ्ता.
त्यामुळे प्रा? ाकडे असलेली सुंदऱ् दैवी प्रतिमा दूषित आणि विकृत आहे.
- या तिहेऱ् देणगीचा वापऱ् करून दात्याला त्याच्या गुन्हांपासून.

मी आणि
- प्रा? ामध्ये ही दैवी प्रतिमा बनवा ई
- देवाचे सर्व वैभव तिला दे? ासाठी,
या तिहेऱ् दुःखांव्यतिरिक्त मी माझी बुद्धिमत्ता, माझी स्मऱ्णशक्ती आणि माझी
इच्छाशक्ती यांचा चांगला उपयोग केला.
पित्यामुळे वैभव पूर्ण कऱ्णे ई
प्रा? ांच्या भल्यासाठी. "

माऱ् ा नेहमीच्या अवस्थेत चालू ऱ्हून,
मी माझा **धन्य येशू पाहिला जो जगाला शिक्षा करणार होता** .

त्याला शांत हो? ाची विनंती करून, तो मला म्हणाला :

"माऱ् ा मुली, मानवी कृतघ्नता भयानक आहे.
मी मनुष्याला दिलेले संस्कार, कृपा आणि मदत तसेच त्याच्या नैसर्गिक देणग्या ,
ते सर्व दिवे आहेत
- त्याला चांगल्या मार्गावऱ् चाल? ास मदत कऱ्णे ई
- आनंद शोध? ासाठी.
पण, हे सर्व अंधाऱ्त बदलून माणूस त्याच्या नशिबाकडे धावतो.

तो त्याच्या नुकसानाकडे धावत असताना, तो म्हणतो की तो त्याचे चांगले शोधत आहे.
ही माणसाची पऱ्स्थिती आहे.
याहून अधिक अंधत्व आणि कृतघ्नता असू शकते का?

मुलगी, एकमेव आऱ्म आणि एकमेव आनंद
- या काळात कोणते प्राणी मला देऊ शकतात: **स्वेच्छेने माऱ् ासाठी स्वतःचा त्याग**
करणे .

त्यांच्यासाठी माझा त्याग पूर्णपणे ऐच्छिक होता.
माऱ् ासाठी स्वतःचा त्याग करू इच्छिणाऱ् इच्छा मला कुठे सापडेल,
मला असे वाटते की मी प्रा? ासाठी जे काही केले आहे त्याचे मला प्रतिफळ मिळाले
आहे.

म्हणून, जऱ् तुम्हाला मला वऱ् उचलायचे असेल आणि मला प्रसन्न कऱ्णायचे असेल, तऱ्
स्वेच्छेने माऱ् ासाठी स्वतःचा त्याग कऱ्.

माझा गोड येशू येत नसल्याने माझी सकाळ वाईट झाली. मी फक्त स्वतःला सोडून
दे? ाचा प्रयत्न कऱ्त होतो.

मला वाटतः

"मी इथे काय कऱ्हातोंय?

सतत स्वतःचा त्याग कऱ्हाणे कसे वाटते?" मी असे विचार कऱ्हात असताना, येशू विजेच्या झोतासाऱ्हा आला आणि **मला म्हणाला** :

"ऱ्हा मिळव? पित्क्षा स्वतःचा त्याग श्रेष्ठ आहे. "

मी माऱ्हा । नेहमीच्या अवस्थेत ऱ्हाहिलो. येशूला आशीर्वाद मिळताच **तो मला म्हणाला** :

"माझी मुलगी,

ख्रिस्ताच्या मानवतेशी आणि त्याच्या इच्छेनुसार कार्य कऱ्हाणे आवश्यक आहे,

जणू मनुष्याची आणि ख्रिस्ताची इच्छा एकच आहे,

आणि ते फक्त देवाला संतुष्ट कऱ्हा? ।साठी आहे.

असे केल्याने, आऱ्हा देवाशी सतत संपर्कात असतो, काऱ्हाण ख्रिस्ताची मानवता हा एक प्रकाऱ्हाचा पडदा होता । ने त्याचे देवत्व झाकले होते.

जेव्हा आपण या बुऱ्हातून काम कऱ्हातो तेव्हा आपण आपोआपच देवासोबत असतो.

"फक्त एक

- । ांना आमच्या प्रभूच्या सर्वात पवित्र मानवतेद्वारे कार्य कऱ्हायचे नाही ई

- । ाला ख्रिस्त शोधायचा आहे

हे असे आहे की । ाला त्याचे लिफाफा न सापडता फळ शोधायचे आहे. हे अशक्य आहे. "

आज सकाळी, मला माऱ्हा । शऱ्हातून ऱ्हास्त्यावऱ्हा सापडले

जिथे एकमेकांना चावणाऱ्हा अनेक छोटे कुत्रे होते.

ऱ्हास्त्याच्या शेवटी एक धार्मिक कोण होता

- मी त्यांना चावताना पाहिले,

- मी त्यांना ऐकले आणि

- हे सर्व त्याच्या नैसर्गिक नजऱ्हाने पाहून तो अस्वस्थ झाला.

ते गोष्टीची छाननी न कऱ्हाता आणि त्यांना सत्य कळू देणाऱ्या अलौकिक प्रकाशाशिवाय बोलले.

दऱ्हाम्यान मला **एक आवाज ऐकू आला** :

"ते पुजाऱ्हा आहेत जे स्वतःचे तुकडे कऱ्हातात. "

मौलवी पाहु? ।साऱ्हा दिसत होता जो,

- पुजाऱ्हा एकमेकांना चावताना पाहून, दैवी मदत नव्हती.

माऱ्हा । नेहमीच्या स्थितीत ऱ्हाहून, आणि मला खूप त्रास दिल्यानंतऱ्हा, येशू आला. मी त्याला पाहिल्याबऱ्हाबऱ्हा म्हणालो:

"शब्द देह झाला आणि आपल्यामध्ये ऱ्हाहिला".

धन्य येशूने उत्तर दिले:

" शब्द देह झाला

"पण मांस शिल्लक नाही.

- जे होते तेच राहिले .

आणि क्रियापद शब्दाचा अर्थ शब्द आणि

-म्हणजे शब्दापेक्षा जास्त परिणाम करणाऱे असे काहीही नाही, तसेच शब्द होते प्रात्यक्षिक

संवाद ई

दैवी आणि मानव यांच्यातील एकता.

जन्म शब्द देह झाला नसता,

देव आणि मनुष्य यांना एकत्र करू शकेल असा कोणताही मध्यम मार्ग नसेल." असे बोलून, येशू अदृश्य झाला.

मी माणूस ! नेहमीच्या अवस्थेत होतो मी खूप त्रासदायक क्षणांतून जगलो,

केवळ माणूस ! एकमेव चांगल्याच्या जवळजवळ पूर्ण अनुपस्थितीमुळेच नाही, तर

माणूस ! शत्रूंच्या बाहेर असल्याने, मी पाहिले

की लोक एकमेकांना कुत्र्यासारखे मानतील आणि

की इटली इतर राष्ट्रांशी युद्धात सामील होईल .

मी पाहिले की बरेच सैनिक निघून गेले आणि जितके लोक बळी पडतील तितकेच बरेच जण बोलावले जातील.

कोण सांगेल मी किती भाग्यवान गेलो होतो.

विशेषतः मला जवळजवळ वेदनाग्रहित वाटले.

म्हणून, मी अंतर्गत तक्रार करू लागलो, असे म्हणतः

"जग? काय उपयोग? येशू येत नाही आणि मला दुःख नाही. माणूस ! प्रिय आणि अविभाज्य सोबती,

येशू आणि दुःख मला सोडून गेले आहेत.

तुम्हीही मी जगत आहे, मी जगांना विश्वास होता की एक किंवा दुसऱ्याशिवाय मी यापुढे जगू शकणार नाही, म्हणून ते माणूस पासून अविभाज्य होते.

अन्ने! देवा, केवढा बदल, किती वेदनादायक अवस्था, किती अकथनीय यातना, किती अभूतपूर्व क्रूरता!

जन्म तुम्ही इतर आज्ञांना तुमच्यापासून वंचित ठेवले असेल, तर तुम्ही ते कधीही दुःखाशिवाय केले नाही.

असा घृणास्पद अपमान कोणी केलेला नाही.

ही थप्पड इतकी भयंकर होती फक्त माणूस साठी, फक्त मीच या असह्य शिक्षेस पात्र होतो.

माणूस ! पापांची ही न्याय्य शिक्षा आहे. मी यापेक्षाही वाईट पात्र होतो." त्या क्षणी, येशू विजेच्या झोतासारखा आला आणि मला गौरवाने म्हणाला :

"काय चाललय? असं का म्हणतोयस? माझी इच्छा पुढेशी नाही का तुला प्रत्येक

गोष्टीसाठी?"

ती एक शिक्षा असेल

जॆ मी तुम्हाला माॆ । इच्छेच्या पोषणापासून वंचित करून देवी क्षेत्रातून बाहेॆ काढले,
तुम्ही इतॆ कोणत्याही गोष्टीपेक्षा जास्त कौतुक कॆवे अशी माझी इच्छा आहे.
काही काळ कष्ट न घेता ॆहणे आवश्यक आहे,
जगाला शिक्षा दे? ।साठी माॆ । न्यायासाठी जागा सोड? ।साठी ».

मला अनेक समस्या दिल्यानंतॆ, धन्य येशू आला आणि **मला म्हणाला :**

"माझी मुलगी,

जेव्हा आॆज चांगले कृत्य कॆ? ।स तयाॆ असतो,
जॆ फक्त हॅल मेॆ म्हणायचे असेल तॆ ,
कृपा हे चांगले कृत्य पूर्ण कॆ? ।साठी योगदान देते.

तथापि

- जॆ आॆज चांगल्या शोधात टिकत नसेल तॆ ते स्पष्टपणे दिसून येते
जे मिळालेल्या भेटवस्तू विचाॆत घेत नाहीत, उदा
जे कृपेवॆ हसते .

अशा वाग? ।ने किती आज्ञा होतात

- आज होय, उद्या नाही,
- जॆ मला ते आवडत असेल तॆ मी कॆतो,
- हे चांगले कॆ? ।साठी त्याग कॆवा लागतो आणि मला ते कॆवेसे वाटत नाही.

हे एखाद्या व्यक्तीसाॆखे आहे ॆ ।ने,

- आज मित्राकडून भेटवस्तू मिळाल्यानंतॆ, तो उद्या पॆत कॆतो.

त्याच्या चांगुलपणात, मित्र त्याला पाठवतो,
पण, थोडावेळ भेटवस्तू ठेवल्यानंतॆ, थकलो,
व्यक्ती ते पॆत देते .

मित्र काय म्हणेल?

तो नक्कीच म्हणेल, "या व्यक्तीला माॆ । भेटीची कदॆ नाही हे स्पष्ट आहे. तुम्ही गॆब
व्हा किंवा मॆल, मला आता त्यांची काळजी घ्यायची नाही."

सर्व काही चिकाटीशी संबंधित आहे .

माॆ । कृपेची साखळी चांगल्या शोधात असलेल्या आॆ ।च्या चिकाटीशी जोडलेली
आहे. जॆ आॆज चुकला तॆ तो ही साखळी तोडतो.
त्यामुळे ॆकव्हेॆ होईल याची खात्री कोण देऊ शकेल?

त्यातच माझी उद्दिष्टे पूर्ण होतात

- ॆ ।च्या कृती चिकाटीने चिन्हांकित आहेत.

परिपूर्णता, पवित्रता, सर्व काही चिकाटीशी जोडलेले आहे .

ज॒म् आ॒ज्म अ॒धूनम॒धून का॒र्य क॒म्त अ॒सेल, ज॒म् त्याच्यात चिकाटी नसेल, त॒म् हेच आहे
- देवाच्या उद्देशांचा प॒म्भव क॒म्णे इ
- हे त्याच्या पूर्णता आणि पावित्र्याशी तडजोड क॒म्ते. "

मी मा॒म् । नेहमीच्या अवस्थेत ॒म्हिल्याने माझी कटुता वाढत चालली आहे
मा॒म् । सर्वात पवित्र आणि एकमेव चांगल्याच्या जवळजवळ एकांत आणि शांततेसाठी.

सर्व काही अस्पष्ट सावल्या आणि दिवे आहेत. मला चि॒म्डलेले आणि हलके डोके वाटत आहे. मला आता काही समजत नाही.
का॒म्ण ७ । त प्रकाश आहे तो मा॒म् ।पासून दू॒म् गेला आहे.
हे विजेसा॒म्खे आहे
- जे थोडक्यात उजळते e
- जे नंत॒म् अधिक काळोख आणते.

मा॒म् ।कडे शिल्लक राहिलेला एकमेव वारसा म्हणजे दैवी इच्छा.

चांगली लढाई केल्यानंत॒म्, मला वाटले की मी पुढे चालू शकत नाही. येशू थोडक्यात आला आणि मला म्हणाला :
"माझी मुलगी,
मी मा॒णूस आणि देव असल्यामुळे मा॒म् । मानवतेने पाहिले
- सर्व पापे,
- सर्व शिक्षा ई
- सर्व गमावलेले आ॒ज्मे

मला आवडले असते
- सर्वकाही एकाच ठिकाणी एकत्र क॒म्,
- पाप आणि शिक्षा नष्ट क॒म्, ई
- आ॒ज्म वाचवा.

मला पॅशन सहन करायला आवडले असते
- एक दिवस नाही,
- पण द॒म्भोज, साठी
हे सर्व दुःख मा॒म् । मध्ये सामावून घे? ।स सक्षम हो? ।साठी e
ग॒म्भीर प्रा? ।ंना वाचवा.

माझी इच्छा आहे आणि मी ते करू शकलो असतो .

तथापि, मग मी मा॒म् । प्रा? ।ंमधील इच्छाशक्ती नष्ट केली असती .

आणि त्यांच्याशिवाय काय झाले असते
त्यांचे स्वतःचे गुण ई
तुमची स्वतःची इच्छा
चांगल्या कामासाठी?

माझी मुलं कशी दिसली असती?

ते अजूनही माळ । सर्जनशील बुद्धीला पात्र असतील का? नक्कीच नाही. !

ते अनोळखी लोकांसांखे झाले असते,

- इतं मुलांबोधं काम न कंणे,
- कोणतेही अधिकां नसतील,
- कोणत्याही वासास पात्र होणां नाही. आय

ते लाजत खात पीत असत.

काण त्यांनी कोणतेही वैध कृत्य केले नसते

- त्यांच्या वडिलांवद्दल प्रेमाची साक्ष दे? । साठी.
- वडिलांच्या प्रेमाला ते कधीच पात्र होऊ शकले नसते.

थोडक्यात, **स्वेच्छेशिवाय,**

प्राणी कधीच दैवी प्रेमास पात्र झाले नसते.

दुसऱ्याकडे, मी **माळ । सर्जनशील शहाणपणाचे** उल्लंघन करू शकत नाही .

मला ते आवडले होते जसे मी केले आणि

न्यायाच्या शून्यता आळासात करून मला माळ । मानवतेसाठी राजीनामा द्यावा लागला ,
जे माळ । देवत्वाच्या बाबतीत असू शकत नाही.

दैवी न्यायाची पोकळी भल्ली आहे

या जीवनातील शिक्षा,

शुद्धीकरण आणि

नेक.

मग **या सगळ्यासाठी माझी माणुसकी सोडली**त ,

कदाचित तुला मला मागे टाकायला आवडेल आणि

तुमच्यामध्ये दुःखाच्या भिक्त जागा मिळत नाहीत, ७ । मुळे मला लोकांना शिक्षा
कं? । पासून बरेखले जाते?

माझी मुलगी, माळ । शी सहमत आहे आणि गप्प ब्रहा ».

युकेस्ट मिळाल्यानंत, मी आपल्या प्रभूच्या चांगुलपणाचा विचार केला जो मी आहे

त्या गरीब प्रा? । ला अन्न म्हणून देतो.

एव, । मो । उपकाळाला मी कसा प्रतिसाद देऊ शकतो, असा प्रश्न मला पडला होता.

धन्य येशूने मला सांगितले :

"माझी मुलगी,

७ । प्रमाणे मी स्वतःला प्रा? । चे अन्न बनवतो, ते माझे अन्न असू शकते

- त्याचे संपूर्ण आतील भाग अन्नात बदलणे.

म्हणजे याची खात्री करून

त्याचे विचार, आपुलकी, इच्छा,

त्याचे कल, त्याचे हृदयाचे ठोके,

त्याचे उसासे, त्याचे प्रेम इ. ते माळीपर्यंत पोहोचतात.

अशा प्रकारे मी आज शी संवाद साधत असताना माळी अन्नाचे फळ, जे आहे

- आजचे दैवतीकरण कसे इ
- त्याला माळीत रूपांतर्हित कसे? साठी -
- मी आजाला अन्न देऊ शकतो, म्हणजे
- त्याचे विचार,
- त्याचे प्रेम आणि
- बाकी सर्व.

आणि आज मला सांगू शकतो:

"तुम्ही स्वतःला माझे अन्न कसे बनवले आणि मला सर्व काही दिले, मी देखील तुमचे अन्न बनवले आहे.

माळीकडे तुला दे? साखे दुसरे काहीही नाही कारण मी जे काही आहे ते तुझे आहे».

त्या क्षणी मला त्या प्राची अपाकृतघ्नता समजली जी,

- जेव्हा येशू त्यांच्याद्वारे पोषण हो? साठी प्रेमाचा अतिरेक प्रकट करतो,
- ते अन्न नाकाकृतात आणि त्याला विकाम्या पोटी सोडतात.

मी माळी नेहमीच्या स्थितीत होतो, आणि तो दिसताच, माझा प्रिय येशू मला म्हणाला :

"माझी मुलगी,

जेव्हा मी पृथ्वीवर आलो तेव्हा माझी मानवता हा पृथ्वीवरील माझा स्वर्ग होता . जसे,

स्वर्गाच्या तिजोळीत, आपण ते पाहू शकता

तांबे, सूर्य, चंद्र,

ग्रह आणि विशालता, सर्व चांगल्या क्रमाने व्यवस्था केलेले,

तुम्हाला माझी मानवता, जी पृथ्वीवरील माझे स्वर्ग होते,

- तेथे म्हणण्याच्या देवत्वाचा क्रम उजळला, म्हणजे
- सद्गुण,
- ताकद,
- सजवणे,
- शहाणपण आणि बाकीचे.

जेव्हा, पुनरुत्थानानंतर,

-माझी मानवता स्वर्गात गेली आहे, पृथ्वीवर माझे स्वर्ग अस्तित्वात असणे आवश्यक आहे.

हे स्वर्ग माळी देवत्वाला घर देणाऱ्या आज पासून बनलेले आहे . या आज मध्ये,

-मला पृथ्वीवर माझा स्वर्ग सापडला ई

- मी आत असलेल्या सद्गुणांचा क्रम बाहेरून चमकवतो.

आपल्या निर्मात्याला स्वर्ग अर्पण करणे हा प्राचीला किती मोठा सन्मान आहे! पण, अन्ने

मला किती नाकाऱतात!

तुला माझा पृथ्वीवरचा स्वर्ग व्हायचा नाही का? हो सांग!"

मी उत्तर दिले:

"प्रभू, मला याहून अधिक काही नको आहे

- तुमच्या ढक्तात, तुमच्या जखमांमध्ये दिसेल,

- तुमच्या मानवतेमध्ये, तुमच्या सदगुणांमध्ये.

फक्त तिथेच मला पाहायचे आहे, पृथ्वीवर तुझा स्वर्ग व्हायचा आहे. मला सर्वत्र अनोळखी व्हायचे आहे."

त्याने माझा प्रस्ताव मंजूर केल्यासाखे वाटले आणि गायब झाला.

मी पूर्णपणे व्यथित आणि भावून गेलो होतो.

माझा चांगला येशू ढ्कताने वाहताना पाहून मी त्याला म्हणालो:

"धन्य पद्मेश्वर, माऱ् I सर्व आजारांवर उपाय कर? I साठी तुऱ् I रक्ताचा एक थेंब तरी मला द्यायचा आहे का?

त्याने उत्तर दिले :

"माऱ् I मुली, एक भेट असू शकते,

- ई देणान्याची इच्छा लागते

- प्राप्तकर्त्याची इच्छा.

अन्यथा, दोन इच्छापत्रांपैकी एक गहाळ असल्यास, भेटवस्तू कढता येणाऱ् नाही.

आपल्याला दोन इच्छांचे मिलन आवश्यक आहे.

अद्भुत! माऱ् I कृपेने किती वेळा गुदमढले आणि माझे ढ्क्त नाकाढले आणि तुडवले गेले!

"

तो असे म्हणत असताना, मी पुष्कळ लोक येशूच्या ढ्कताने माखलेले पाहिले, पुष्कळ लोक बाहेर आले आहेत.

- या ढ्क्तात कुठे ढ्हायचे नाही

- आपल्या आज्ञांवर सर्व वस्तू आणि सर्व उपाय आहेत.

आज सकाळी मी आमच्या प्रभूच्या मानवतेची सर्व कृती अर्पण केली

- आपल्या सर्व मानवी कृत्यांच्या बदल्यात

उदासीनतेने, अलौकिक उद्देशाशिवाय किंवा पापात केलेले,

- हे प्राप्त कढ? I साठी की सर्व प्राणी आशीर्वादित येशूच्या बद्भने कार्य कढतात

- जेणेकरून त्याची ढ्क्तता वैभवाने भढली जाईल,

ते वैभव जे प्रा? ंनी देवाला पढत द्यायला हवे होते. मी हे कढत असताना, माझा

आढ्ध्य येशू मला म्हणाला :

"माझी मुलगी,

माझे देवत्व माऱ् I मानवतेमध्ये अवतढले आहे

- सर्व मानवी अपमानांच्या ढ्सातळामध्ये उतढले, म्हणून

- कोणतेही मानवी कृत्य नाही, ते कितीही माफक असले तरी,

- ँ I ला मी पवित्र केले नाही आणि देव केले नाही.

आणि हे, माणसाला दुहेरी सार्वभौमत्व पुनर्संचयित कर? /साठी ,
- त्याने निर्मितीमध्ये काय गमावले, ई
- मी त्याच्याकडून विमोचनाद्वारे काय मिळवले.

पण माणूस कृतघ्न आणि स्वतःचा शत्रू आहे
शासक बने? ऐवजी गुलाम बनणे आवडते.
हे सहज शक्य असताना,
- त्याच्या कृती माळशी जोडणे,
- त्याची दैवी गुणवत्तेची कर्मे कर्तून,
तो त्याचा सार्वभौम दर्जा गमावून त्यांचा नाश करतो. असे सांगून, येशू गायब झाला आहे
आणि मी माझे शस्त्र पुनर्संचयित केले आहे.

माळी नेहमीच्या अवस्थेत चालू पाहून,
मी स्वतःला माळी शस्त्रातून बाहेर काढले आणि सूर्याच्या किण्णांसमोरी जमिनीवर
फेकले
मला आत आणि बाहेर घुसवले आणि
त्याने मला मंत्रमुग्ध करून सोडले.

बऱ्याच दिवसांनी या स्थितीला कंटाळून मी स्वतःला जमिनीवर ओढले कारण माळीत
उठून चाल? /ची ताकद नव्हती.
मी खूप थकल्यावर, एक कुमात्री आली, तिने माझा हात धरून मला एका खोलीत नेले
जेथे बाळ येशू बेडवर शांतपणे झोपला होता.

त्याला सापडल्याचा आनंद झाला, मी त्याच्या खूप जवळ गेलो, पण त्याला न उठवता.
काही वेळाने तो उठला आणि पलंगावर चालायला लागला.
मग, तो गायब होईल या भीतीने मी त्याला म्हणालो:
"प्रिय हनी, तुला माहित आहे की तू माझे जीवन आहेस. प्लीज मला सोडून जाऊ
नकोस."

तो म्हणाला , "मला किती वेळा यायचे ते ठरवूया." मी म्हणतो: "माय गुड, तू काय
म्हणतोस?
जीवन नेहमीच आवश्यक असते
म्हणून, आपण नेहमी तेथे असणे आवश्यक आहे. "

त्याच क्षणी दोन पुत्रांनी आले आणि मुलाने त्यांच्यापैकी एकाच्या हातात माघावर घेतली
आणि मला दुसऱ्याशी बोल? /चा आदेश दिला.

नंतरच्यांनी मला माळी लेखनाचा हिशोब द्यायला सांगितला
त्यांचे एकामागून एक पुनरवलोकन करत आहे. घाबरून मी त्याला म्हणालो: "किती
चुका आहेत कोणास ठाऊक!"

मग, प्रेमळ गांभीर्याने, तो मला म्हणाला: "काय? ख्रिश्चन कायद्याच्या विरुद्ध त्रुटी? मी
म्हणालो:" नाही, व्याकरणाच्या चुका. तो म्हणाला, "ते महत्वाचे नाही."

जेव्हा मी माझा आत्मविश्वास परत मिळवला तेव्हा मी जोडले: "मला भीती वाटते की

सर्वकाही एक भ्रम आहे." माण I चेहऱ्याकडे बघून तो म्हणाला:
"तुम्ही भ्रमित आहात की नाही हे शोध? Iसाठी मला तुमच्या लेखनाचे पुनर्वावलोकन
करावे लागेल असे तुम्हाला वाटते का?

तुम्हाला दोन प्रश्न विचारून, मला कळेल की तो देव आहे की तुमच्यामध्ये काम
करणाऱा भूत आहे.

प्रथम ,

- तुमचा विश्वास आहे की तुम्हाला मिळालेल्या सर्व कृपेसाठी तुम्ही पात्र आहात,
-किंवा तुम्हाला वाटते की ते देवाने दिलेली भेट आहे?" मी उत्तर दिले: "सर्व काही
देवाच्या कृपेने आहे."

तो पुढे म्हणाला: " दुसरे , पणमेश्वराने तुम्हाला दिलेल्या सर्व कृपेसाठी,
तुमचा विश्वास आहे की तुमच्या आधी कृपा आहे की कृपा तुमच्या अगोदर आहे यावर
तुमचा विश्वास आहे?

मी उत्तर दिले: "नक्कीच कृपा नेहमीच माण I आधी आहे".

तो पुढे म्हणाला: "ही उत्तरे मला दाखवतात की तुमचा भ्रम नाही." यावेळी, मी माझे
शब्द पुन्हा भरले आहे.

मी खूप अस्वस्थ होतो आणि मला भीती वाटली की धन्य येशू मला या अवस्थेत नको
होता. मला एक आंतरिक शक्ती जाणवली I ने मला त्यातून बाहेर पड? Iस भाग
पाडले.

ही शक्ती इतकी महान होती की मी ती ठेवू शकलो नाही आणि पुनर्वावृत्ती करत
बहिरी:

"मला थकल्यासारखे वाटत आहे, मी आता ते घेऊ शकत नाही."

माण I आत, मला एक आवाज ऐकू आला:

"मलाही थकवा जाणवत आहे, मी आता ते घेऊ शकत नाही.

काही दिवसांसाठी तुम्हाला पूर्णपणे निलंबित करणे आवश्यक आहे
त्यांना युद्धात जा? Iचा निर्णय घे? Iस अनुमती दे? Iसाठी तुमच्या पीडित स्थितीबद्दल.
मग मी तुला या अवस्थेत परत आणीन.

जेव्हा ते युद्धात असतील तेव्हा आम्ही बघू, तुमचे काय करायचे ते."

मला काय करायचे कळत नव्हतं. आज Iधाकरपणा नको होता. आणि, त्याच्याशी लढा,
हे डोंगर पाहू कर? Iसारखे आहे

पृथ्वी भरणे ई

आकाशापर्यंत पोहोचा आणि जिथे चाल? Iचा कोणताही मार्ग नाही, थोडक्यात, एक
दुर्गम पर्वत.

मी बकवास बोलत आहे की नाही हे मला माहित नाही.

परंतु आज Iधाकरपणाच्या या भयंकर गुणापेक्षा देवाशी संघर्ष करणे सोपे आहे असे
मला वाटते.

मी अस्वस्थ होतो, मला माळ । शिंपीबाहे वधस्तंभासमो सापडले.
मी म्हणालो, "भगवान, मी यापुढे ते घेऊ शकत नाही. माझा स्वभाव मला निःशक्त
आणि माळ । बळी अवस्थेत चालू ठेव? ।ची मला आता ताकद नाही. ज तुम्हाला मी
चालू ठेवायचे असेल त मला शक्ती द्या.
नाहीत मी माघा घेतो."

मी हे सांगत असतानाच वधस्तंभावरून वृक्ष वाहू लागले.
वृक्ष स्वर्गाकडे सळले आणि पृथ्वीवर पत येऊन आगीत बदलले. अनेक कुमाय
म्हणाल्या:

फ्रान्स, इटली, ऑस्ट्रिया आणि इंग्लंडसाठी-

- त्यांनी इत वृक्षांची नावे दिली, पंतु मला त्यांची नावे समजली नाहीत -
- अनेक गंभी नागा आणि सक्काय युद्धे सुरू आहेत. "

हे ऐकून मी घाबलो आणि पत अंगात शिलो. मला काय ठवायचे हे माहित नव्हते:
आतील शक्तीचे अनुसण क ७ ने मला हे ७ सोड? ।स प्रवृत्त केले किंवा
आधाकतेची शक्ती ७ ने मला तेथे वृह? ।स प्रवृत्त केले.
माळ । गंभीर आणि दुबळ्या अस? ।मुळे दोघेही शक्तिशाली होते. आता पर्यंत
असे दिसते की आधाकता प्रबल होते,
पण कठीण आहे, आणि ते कसे संपेल हे मला माहित नाही .

मी लढत वृहिलो. मी स्वतःला नग्न आणि सर्व काही काढून टाकलेले पाहिले.
माझे दुःख इतके टोकाचे असल्यामुळे कदाचित माळ ।पेक्षा दुःखी आळ दुसळ कोणी
नसेल. काय हा बदल!
मला या अवस्थेतून बाहे काढ? ।साठी पमेश्वने त्याच्या सर्वशक्तिमानाचा चमग ।
केला नाही त मी नक्कीच दुःखाने मने.

धन्य येशू थोडक्यात आला आणि मला म्हणाला:

"माझी मुलगी, धैर्य!

वैयक्तिक अभिरुची पूर्णपणे गमावणे ही शाश्वत आनंदाची सुरुवात आहे.

जसजसा आळ त्याची वैयक्तिक अभिरुची गमावतो, दैवी अभिरुची त्यात प्रवेश
करतात.

जेव्हा आळ

- तो पूर्णपणे हवला आहे,
- यापुढे ओळखता येण नाही,
- त्याला यापुढे स्वतःचे काहीही सापडत नाही, अगदी आध्यात्मिक गोष्टींमध्येही नाही,
मग देव त्याला स्वतःमध्ये भतो आणि त्याला सर्व दैवी आनंदांनी भतो. मग, आणि
तेव्हाच, आळ धन्य आहे असे म्हणता येईल.

खच

- जोपर्यंत त्याच्या ताब्यात स्वतःचे काहीतही होते,
- ती कटुता आणि भीतीपासून मुक्त होऊ शकली नाही आणि देव तिला आपला आनंद
सांगू शकला नाही.

शाश्वत आनंदाच्या बंद्यावर आलेला प्रत्येक आत्म्या
त्याने ही अलिप्तता अप्रतिहार्यपणे अनुभवली असेल - वेदनादायक, होय, पण
आवश्यक आहे. साधारणपणे, मृत्यूच्या वेळी होतो.
शुद्धीकरण त्याला अंतिम स्पर्श देते.

म्हणूनच, पृथ्वीवरील जीवांना विचारले तर
- देवाची चव काय आहे,
- दैवी आनंद काय आहे,
मी याबद्दल एक शब्दही बोलू शकत नाही.

तथापि

- माणूस प्रिय आज्ञेसाठी
- ानी स्वतःला पूर्णपणे माणूस स्वामी केले आहे, मला त्यांचा आनंद नको आहे
- हे फक्त स्वर्गात सुरू होते,
- पण ते इथून पृथ्वीवर सुरू होते.
मला ते भविष्यच नाही
स्वर्गातील आनंद आणि वैभव,
पण माणूस मानवतेने पृथ्वीवर अनुभवलेल्या दुःखांचा आणि सद्गुणांचा देखील .

म्हणूनच मी त्यांना काढून टाकतो

- केवळ भौतिक चवच नाही ाला आज्ञे खत मानतो,
- पण आध्यात्मिक अभिरुची देखील,
कधी साठी
- त्या माणूस मालमत्तेने पूर्णपणे भ्रष्ट ई
- त्यांना खऱ्या आनंदाची सुरुवात कधी साठी.

माणूस नेहमीच्या अवस्थेत स्वतःला शोधून, मी बाल येशूला पाहिले
हातात दिवा e
त्याच्या बोटांमधून किण्व बाहेर पडतात. या दृश्याने मला मंत्रमुग्ध केले.

येशूने मला सांगितले :

"माझी मूलगी, परिपूर्णता प्रकाश आहे.
जो कोणी म्हणतो की त्यांना परिपूर्णता मिळवायची आहे, तो एखाद्या व्यक्तीसारखा
दिसतो ाला त्याच्या हातात चमकदार शिनी धड्याचे आहे.

तो हे कधी चा प्रयत्न करताच, त्याच्या बोटांमधून प्रकाश वाहतो, जे त्याचा हात या
प्रकाशाने ओतलेला आहे.

देव प्रकाश आहे आणि तो एकटाच परिपूर्ण आहे.

ा आज्ञेला परिपूर्ण व्हायचे आहे तो देवाची झलक पाह? शिवाय काहीही करत
नाही. कधी कधी आज्ञे फक्त प्रकाशात आणि सत्यात जगतो.

प्रकाशाचा आज्ञे त जितका शून्यपणा येतो, तितकाच तो खोलवून जातो.

पद्मिणामी

-अधिक जागा घेते e

- जितके जास्त ती तिच्या कृपा आणि पद्मिपूर्णता त्याच्याशी संवाद साधते. "

मी माळ I नेहमीच्या अवस्थेत होतो आणि मी आमच्या प्रभुने भोगलेल्या सर्वात अपमानास्पद क्षणांचा विचार करत होतो.

मला खूप भीती वाटली.

मी मनातल्या मनात म्हटलं : "प्रभु,

जे या वेदनादायक क्षणांना त्यांच्या कमकुवततेने नूतनीकरण करतात त्यांना क्षमा करा.

त्याच क्षणी **आशीर्वादित येशू** आला आणि **मला म्हणाला** :

"माळ I मुली, बहुतेक वेळा याचा पद्मिणाम होतो U ला मानवी कमजोर्मी म्हणतात

- अधिकाऱ्यांच्या, म्हणजे पालक आणि वर्गिकांकडून दक्षता आणि लक्ष नसणे.

जेव्हा प्रा? I चे चांगले निधीक्षण केले जाते ई

- तिला पाहिजे असलेले स्वातंत्र्य दिले जात नाही,

अन्नाच्या कमतरतेमुळे अशक्तपणा स्वतःच नाहीसा होतो.

त्याउलट, जे एखाद्याने अशक्तपणा स्वीकारला ते त्याचे पोषण करते आणि वाढवते. "

तो जोडला :

"अहो! माझी मुलगी

सद्गुण, प्रकाश,

सौंदर्य, कृपा आणि प्रेम

कोण I स्पंजला पाणी जसे झिपते तसे ते आज I मध्ये झिपते.

तसेच

पाप, दुर्बलता ठेवली,

अंधा, कुरूपता आणि अगदी देवाचा तिस्का देखील चिखलात स्पंज भिजल्याप्रमाणे आज I मध्ये पसतो."

मी माळ I कबुलीजबाबाला काही शंका उघड केल्या होत्या

आणि त्याने मला जे सांगितले त्यावरून माझे मन शांत झाले नाही. जेव्हा तो आला

तेव्हा **आशीर्वादित येशू मला म्हणाला** :

"माझी मुलगी,

- जो आज I थाकतेबद्दल विचार करतो त्याचा अनाद करतो, ई

- जो आज I थाककपणाचा अपमान करतो तो देवाचा अपमान करतो."

मला नेहमीपेक्षा जास्त त्रास होत असताना, माझा आध्य येशू थोडक्यात आला आणि

मला म्हणाला :

"माळ I मुली, क्रॉस हे सद्गुणाचे बीज आहे. जसे कोणी पेते

- एकासाठी दहा, वीस, तीस आणि अगदी शंभू गोळा करते, म्हणून क्रॉस गुण आणि पद्मिपूर्णता वाढवतो

- त्यांना सुंदरपणे सुशोभित करणे.

तुमच्या सभोवताली जितके अधिक क्रॉस जमा होतील, तितके अधिक सदगुण तुमच्या आज्ञेत पेढले जातील.

त्यामुळे नवीन क्रॉस आल्यावर दुःख हो? ऐवजी तुम्ही आनंदित व्हावे.
- तुमचा मुकुट समृद्ध आणि पूर्ण क? साठी तुम्ही दुसऱे बीज घेत आहात असा विचार करणे. "

मी माण I एकांतात आणि अवर्णनीय कटुतेच्या दयनीय अवस्थेत चालू आहे. सर्वात चांगले, येशू स्वतःला शांतपणे पाहतो.

आज सकाळी त्याने मला सांगितले :
"माझी मुलगी, माण I मुलांची वैशिष्ट्ये आहेत
क्रॉसचे प्रेम ,
देवाच्या गौरवाचे प्रेम e
चर्चच्या वैभवावर प्रेम -
जीव दे? पर्यंत.

उांच्यात हे तीन गुण नाहीत त्यांना माझा पुत्र आहे असे व्यर्थ सांगितले जाते. जो कोणी हिम्मत करतो तो आहे
- लबाड आणि देशद्रोही
- देवाचा विश्वासघात करण आणि स्वतःचा विश्वासघात करण.

तुमच्यात ही वैशिष्ट्ये आहेत का ते पाह? साठी स्वतःमध्ये डोकावून पहा. त्यानंतून तो गायब झाला.

माण I नेहमीच्या अवस्थेत असल्याने मला स्वतःचेच वाईट वाटले.
जेव्हा आशीर्वादित येशू आला तेव्हा मला असे समाधान वाटले की मी म्हटले:
"अहो! पणमेश्वर, तूच माझे खरे समाधान आहेस!

येशूने मला सांगितले :
" आज्ञाची पहिली पूर्णता हा एकटा देव आहे .
दुसरा म्हणजे जेव्हा आत्म , आंतर्द्विक आणि बाह्यद्वित्या, फक्त भगवंताकडे पाहतो.
तिसरा म्हणजे जेव्हा,
दैवी वातावरणात राहून, आत्म एन सोडतो
- कोणतीही वस्तू तयार केली नाही,
- एकही प्राणी नाही
- संपत्ती नाही
त्याच्या मनातील दैवी प्रतिमा बदला .

किंबहुना, मन जे विचार करते त्यावरच आहार घेते .
फक्त देवाकडेच पाहतो ,
- इथून पृथ्वीवर फक्त त्या गोष्टी दिसत आहेत उा देवाला हव्या आहेत.
त्याला इतर कशाचीही पर्वा नाही, आणि म्हणून तो नेहमी देवासोबत असतो.

" चौथी पूर्णता म्हणजे देवासाठी दुःख .
आज्ज आणि देव यांच्यातील संभाषणासाठी असो,
- मिठी माऩणे किंवा
- प्रेमाचे साक्षीदाऩ हो? ासाठी,

देव आज्ज ाला बोलावतो आणि आज्ज उत्तऩ देतो,
देव आज्ज ाला दुःख सहन कऩतो आणि आज्ज आनंदाने दुःख स्वीकऩतो.
त्याला देवाच्या प्रेमासाठी अधिक त्रास सहन कऩवा लागतो आणि त्याला असे म्हणता
येते: "मी तुऱ्वा तवऩ कसे प्रेम कऩतो ते पहा".
हे सर्वति आनंदी आहे ».

आज सकाळी, आशीर्वाद होताच येशू आला , तो मला म्हणाला :

"माऱ्वा ा मुली, नम्रता हे काटे नसलेले फूल आहे
काटे नसल्यामुळे, आपण हे करू शकतो
- हातात घ्या,
- त्याला मिठी माऩणे किंवा
- तुम्हाला पाहिजे तेथे ठेवा
त्रास हो? ाची किंवा डंख माऩ? ाच्या भीतीशिवाय.

आपण यासह आपल्याला पाहिजे ते करू शकता.
दृष्टी मजबूत कऩते आणि उजळ कऩते आणि स्वतःला काऱ्वा ांशिवाय ठेवते. "

माऱ्वा ा नेहमीच्या अवस्थेत ऩहून, हातात चावी घेऊन मी स्वतःला माऱ्वा ा शऩीऩबाहेऩ
दिसले. मी खूप लांब चालत होतो आणि कधीकधी विचलित होतो.
चावीचा विचाऩ कऩताच ती माऱ्वा ा हातात सापडली.

मला दिसले की ही किल्ली एका ऩजवा ाची होती जिथे लहान मुलगा येशू झोपला
होता. मी हे सर्व दुरूनच पाहू शकलो आणि तो उठ? ापूर्वी वा ात जा? ासाठी
तापाने घाई कऩत होतो आणि मी त्याच्या बाजूला न ऩहतो ऩडायला सुरुवात केली.
जेव्हा मी आलो, चढायला तयाऩ होतो, तेव्हा मला माऱ्वा ा शऩीऩत सापडले. मी
काळजीत होतो.

नंतऩ, जेव्हा येशूला आशीर्वाद मिळाला तेव्हा तो मला म्हणाला :

माझी मुलगी
तुमच्या हातात नेहमी सापडणाऩी चावी,
ती माऱ्वा ा इच्छेची किल्ली आहे जी मी तुला दिली आहे .
७ ाने एखादी वस्तू हातात धऩली आहे तो त्याच्यासह त्याला पाहिजे ते करू शकतो ».

नेहमीपेक्षा थोडा जास्त त्रास होत असल्याने येशू थोडक्यात आला आणि
त्याने मला सांगितले :
"माझी मुलगी, क्रॉस आहे
- दुर्बलांचा आधाऩ,

- बलवानाचे सामर्थ्य,
- बीज आणि कौमार्य ढाखणाऱ्या! त्यानंतू तो गायब झाला.

मी माऱ् नेहमीच्या अवस्थेत ढाहिलो. येशूला आशीर्वाद मिळताच तो मला म्हणाला :

"माझी मुलगी,

- ँ । प्रेमाचे तत्व देवामध्ये नाही ते स्वतःला खऱ् प्रेम सांगू शकत नाही.
- ं । सदगुणांचे तत्व भगवंतात नाही ते खोटे सदगुण.

किंबहुना, ँ । प्रत्येक गोष्टीत देवाचे तत्व नसते त्याला प्रेम किंवा सदगुण म्हणता येणार नाही . हे उघड दिवे आहेत जे कालांतऱ्ने अंधाऱ्त बदलतात.

तो जोडला :

"एक कबुलीजबाब जो आऱ् ।साठी खूप बलिदान देतो हे वऱ्वा पाहता पवित्र आणि अगदी वीऱ् काहीतऱ्ही कऱ्ते.

तथापि, जऱ् त्याने असे केले काऱ्ण त्याने काहीतऱ्ही साध्य केले आहे किंवा काही साध्य कऱ्? ।ची आशा आहे, तऱ् त्याच्या त्यागाचे तत्त्व देवामध्ये नाही तऱ् स्वतःमध्ये आणि स्वतःसाठी आहे.

त्यामुळे याला पु? म्हणता येणाऱ् नाही. "

मी माऱ् नेहमीच्या अवस्थेत होतो आणि आशीर्वाद दिला येशू थोडा वेळ आला.मी त्याला म्हणालो, "प्रभु, माझी अवस्था तुमच्या गौऱ्वासाठी आहे?"

त्याने उत्तर दिले :

"माझी मुलगी,

माझे वैभव आणि समाधान तुझे संपूर्ण अस्तित्व माऱ् ।मध्ये असावे अशी माझी इच्छा आहे . "

तो जोडला :

"सर्व आहे

- स्वतःच्या संबंधात आऱ् ।चा अविश्वास आणि भीती e
- देवावऱ् त्याच्या भऱ्वशावऱ् " मग तो गायब झाला.

येशू आला तेव्हा मी माऱ् नेहमीच्या स्थितीत होतो.

मी आधी एका त्रासलेल्या आऱ् ।ला म्हणालो:

"या अवस्थेत न ढाह? ।चा प्रयत्न कऱ्,

- फक्त तुमच्या फायद्यासाठी नाही तऱ्
- विशेषतः आपल्या प्रभूच्या प्रेमासाठी .

काऱ्ण त्रासलेला आऱ् केवळ स्वतःच्या संबंधातच त्रास देत नाही, तऱ् येशू ख्रिस्तालाही त्रास देतो. "

मग मी स्वतःला म्हणालो:

"काय मूर्खपणा मी म्हणालो! येशूला कधीही त्रास होऊ शकत नाही."

मग तो आला आणि मला म्हणाला:

"माव I मुली, तू जे बोललास ते मूर्खपणाचे नव्हते, तू सत्य होते.
किंबहुना, मी प्रत्येक आज्ञात एक दिव्य जीवन निर्माण करतो.

जव्हा आज्ञा त्रासलेला असेल, तव मी घडवत असलेले हे दिव्य जीवनही त्रासदायक आहे.
शिवाय, हे दैवी जीवन पूर्णपणे पूर्ण हो? तपासून प्रतिबंधित करतो. "
मग तो विजेच्या कडकडाटासाखा अदृश्य झाला.

मग मी **उज टतेची माझी आंतरिक भक्ती चालू ठेवली** .

जेव्हा तो क्रूसीस मार्गे **येशू आणि मेरीला भेटायला आला तेव्हा येशूने स्वतःला पुन्हा दाखवले आणि मला सांगितले :**

"माझी मुलगी,
मी सर्व वेळ आज्ञा भेटतो.

जव्हा या मीटिंगमध्ये, मला ती ट्रेनमध्ये सापडली

-सद्गुणांचे पालन करणे इ

- माव तशी एक व्हा,

मला झालेल्या वेदनांसाठी मला सांत्वन देते

जेव्हा मी माव I आईला भेटलो तेव्हा माव I साठी खूप दुःख झाले. "

माव I आज्ञा येशूच्या एकाकीपणामुळे मी खूप व्यथित झालो, मी स्वतःशी विचार केला: "येशू माव I बिचारे किती क्रूख आहे! त्याचे चांगले हृदय हे कसे करू शकते हे मला समजू शकत नाही. जव्हा त्याला चिकाटी खूप आवडत असेल, तव माझी चिकाटी हलणाव नाही. त्याचे चांगले हृदय ».

मी हे स्वतःला आणि त्याच प्रकारचे इतर मूर्खपणा सांगत असताना, येशू कोठूनही बाहेर आला आणि मला म्हणाला:

"नक्कीच मला माव I आज्ञा बदल सर्वात जास्त आवडणाऱ्या गोष्ट म्हणजे **चिकाटी** .
कारण चिकाटी हा शिक्का आहे.

— शाश्वत जीवन e

- आज्ञा मध्ये दैवी जीवनाचा विकास.

जसा देव नेहमी जुना, नेहमी नवीन आणि न बदलणाऱ्या असतो, तसाच **धीर देणारा आज्ञाही असतो**

- अजूनही प्राचीन आहे कारण ती बऱ्याच काळापासून प्रचलित आहे,
- नेहमी नवीन कारण ते अजूनही कार्यरत आहे आणि ते लक्षात न घेता,
- देवामध्ये सतत नूतनीकरण होत असल्याने ते अपरिवर्तनीय आहे.

कारण, त्याच्या चिकाटीने,

आत्म त्यात सतत दिव्य जीवन प्राप्त कर्तो ,
देवामध्ये शाश्वत जीवनाचा शिक्का सापडतो .
देवाने स्वतःहून दिलेला शिक्का याहून अधिक सुदक्षित असू शकतो का?

मी माण I नेहमीच्या अवस्थेत होतो जेव्हा येशू थोडक्यात त्याच्या हृदयात खिळे ठोकून दिसला. जसा तो माण I हृदयाजवळ आला, त्याने त्याला या खिळ्याने स्पर्श केला आणि मला त्याचे नश्वर दुःख जाणवले.

त्याने मला सांगितले:

"माझी मुलगी,

- हे जग आहे जे माण I हृदयात खोलवून हे खिळे आणते
मला सतत मृत्यू देत आहे.

तुम्हा न्यायासाठी,

- ते मला सतत मरण कसे देतात,

-कृत्याप्रमाणे एकमेकांना मारून मी त्यांना एकमेकांना मारू देईन.

असे म्हणताच त्याने मला बंडखोर किंकाळ्या ऐकायला लावल्या, इतकं की मी चाच-
पाच दिवस बधिर झालो.

मला खूप त्रास होत असल्याने, काही वेळाने येशू परत आला आणि मला म्हणाला :
"आज पाम रविवार आहे.

उ I काळात मला भ्रजा म्हणून ओळखले गेले.

प्रत्येकाने माण I ची आकांक्षा बाळगली पाहिजे. शाश्वत माण प्राप्त करू I साठी,

-प्रा I ने स्वतःवर प्रभुत्व मिळवणे आवश्यक आहे

- त्याच्या आवडीवर प्रभुत्व मिळवणे.

हे साध्य करू I चा एकमेव मार्ग म्हणजे दुःखातून. कायण भोगणे म्हणजे माण कर्णे होय.

सहनशीलतेने सहन करणे,

- प्राणी पुन्हा व्यवस्थित होतो

- स्वतःची आणि शाश्वत माण I ची प्राणी हो I साठी. "

मी माण I नेहमीच्या अवस्थेत होतो.

धन्य येशू आला, तो जगाला शिक्षा करणा होता आणि तो मला म्हणाला :

"माण I मुली, प्राणी माझे मांस फाडतात आणि माझे भक्त सतत तुडवतात. मी त्यांचे मांस फाडून त्यांचे भक्त वाहू देईन.

या काळात, मानवतेला स्वतःला विस्थापित हाडासाखे दिसते.

ते पळत ठेव I साठी, तुम्हाला ते पूर्णपणे बॉक्समधून बाहेर काढावे लागेल. "

मग, थोडे शांत होऊन तो पुढे म्हणाला:

"माझी मुलगी,

आज I ला कळू शकते की तो त्याच्या आवडीवर प्रभुत्व मिळवतो की नाही,

प्रलोभन किंवा लोकांच्या स्पर्शाने,
ते विचाऱ्यात घेत नाही .

उदाहरणार्थ, जे तुम्हाला **अशुद्धतेच्या मोहाची आठवण झाली** आणि तुम्ही या
उगटेव प्रभुत्व मिळवा,
- आमच्याकडे लक्ष देत नाही e
- त्याचा स्वभाव नेहमी त्याच्या जागी व्हातो.

दुसऱ्याकडे, जे आण्य या उगटेव वर्चस्व गाजवत नाही,
तिला व्हाय येतो,
दुःख, इ
त्याला त्याच्या शरीरातून वाहणाऱ्या विसर्जनाचा प्रवाह जाणवतो.

"दुसऱ्या उदाहरण, **समजा एका व्यक्तीने दुसऱ्याचा अपमान केला आहे** . जे त्याने
आपल्या अभिमानावर वर्चस्व घ्यावे तसे तो शांतता घ्यावे.
जे ती तिच्या अभिमानावर वर्चस्व गाजवत नसेल तसे तिला तिच्या आत वाहणाऱ्या प्रवाह
जाणवतो
- आग,
- व्हाय इ
- अभिमान
जे ते उलथून टाकते.

याप्रमाणे
- जेव्हा उगटेव वर्चस्व नसते e
- एक संधी स्वतःच साद करू,
व्यक्ती रुळावरून खाली जाते. इतके सर्व गोष्टींसाठी ही स्थिती आहे. "

माझा त्रास नेहमीपेक्षा थोडा अधिक तीव्र होता. माझा चांगला **येशू** आला आणि
मला म्हणाला :

"मा, मुली, **दुःख तीन प्रकारचे पुनरुत्थान आणते .**

प्रथम, ते आजाला कृपेसाठी जागृत करते.

-मग, वाढते, ते सद्गुणांना एकत्र करते आणि आजाला पवित्रतेमध्ये वाढवते.

-शेवटी, चालू ठेवणे, सद्गुण पूर्ण करणे,

ते त्यांना भव्य बनवते आणि एक सुंदर मुकुट बनवते ज्याचा आजाला पृथ्वीवर आणि
स्वर्गात गौरवित आहे. "

असे म्हणत तो गायब झाला.

मी मा, नेहमीच्या स्थितीत चालू असताना, मला असे दिसते की माझा आध्यात्मिक येशू
मा, आतील भागातून बाहेर आला आणि मला गोड आणि सौम्य आवाजात म्हणाला:

"माझी मुलगी,

- मृत्यू मानवी स्वभावाला जे काही करेल,

- काळीन कृपेने आजाला अपेक्षित नसावे, म्हणजेच देवाच्या प्रेमासाठी त्याला अगोदरच
महावे.

त्याला एक दिवस महावे लागेल?

"परंतु, तो हा धन्य मृत्यू प्राप्त करू शकत नाही

जे सतत माळी कृपेत राहतात.

काण, भगवंताच्या बरोबर राहणे, जे काही क्षणिक आहे ते माणसे सोपे होते.

देवाबरोबर जगणे आणि इतर सर्व गोष्टींसाठी माणसे,

- आण पुनरुत्थानाच्या वेळी त्याला समृद्ध करणार्या विशेषाधिकाऱ्यांची अपेक्षा करू? साठी येतो, म्हणजे

- अध्यात्मिक, दैवी आणि अविनाशी वाटणे, तसेच

- दैवी जीवनातील सर्व विशेषाधिकाऱ्यांमध्ये सहभागी व्हा.

तसेच, या आज्ञेना स्वर्गात मिळणाऱ्या वैभवाचे वेगळेपण आहे.

त्यांचा गौरव इतरांच्या वैभवापेक्षा वेगळा असेल जितका स्वर्ग पृथ्वीपेक्षा वेगळा आहे. असे म्हणत तो गायब झाला.

धन्य येशू आला तेव्हा मी माळी नेहमीच्या अवस्थेत होतो. त्याला पाहून मला का कळना, मी त्याला म्हणालो:

"प्रभु, मी तुझे प्रेम गमावू शकेन या विचाराने माझा आण नेहमीच दुभंगतो."

त्याने उत्तर दिले: "माझी मुलगी, तुला कोणी सांगितले?

माझे पितृत्व सदैव प्रामाणिक तिला आवश्यक असलेले साधन प्रदान करते, जे तिने त्यांना नकार दिला नाही.

माझे प्रेम न गमावू चा मार्ग,

- माळी प्रेमाचा आणि माळीशी संबंधित असलेल्या सर्व गोष्टींचा विचार करणे

- आपल्या मालकीचे काहीतरी.

आपले जे आहे ते आपण गमावू शकतो का? नक्कीच नाही. जास्तीत जास्त, आपल्या मालकीच्या एखाद्या गोष्टीबद्दल आपल्या मनात आदर नसेल तर आपल्याला ती सुक्ष्म ठिकाणी ठेवू? ची चिंता नसते. जे आज्ञेला एखाद्या गोष्टीबद्दल आदर नसेल आणि तो एखाद्या सुक्ष्म ठिकाणी ठेवत नसेल, तर हे लक्षण आहे की त्याला ते आवडत नाही; त्यामुळे या गोष्टीला तिच्यासाठी प्रेमाचे आयुष्य राहिले नाही आणि ते त्याच्या वैयक्तिक गोष्टींमध्ये गणले जाऊ शकत नाही.

पण जो कोणी माळी प्रेमाला वैयक्तिक बनवतो, त्याचा आदर करतो,

त्याचे धक्षण करते आणि

नेहमी त्याच्याबद्दल लक्ष ठेवतो.

आणि स्वतःचे जे आहे ते गमावू शकत नाही, ना जीवनात किंवा मृत्यूनंतर "

मी माळी नेहमीच्या स्थितीत चालू असताना, धन्य येशू थोडक्यात आला आणि म्हणाला:

"माळी मुली, असे म्हणतात की संदगुणाचा मार्ग अवलंबणे कठीण आहे. ते खरे नाही.

जो आज्ञेला वचनबद्ध नाही त्याच्यासाठी हा मार्ग अवलंबणे कठीण आहे. का, माहीत नाही

-नाही धन्यवाद

- किंवा त्याला देवाकडून मिळणाऱ्या सात्वत,

- चाल? साठी त्याच्या मदतीशिवाय नाही,
हा मार्ग त्याला अवघड वाटतो आणि
पुढे न जाता त्याला प्रवासाचा पूर्ण भाव जाणवतो.

तथापि, प्रयत्न करणाऱ्या आज साठी हे खूप सोपे आहे, कारण कृपेने त्याला पूर येतो,
सद्गुणांचे सौंदर्य त्याला आकर्षित करते आणि
आज चा दैवी वधू तिला सर्व मार्गात त्याच्या हातावर टाकून घेऊन जातो.

मार्गातील वजन आणि अडचणी जाणव? ऐवजी, आज जलद ध्येयापर्यंत
पोहोच? साठी सक्रिय होतो. "

धन्य येशू आला तेव्हा मी माव । नेहमीच्या स्थितीत चालू होतो.

तो मला म्हणाला: "माव । मुली, भीतीमुळे आज । मध्ये प्रेम कमी होते. त्याच प्रकारे
। । सद्गुणांचे तत्त्व प्रेमात नसते ते आज । मधील प्रेम कमी करतात.

सर्व गोष्टींमध्ये, प्रेमाला प्राधान्य मिळते कारण प्रेम सर्वकाही सोपे करते.
। । सद्गुणांचे तत्त्व प्रेमात नसते ते बळीसाखे असतात जे वधाला जातात, ते त्यांच्या
विनाशाकडे जातात. "

आज सकाळी मी वधस्तंभाव पसलेल्या धन्य येशूचा विचार करत होतो. मी म्हणालो,
"अहो! परमेश्वर, तुला कसे त्रास दिले गेले आहे आणि तुव । आज । ला कसा त्रास
झाला आहे!"
त्या क्षणी, येशू सावलीसाखा आला आणि मला म्हणाला:

"माझी मुलगी,
**मला माव । दुःखाची चिंता नव्हती, तर माव । दुःखाच्या उद्देशाने; आणि मी माव ।
पित्याची इच्छा माव । दुःखाने पूर्ण झाल्याचे कसे पाहिले,
मला त्यांच्यात माझी सर्वात गोड विश्रांती मिळाली.**

खरं तर, देवाची इच्छा पूर्ण कर । मध्ये हे चांगले आहे:
- जेव्हा आपण दुःख सहन करतो तेव्हा आपल्याला सर्वात सुंदर विश्रांती मिळते.
पण जे एखाद्याला आनंद होत असेल आणि हा आनंद देवाच्या इच्छेनुसार नसेल तर
त्याच आनंदात त्याला सर्वात क्लेश यातना मिळतात.

"मी माव । दुःखाच्या शेवटच्या जवळ पोहोचलो.
**माव । वडिलांची इच्छा पूर्ण कर? । ची माझी उग । इच्छा असली तरी, मला जितका
आराम वाटला आणि माझी विश्रांती तितकीच सुंदर वाटली.**

अन्ने! आज घडव? । ची पद्धत किती वेगळी आहे!
त्यांना त्रास होत असेल किंवा ते काम करत असतील तर त्यांचे लक्ष जात नाही
- त्यांना मिळेल त्या फळावर नाही,
- किंवा दैवी इच्छेच्या साक्षात । वही.

ते जे करतात त्यावर पूर्ण लक्ष केंद्रित करतात

- त्यांना मिळू शकणाऱ्या फायदे दिसत नाहीत
- किंवा देवाच्या इच्छेने मिळणाऱ्या गोड विश्रांतीही नाही.

ते कंटाळलेले आणि त्रास देऊन जगतात.
ते दुःख आणि कामापासून शक्य तितके पळून जातात
- विश्रांती शोध? साठी,
- पण ते सर्व जास्त त्रासलेले आहेत. "

आज सकाळी मी माळ । शऱ्हीतून बाहेर पडलो आणि मला असे वाटले की माळ । हातात कोणीतऱ्ही आहे आणि त्याचे डोके माळ । खांद्यावर आहे. तो कोण होता हे मी पाहू शकलो नाही आणि मी त्याला बळजबऱ्हीने ओढून नेले आणि त्याला सांगितले: "निदान तू कोण आहेस ते तऱ्ही सांग."

त्याने उत्तर दिले, " मी सर्व आहे ."
हे संपूर्ण आहे असे वाटून मी म्हणालो, "आणि मी काहीच नाही.

तुम्ही बघा, प्रभु, माझे म्हणणे कितपत योग्य आहे की हे शून्यत्व संपूर्णतेशी एकरूप झाले पाहिजे, अन्यथा ते मूठभर धुळीसारखे होईल की वाऱ्या विखुरला जाईल."

त्या क्षणी मला एक व्यक्ती दिसली जो अस्वस्थ दिसत होता आणि म्हणाला: "प्रत्येक छोटा । गोष्टीसाठी तुला इतके अस्वस्थ कसे वाटते?" आणि मी, धन्य येशूच्या प्रकाशात, म्हणतो:

"विचलित होऊ नये म्हणून, आऱ्ज देवामध्ये चांगला असला पाहिजे, त्याने सर्व गोष्टी त्याच्याकडे एका बिंदूकडे वळल्या पाहिजेत आणि इतऱ्ही सर्व गोष्टींकडे उदासीन नजरेने पाहिले पाहिजे.

जऱ्ही तिने अन्यथा केले तऱ्ही, ती जे काही करते, पाहते किंवा ऐकते त्या प्रत्येक गोष्टीत तिला मंद तापासारख्या चिंतेने ग्रासले जाते । मुळे ती थकते आणि अस्वस्थ होते, स्वतःला समजू शकत नाही. "

माळ । नेहमीच्या अवस्थेत स्वतःला शोधून, मी येशूला माळ । आत आणि बाहेरून आशीर्वादित केलेले पाहिले.
मी त्याला लहानपणी बाहेर पाहिले तऱ्ही आत लहानपणी पाहिले; जऱ्ही मी ते बाहेरून क्रुसिफिक्स म्हणून पाहिले, तऱ्ही मी ते आतून क्रुसिफिक्स म्हणून पाहिले.

मी हे ऐकून आश्चर्यचकित झालो आणि येशू मला म्हणाला: "माळ । मुली, जेव्हा माझी प्रतिमा आऱ्ज ।त तयाऱ्ही झाली, जऱ्ही मला स्वतःला बाहेरून दाखवायचे असेल तऱ्ही मी त्याच रूपात स्वतःला दाखवतो.
यात काय आश्चर्यकारक आहे?"

मी माळ । बाहूमध्ये बाळ येशूसह माळ । शऱ्हीतून बाहेर होतो. मी त्याला म्हणालो: "माळ । लहान प्रिये, मी पूर्णपणे आणि नेहमीच तुझा आहे; कृपया माळ ।मध्ये तुझी नसलेल्या गोष्टीची सावली येऊ देऊ नका."

त्याने उत्तर दिले: "माळ । मुली, जेव्हा आऱ्ज सर्व माझा आहे, तेव्हा मला वाटते की ती

माळामध्ये सतत कुजबुजत आहे. मला ती कुजबुज माळामावाजात, माळामाहृदयात, माळामानात, माळामाहातात, माळामापावलांमध्ये सतत ऐकू येते. माळामावृक्तात, अन्नेही कुजबुज माळामासाठी किती गोड आहे!

मला ते जाणवत असताना, मी पुनर्भावृत्ती करून वृहतो: "सर्वकाही, सर्व काही, या आज्ञेचे सर्व काही माझे आहे; मला ते आवडते, मला ते खूप आवडते!" मी या आज्ञेला माळामाप्रेमाची कुजबुज सील करून जेणेकरून मी तिची कुजबुज ऐकतो तेव्हा ती तिच्या संपूर्ण अस्तित्वात माझे ऐकते. म्हणून, जे आज्ञेने त्याच्या संपूर्ण अस्तित्वात वाहणाऱ्या माझी कुजबुज ऐकली ते पूर्णपणे माझे असल्याचे लक्षण आहे."

आज सकाळी, आशीर्वादित येशू आला तेव्हा, त्याने स्वतःला माळामाबाहूंमध्ये फेकले जसे की त्याला विश्रांती घ्यायची आहे आणि मला सांगितले: "जसे लहान मूल त्याच्या आईच्या बाहूंमध्ये सुवृक्षित आणि निव्वोगी वृहते त्याप्रमाणे आज्ञेने स्वतःला आज्ञाधारकतेच्या बाहूंमध्ये सोडले पाहिजे.

जो कोणी आज्ञाधारकतेच्या बाहूंमध्ये स्वतःला सोडून देतो त्याला सर्व दैवी वृंग प्राप्त होतात कारण तो झोपलेल्या त्याच्याबरोबर त्याला पाहिजे ते करू शकतो. असे म्हटले जाऊ शकते की जो खरोखरच आज्ञाधारकतेच्या बाहूंमध्ये झोपतो आणि देव त्याच्याबरोबर त्याला पाहिजे ते करू शकतो ».

माळामा नेहमीच्या अवस्थेत चालू ठेवून, मी परमेश्वराला म्हणालो: "प्रभु, तुला माळामाकडून काय हवे आहे? मला तुझी पवित्र इच्छा प्रकट करून त्याने मला उत्तरे दिले: "माळामामुली, सक्षम हो! साठी मला तू माळामामध्ये पूर्णपणे हवा आहेस. आपल्यात सर्वकाही शोधा.

पूर्णपणे माळामामध्ये असल्याने, तू मला तुळामामध्ये सर्व प्राणी शोध! अस प्रवृत्त करून शील, तू मला तुळामामध्ये भरपाई, समाधान, धन्यवाद, स्तुती, तसेच सर्व प्राणी माळामाऋणी आहेत.

"दिव्य जीवन आणि मानवी जीवनाव्यतिवृक्त, प्रेमाने मला तिसरे जीवन दिले आहे ७ मुळे माळामामानवतेमध्ये सर्व प्राणिचे जीवन उगवले आहे.

प्रेमाने मला सतत मरण दिले, मला माळाले आणि मला बळ दिले, मला अपमानित केले आणि मला उंच केले, मला कडूपणा दिला आणि मला गोडपणाने भरले, मला त्रास दिला आणि मला आनंद दिला. या अथक प्रेमात कशाचाही समावेश नाही?

सर्व काही, सर्व काही त्याच्यामध्ये आढळू शकते. त्याचे जीवन शाश्वत आणि नेहमीच नवीन आहे. अन्ने तू नेहमी माळामामध्ये अस! साठी आणि तुळामामध्ये सर्वकाही शोध! साठी मला तुळामामध्ये हे प्रेम कसे शोधायचे आहे!

आज सकाळी, जेव्हा तो आला, तेव्हा आशीर्वादित येशू मला म्हणाला:

"माळामामुली, संयम चिकाटीला पोषण देते कारण ते आकांक्षा स्थिर ठेवते आणि सदगुणांना बळ देते. संयमाने, सदगुण प्राणिमध्ये प्रचलित असलेल्या विसंगतीमुळे निर्माण होणाऱ्या थकवा

अनुभवत नाही.

"धीऩ धरून किंवा अपमानित झाल्यास तो धीऩ धऩत नाही, काऩण त्याचा संयम त्याच्या चिकाटीला पोषक ठऩतो.

जऩ आऩ ाला सांत्वन दिले किंवा अनुकूल केले तऩ तो स्वतःला जास्त वाहून जाऊ देत नाही, काऩण त्याची चिकाटी त्याला संयते ठेवते.

आज सकाळी, तो आला तेव्हा, आशीर्वादित येशू म्हणाला:

"माऩ ा मुली, माऩ ा पॅशनचा विचाऩ बाप्तिस्म्याच्या फॉन्टसाऩखा आहे. जेव्हा क्रॉस माऩ ा पॅशनच्या विचाऩसह असतो, त्याची कडवटपणा आणि वजन अर्धवट आहे. मग तो विजेसाऩखा अदृश्य झाला आणि मी आतून पूजा आणि दुरुस्ती कऩत ऩहिलो.

तो नंतऩ पऩत आला आणि जोडला:

"एव् ा शतकांपूर्वी माऩ ा मानवतेने काय केले हे तुऩ ामध्ये शोध? ात मला काय सांत्वन आहे.

खऩ तऩ ँ ा गोष्टी मी आऩ ाने बनव? ाची योजना आखली होती ती माऩ ा मानवतेमध्ये प्रथमच मी बनवली होती.

आणि जऩ आऩऩ अनुरूप असेल, तऩ मी जे केले तेच तो कऩतो.

पण, जऩ ते जुळत नसेल,

-या गोष्टी फक्त माऩ ातच ऩहतात आणि

-मला एक अवर्णनीय कटुता जाणवते."

माऩ ा नेहमीच्या स्थितीत ऩहून, मी येशू ख्रिस्ताचा मृत्यू कसा झाला याबद्दल विचाऩ केला आणि मी स्वतःला सांगितले की तो मृत्यूला घाबरू शकत नाही काऩण त्याची मानवता, त्याच्या देवत्वाशी एकरूप होऊन तिच्यात रूपांतऩित झालेली, त्याच्या स्वतःच्या ऩजवा ात एक व्यक्ती म्हणून पऩिपूर्ण सुऩक्षिततेत होती. आणि मी असे होतो, "आऩ ासाठी किती वेगळं आहे!"

मी इतऩंप्रमाणेच हा मूर्ख विचाऩ कऩत असताना, धन्य येशू आला आणि मला म्हणाला: "माऩ ा मुली, माऩ ा मानवतेशी स्वतःला जोडणाऩी ती माऩ ा देवत्वाच्या दाऩत आहे, काऩण माझी मानवता हा आऩसा आहे ँ द्वाऩे आऩऩ माझे देवत्व पाहतो.

या आऩशाच्या प्रतिबिंबात कोणी उभं ऩहिलं तऩ त्याच्या संपूर्ण अस्तित्वाचं प्रेमात रूपांतऩ होणं स्वाभाविक आहे. माऩ ा मुली, प्रा? ापासून जे काही येते, त्याचे डोळे मिचकावणे, त्याच्या ओठांची हालचाल, त्याचे विचाऩ आणि इतऩ सर्व काही प्रेम असले पाहिजे.

माझे अस्तित्व पूर्णपणे प्रेम असल्याने, जिथे मला प्रेम मिळते, मी सर्व काही स्वतःमध्ये शोषून घेतो आणि आऩऩ माऩ ामध्ये स्वतःच्या तालूप्रमाणेच ऩहतो.

मग जऩ आऩऩ माऩ ामध्ये आधीच असेल तऩ त्याच्या मृत्यूने माऩ ाकडे ये? ाची कोणती भीती असू शकते? "

मा७ । नेहमीच्या अवस्थेत स्वतःला शोधून काढताना, मी स्वतःला मा७ । शःपीच्या बाहेर शोधून काढले आणि णी आईला तिच्या बाहूंमध्ये बाल येशूसह पाहिले. ती त्याला तिचे गोड दूध देत होती. आमच्या आईच्या उदःतून मूल दूध पीत आहे हे पाहून मी हळूवापणे ते काढून घ्यायला सुरुवात केली. ते दोघे हसले आणि मला करू द्या.

त्यानंत, राणी आईने मला सांगितले:

"तुमचा छोटासा खजिना घ्या आणि आनंद कः." म्हणून मी मुलाला मा७ । हातात घेतले. दःम्यान, आम्ही बाहेर शस्त्रांचा आवाज ऐकला आणि येशू मला म्हणाला:

"हे सःका पडेल." मी त्याला विचःले: "कधी?"

त्याच्या बोटाच्या टोकाला स्पर्श करून त्याने उत्तः दिले: "फक्त आणखी एक बोट." मी म्हणालो, "तु७ । साठी ते बोट किती लांब आहे कोणास ठाऊक." त्याने काहीही जोडले नाही.

मा७ । साठी, मला या विषयावः पुढे जा? । त स्वाःस्य नव्हते आणि त्याऐवजी मी स्वतःला म्हणालो:

"मा७ । संबंधात मला देवाची इच्छा कशी जाणून घ्यायला आवडेल!"

येशूने मला सांगितले:

"तुमच्याकडे कागदाचा तुकडा आहे का?"

तुम्हाला ७ । गोष्टीची चिंता आहे त्यासाठी माझी इच्छा काय आहे ते मी त्यात लिहीन.

कागदाचा तुकडा नसताना, मी एक घे? । साठी गेलो आणि येशूने लिहिले:

"मी स्वर्ग आणि पृथ्वीसमोः घोषित कःतो की तो बळी पड? ।ची माझी इच्छा आहे. मी घोषित कःतो की त्याने मला त्याचे शःपी आणि आः भेट दिली आहे आणि मी, त्याचा पूर्ण मालक असणे,

मला आवडेल तेव्हा मी त्याला मा७ । पॅशनच्या दुःखात सहभागी करून घेतो. त्या

बदल्यात मी त्याला मा७ । देवत्वात प्रवेश देतो आणि या प्रवेशाद्वारे

तो पापी लोकांसाठी मा७ । कडे सतत प्रार्थना कःतो आणि त्यांना जीवनाचा सतत प्रवाह आकर्षित कःतो».

तिने इतः अनेक गोष्टी लिहिल्या की मला ती फाःशी आठवत नाही. म्हणून, मी ते जाऊ दिले.

येशूने मला नुकतेच जे सांगितले होते ते पाहून मी गोंधळून गेलो, मी त्याला सांगितले:

"प्रभु, जः मी अस्पष्ट झालो तः मला क्षमा कः

-तुम्ही काय लिहिलं, मला कळायचं नव्हतं,

- मला फक्त तुला माहित असणे आवश्यक आहे.

मा७ । बदल, मला हे जाणून घ्यायचे आहे की मी या स्थितीत ःहणे ही तुमची इच्छा आहे का. "

आणि, आंतःकपणे, मी आश्चर्यचकित होतो

जः त्याची इच्छा असेल की मा७ । कबूलकर्त्याने मला आः । धाःकतेसाठी बोलावले

पाहिजे आणि मी त्याच्याबद्दल घालवलेला वेळ ही माझी शुद्ध कल्पना नाही.
पण मला त्याला हे सांगायचे नव्हते की खूप काही कळेल या भीतीने आणि जे एखाद्या
गोष्टीसाठी त्याची इच्छा असेल ते ती दुसऱ्यासाठी असेल.

बाल येशूने लिहिणे सुरू ठेवले:

"मी घोषित कऱ्तो की ही माझी इच्छा आहे

- तुम्ही या अवस्थेत चालू ठेवा,

- तुमचा कबूल कऱ्णाय येतो आणि तुम्हाला आज्ञा कऱ्तेसाठी बोलावतो

- तुम्ही त्याच्याबद्दल वेळ वाया घालवता.

ती माझीही इच्छा आहे

की तुम्हाला भीती वाटते की तुमचे माण माण इच्छेनुसार नाही. हे भय तुम्हांला
लहानमोऱ्हा दोषांपासून शुद्ध कऱ्ते."

माणी आई आणि येशूने मला आशीर्वाद दिला आणि मी येशूच्या हाताचे चुंबन घेतले
आणि मग मी माण शिवाय पडलो.

मी माण नेहमीच्या स्थितीत होतो आणि माण नेहमीच्या आंतरिक क्रिया कऱ्त होतो
तेव्हा धन्य येशू आला आणि मला म्हणाला :

"माझी मुलगी,

माझी मानवता म्हणजे देवत्वासाठी संगीत आहे.

काण माझी सर्व कामे देवी कानासाठी सर्वात परिपूर्ण आणि कर्णमधु संगीत तयार
कऱ्णान्या नोट्स होत्या.

तो आण्य आहे जो माण आंतरिक आणि बाह्य क्रियांना अनुरूप आहे

माण देवत्वासाठी माण मानवतेचे हे संगीत तयार कऱ्त ऱ्हा ."

मी माण नेहमीच्या स्थितीत होतो जेव्हा धन्य येशू आला आणि मला म्हणाला :

"माझी मुलगी,

जेव्हा एखादा कबुलीजबाब आज्ञा त्यात काम करू? त्या त्याचा मार्ग प्रकट करतो,

- पाठपुरावा करू? त्याची चव गमावते आणि आण्य,

- कबुली देणाऱ्या तिच्यामध्ये काय करतो हे जाणून, ती निष्काळजी आणि चिंताग्रस्त
बनते.

जे दुसऱ्याकडे, आण्य इतरांना त्याचे अंतर्गत प्रकट करतो,

- तिचा उत्साह कमी होईल आणि ती कमकुवत होईल.

जेव्हा आण्य कबूल कऱ्णान्याला उघडतो तेव्हा असे होत नसल्यास, काण संस्काराची
शक्ती वाफ ऱ्खते, त्याची शक्ती वाढवते आणि त्याचा शिक्का चिकटवते. "

आज सकाळी मी एका आज्ञा पुजाऱ्यासाठी प्रार्थना करत होतो जो माझा आध्यात्मिक
संचालक होता आणि मी स्वतःला हा प्रश्न विचारला:

"जे तो माझा आध्यात्मिक संचालक ऱ्हाविला ते त्याला पक्षाघात होईल की नाही?" धन्य
येशू दिसला आणि मला म्हणाला:

"मा७ I मुली, घ७तल्या वस्तूंचा आनंद कोण घेतो? जे तिथे ७हतात, ब७ब७?

इत७ लोक आधीच तेथे ७हत असले त७ी,
जे सध्या तिथे ७हतात तेच याचा आनंद घेतात.

उदाह७णार्थ, जोपर्यंत नोक७ त्याच्या मालकाकडे ७हतो तोपर्यंत मालक त्याला पैसे देतो
आणि घ७त असलेल्या वस्तूंचा आनंद घेऊ देतो.
पण, ज७ हा सेवक निघून गेला, त७ मालक दुसऱ्याला बोलावतो, त्याला पैसे देतो आणि
त्याच्या मालाचा आनंद घेतो.

"मी ते असेच क७तो.

ज७ मला काहीत७ी हवे असेल प७ंतु एखाद्या व्यक्तीने बाजूला ठेवले असेल त७
मी ती दुसऱ्याला देतो जे तिला पहिल्यासाठी होते ते सर्व देते.

म्हणून, ज७ त्याने तुमच्या बळी अवस्थेत तुमची दिशा चालू ठेवली,
जो सध्या तुम्हाला चालवतो त्याच्या ७७ I शी संलग्न असलेल्या मालमत्तेचा त्याने आनंद
घेतला असता.

प७णिामी, त्याला अर्धांगवायू झाला नसता. ज७ तुमचे वर्तमान मार्गदर्शक,
- तब्येत असूनही, त्याला पाहिजे असलेले सर्व काही मिळत नाही,
- हे मला पाहिजे ते पूर्णपणे करत नाही
आणि
ज७ी त्याचे काही गुणधर्म आहेत,
तो मा७ I काही क७िशमापासून वंचित आहे. "

काही मॉर्टिफिकेशन्स करू न शकल्याने मला ७ग आला. मला असे वाटले की
प७मेश्व७ मला जाऊ देण७ नाही का७ण तो माझा द्वेष क७तो.

धन्य येशू आला आणि मला म्हणाला: "मा७ I मुली, जो कोणी मा७ I व७ ख७ख७ प्रेम
क७तो तो कधीही कोणत्याही गोष्टीमुळे चिडत नाही आणि प्रत्येक गोष्टीचे प्रेमात
रूपांत७ क७? I चा प्रयत्न क७तो. तुला स्वतःला का म७यचे होते? नक्कीच मा७ I
प्रेमासाठी.

ब७, मी तुम्हाला सांगतो:

- "मा७ I प्रेमासाठी शोक क७ किंवा मा७ I प्रेमासाठी आ७म क७,
मा७ I डोळ्यात दोघांचे वजन सा७खेच आहे. "

"एखाद्या कृतीचे मूल्य, ते कितीही उदासीन असले त७ी, त्याच्यासोबत असलेल्या
प्रेमाच्या प्रमाणात वाढते.

का७ण मी कृतीकडे पाहत नाही, त७ त्यासोबतच्या प्रेमाच्या तीव्रतेकडे पाहतो.

त्यामुळे मला तुमच्यात चिडचिड नको आहे, त७ नेहमी शांतता हवी आहे. विका७त,
- हे आ७म प्रेम आहे जे ७७ क७? I साठी किंवा स्वतःला प्रकट क७यचे आहे
- हा शत्रू आहे जो नुकसान करू इच्छितो. "

माळ I नेहमीच्या अवस्थेत ढाहिल्याने मला थोडे अस्वस्थ वाटले.

धन्य येशू आला आणि मला म्हणाला: "माझी मुलगी, जो आळ्य शांत आहे आणि ७ चे संपूर्ण अस्तित्व माळ कडे पसळलेले आहे, माळ I कप तला शोभणाऱ्या प्रकाशाचे थेंब सोडतात.

दुसऱ्याकडे

- त्रासलेला आळ्य अंधाऱ्या बाहेर आणतो जो एक वाईट अलंका बनतो. आज त्या या आंदोलने

— कृपेच्या बाहेर पड? अस अडथळा e

- आज तला चांगले कार्य कर? अस अक्षम कर."

आणि तो पुढे म्हणाला: "ज्या आळ्य सर्व प्रकारात त्रासलेला असेल, त्या तो स्वतःच भडलेला असल्याचे लक्षण आहे. ज्या तो एका गोष्टीसाठी त्रासलेला असेल त्या दुसऱ्या गोष्टीसाठी नाही,

हे एक लक्षण आहे की त्याच्याकडे देवाचे काहीतरी आहे, परंतु त्याला भड? साठी अनेक पोकळी आहेत.

ज्या तिला काहीही त्रास होत नसेल, त्या ती पूर्णतः देवाने भडलेली असल्याचे लक्षण आहे. समस्या आज तला कशी हानी पोहोचवते!

हे इतके पुढे जाऊ शकते की आळ्य देवाला नाकारू शकतो आणि स्वतःला पूर्णपणे भडतो.

माळ I नेहमीच्या स्थितीत ढाहून, मी ढाणी आईला आमच्या प्रभुला म्हणताना पाहिले: "चला, तुला I बागेत या आणि स्वतःला आनंदित कर."

हे सांगताना तो माझाच उल्लेख करत होता. हे ऐकून मला लाज वाटली आणि आतून मी स्वतःला म्हणालो: "माळ I मध्ये काहीही चांगले नाही, ते माळ I मध्ये कसे आनंदित होईल?"

मी असा विचार करत असताना, आशीर्वादित येशू मला म्हणाला: "माळ I मुली, तू का लाजत आहेस? आज I चे सर्व वैभव या वस्तुस्थितीशी जोडलेले आहे की त्यातील सर्व काही तिच्यापासून नाही त्या देवाकडून आले आहे.

आणि मी, त्या बदल्यात, या आज तला सांगतो की जे काही माझे आहे ते तिचे आहे."

असे सांगितल्यावर, मला असे वाटले की येशूने स्वतः आकाश दिलेली माझी छोटी बाग, त्याच्या हृदयातील त्याच्या खूप मोठी I बागेशी एकरूप झाली आहे, की दोघे एक आहेत आणि आम्ही एकत्र त्याचा आनंद लुटत आहोत. मग मी माळ I शरीरात पडत गेलो.

आज सकाळी आशीर्वादित येशू आला आणि मला म्हणाला:

"माळ I मुली, ज्या आळ्य तिच्या सर्व कृतींमध्ये पूर्णपणे आणि केवळ देवाला संतुष्ट कर? साठी कार्य करत असेल त्या कृपा सर्व बाजूंनी प्रवेश करते.

हे खुल्या बाल्कनी, दावे आणि खिडक्या असलेल्या घरासाखे आहे: सूर्यप्रकाश सर्व बाजूंनी प्रवेश करतो आणि आपण प्रकाशाच्या परिपूर्णतेचा आनंद घेता.

आळ्य पूर्णपणे हलका होईपर्यंत हा प्रकाश नेहमीच वाढत जातो. परंतु ज्या आळ्य अशा

प्रकाशे कार्य कृत नसेल तू प्रकाश फक्त विव्हांमधून प्रवेश कृतो आणि त्यात सर्व काही अंधात आहे.

"मातृ । मुली, जे मला सर्व काही देतात त्यांना मी सर्व काही देतो.

आता एकाच वेळी माझे सर्व अस्तित्व प्राप्त करू शकत नाही,
मातृ । कृपेने आऽ । भोवती अनेक प्रतिमा आहेत जितक्या मातृ । कडे पद्धिपूर्णता आणि सदगुण आहेत.

सौंदर्याच्या प्रतिमेद्वारे मी सौंदर्याचा प्रकाश आऽ । पर्यंत पोहोचवतो; शहाणपणाच्या प्रतिमेसह मी त्याला शहाणपणाचा प्रकाश देतो; चांगुलपणाच्या प्रतिमेद्वारे मी त्याला चांगुलपणाचा प्रकाश देतो;

पवित्रता, न्याय, सामर्थ्य आणि शुद्धतेच्या प्रतिमांमधून,
मी त्याला पवित्रता, न्याय, सामर्थ्य आणि शुद्धतेचा प्रकाश देतो.

वगैरे.

"अशा प्रकाशे, आता वेढलेला आहे,
- एकही सूर्य नाही,
- पण जितके सूर्य तितके पद्धिपूर्ण आहेत.

या प्रतिमा प्रत्येक जीवाला वेढतात,
पणु केवळ आऽ । साठीच या प्रतिमा सक्रिय आहेत.

७ । आऽ । णी सुसंगत नाही त्यांच्यासाठी, या प्रतिमा जणू झोपलेल्या आहेत,
जेणेकरून या आऽ । णा त्यांच्याकडून फाऽसा फायदा होत नाही. "

मी मातृ । नेहमीच्या अवस्थेत होतो आणि तो येताच येशूने मला मातृ । शब्दीतून बाहेर काढले आणि मला त्याच्या दुःखात सहभागी करून घेतले.

मग तो मला म्हणाला:

"माझी मुलगी,
जेव्हा दोन लोक नोकऽचे ओझे सामायिक कृतात, तेव्हा ते त्या कामाचे वेतन देखील सामायिक कृतात.
या पगातून दोघेही ७ । चे हवं त्यांचं भलं करू शकतात.

"मातृ । दुःखांचे वजन मातृ । बऽबऽ सामायिक करून, म्हणजेच मुक्तीच्या कार्यात भाग घेऊन,
डिडेम्पशनच्या कामासाठी पगात सहभागी हो? । साठी देखील या.

तुमच्या आणि मातृ । त सामायिक केलेल्या आमच्या दुःखाचे प्रतिफल,
मला हवं त्यांचं मी भलं करू शकतो आणि तुम्हीही तुम्हाला हवं त्यांचं भलं करू शकता.

"ते तिथे आहे

- जे माझे दुःख सामायिक कृतात त्यांचे बक्षीस,
- पीडित अवस्थेत ढाहणाऱ्या आऽ । णा तसेच त्यांच्या जवळच्या आऽ । णा बक्षीस दिले जाते.

काण, आजच्या बळीच्या जवळ असल्याने,
ते त्यांच्या मालकीच्या मालमत्तेत अधिक सहजपणे सहभागी होतात.
म्हणून, माणूस मुली, जेव्हा मी तुला माणूस दुःखाचा अधिक वाटेकडी बनवतो तेव्हा
आनंद काण, काण तुझे बक्षीस मोठे असेल.

माणूस नेहमीच्या स्थितीत स्वतःला शोधून, माझा धन्य येशू मला म्हणाला:
"माझी मुलगी,

- जण आज माणूस साठी सर्वकाही काढतो,
- या फुलपाखंडांचे अनुकाण काढ
जे सतत ँ होतीभवती फिंतात आणि त्यात स्वतःला खाऊन टाकतात.

म्हणून जेव्हा आज मला त्याच्या कृती किंवा इच्छांचे सुगंधी अर्पण काढतो,
ते माणूस डोळ्यांभवती, माझा चेहऱा, माझे हात किंवा माणूस हृदयाभवती फिंते, जे
मला अर्पण काढते त्यानुसाळ
शुद्धीकाणाच्या ँ ाळाना स्पर्श न काढता माणूस प्रेमाच्या ँ ाळांमध्ये ते भस्मसात
होते».

असे बोलून, येशू गायब झाला आणि नंतळ लगेच पढत आला:

"स्वतःबद्दल विचाळ काण म्हणजे देवाच्या बाहेळ जाणे आणि स्वतःकडे पढत
ये? साळखे आहे. स्वतःबद्दल विचाळ काण
- ते कधीही पु? नसते,
-पढतु तो नेहमीच दुर्गुण असतो, जडी तो चांगल्याचा पैलू गृहीत धढतो. "

आज सकाळी येताना, आशीर्वादित येशू मला म्हणाला:

"माझी मुलगी,
प्रा? ने माणूस हृदयात वसले पाहिजे. त्याचे गुण असावेत
- माणूस हृदयात रुजते e
- एखाद्याच्या हृदयात विकसित होणे.

अन्यथा, त्यात केवळ नैसर्गिक आणि अस्थिळ गुण असतील.

ं सादगुणांची मुळे माणूस हृदयात आहेत आणि जी सृष्टीच्या हृदयात विकसित होतात
ते सर्व काळ आणि पढिस्थितीनुसाळ स्थिळ असतात; ते प्रत्येकासाठी वैध आहेत.

"कधीकधी लोक एखाद्या व्यक्तीसाठी अमर्याद पढोपकाळचा अनुभव घेतात,
ं ांच्यासाठी ते सर्व अग्री असतात आणि वास्तविक त्याग काढतात, आणि ं ांच्यासाठी
ते त्यांचे जीवन देखील देऊ इच्छितात. दुसडी व्यक्ती दिसून येते, एक व्यक्ती जी
पहिल्यापेक्षा जास्त गळू असू शकते, आणि दृश्य पूर्णपणे बदलते: आपण तिच्याबद्दल
थंड आहोत, तिचे ऐक? ाचा किंवा तिच्याशी बोल? ाचा त्याग देखील आम्हाला
काढवासा वाटत नाही; सर्व चिडून ती पुढे ढकलली जाते. ही दानधर्म ं ाचे मूळ माणूस
हृदयात स्थिळ आहे? नक्कीच नाही, उलट, हा एक दुष्ट पढोपकाळ आहे, सर्व मानव, जो
एकदा फुलतो आणि कोमेजतो आणि दुसडी अदृश्य होतो.

"इतळ लोक एखाद्या व्यक्तीसाठी आाधाळक असतात: नम्र आणि नम्र, ते त्या
व्यक्तीसाठी चिंध्यासाळखे असतात, जेणेकरून ती व्यक्ती त्यांना पाहिजे ते करू शकते.

दुसऱ्या व्यक्तीच्या दिशेने ते अवग्राह्य, अविचार्य आणि गर्विष्ठ असतात. हे आहे. माणूस हृदयातून आलेली आध्यात्मिकता उराने सर्व काही, अगदी त्याच्या जल्लादांचे पालन केले?

"इतका काही विशिष्ट प्रसंगी धीर धरतात, कदाचित तीव्र दुःखातही; ते कोक्यासांख्ये दिसतात जे तक्रार करू. साठी तोंडही उघडत नाहीत. इतका वेळी, इतका दुःखामध्ये, कदाचित लहान, ते भगावतात, चिडतात आणि अपमानाचा वर्षाव केला: हाच संयम आहे का उराने मूळ माणूस हृदयात आहे?

"इतका लोक कधीकधी उत्साहाने भरलेले असतात; ते त्यांच्या पांयांच्या कर्तव्याकडे दुर्लक्ष करू. पर्यंत खूप प्रार्थना करतात. इतका वेळी, काहीशी अप्रिय भेटीनंतर, ते थंड होतात आणि अनिवार्य प्रार्थनांकडे दुर्लक्ष करू. पर्यंत प्रार्थना सोडून देतात. हे असे आहे. प्रार्थनेचा आग्रह उराने साठी मी भक्त घाम गाळून, मृत्यूच्या वेदना अनुभवू. साठी आलो?

"इतका सर्व गुणांबद्दल कोणीही असे बोलू शकतो. केवळ माणूस हृदयात रुजलेले आणि आज मध्ये कलम केलेले गुण स्थिर आणि तेजस्वी आहेत. इतका, सद्गुण म्हणून दिसले तरी ते दुर्गुण आहेत. ते अंधकारमय असताना ते तेजस्वी दिसतात". ते म्हणाले, येशू गायब झाला आहे.

तथापि, मी इच्छा करत राहिल्याने, तो पत आला आणि पुढे म्हणाला: "जो आग्रह मला सतत इच्छा करतो तो माणूस मध्ये सतत गर्भधारणा करतो. आणि मी, या आजाने ओतप्रोत होतो, तो माणूस मध्ये बिंबवतो, जेणेकरून मी जिथे वळलो तिथे मला ते सापडते. ते तुम्हाला हवे आहे आणि सतत स्पर्श करू."

आज सकाळी जेव्हा तो आला तेव्हा माणूस आग्रह येशूने मला त्याचे सर्वात गोड हृदय दाखवले. आतून सोने, चांदी आणि लाल रंगाचे चमकदार धागे बाहेर आले. हे धागे एक असे जाळे बनवल्यासांख्ये वाटत होते जे, एका धाग्याने, सर्व मानवी हृदयांना बांधले होते. या शोने मला मंत्रमुग्ध केले. येशूने मला सांगितले: "माणूस मूली, या मुलांमध्ये माझे हृदय स्नेह, इच्छा, हृदयाचे ठोके, प्रेम आणि मानवी हृदयाचे जीवन वाहते; ही हृदये माणूस मानवी हृदयासांख्यीच आहेत, माणूस पवित्रतेमध्ये फक्त असल्याशिवाय ..

"जकाणूस इच्छा स्वर्गात फिर्तात, तर वासनांचा धागा त्यांच्या इच्छांना उत्तेजित करतो; जकाणूस स्नेहाचा धागा हलतो, तर स्नेहाचा धागा त्यांच्या आपुलकीला उत्तेजित करतो; जकाणूस प्रेम केले तर माणूस प्रेमाचा धागा त्यांच्या प्रेमाला उत्तेजित करतो; माणूस जीवनाचा धागा त्यांना आणतो. जीवन. अन्ने! स्वर्ग आणि पृथ्वी, माझे हृदय आणि मानवी हृदय यांच्यात किती सुसंवाद आहे! परंतु जे संबंधित आहेत तेच ते जाणू शकतात. उराने मला नाकारले ते काहीही लक्षात घेऊन नाहीत आणि त्यांच्यासाठी माणूस मानवी हृदयाच्या क्रियाकलापांना कुचकामी बनवतील. "

मी माणूस नेहमीच्या अवस्थेत असताना, माणूस आग्रह येशूने मला त्याच्या सर्व जखमा आणि दुःखांसह त्याची सर्वात पवित्र मानवता दाखवली. त्याच्या जखमांमधून आणि त्याच्या भक्ताच्या थेंबातूनही फळे आणि फुलांनी भरलेल्या फांद्या बाहेर आल्या. आणि मला असे वाटले की त्याने या सर्व शाखांसह त्याचे दुःख मला सांगितले फळे आणि फुलांनी भरलेले. आमच्या प्रभूच्या चांगुलपणाने मी आश्चर्यचकित झालो

७ ने मला या सर्व वस्तूंमध्ये वाटेकधी बनवले. धन्य येशूने मला सांगितले: "मा७ । प्रिय मुली, तू जे पाहतोस ते पाहून आश्चर्यचकित होऊ नकोस, का३ण तू एकटीच नाहीस. मा७ ।कडे नेहमीच असे आ७७े आहेत जे शक्य तितक्या एखाद्या प्रा॑ ।ला, हेतूसाठी एक किंवा दुसऱ्या मार्गाने प्रतिसाद देतात. निर्मिती, विमोचन आणि पवित्रीक३ण. हे प्राणी मी ७ ।ना निर्माण केले, सोडवले आणि पवित्र केले त्यांच्यासाठी नियत केलेल्या सर्व वस्तूंचे स्वागत क३३? ।स सक्षम होते. ज३३ प्रत्येक युगात, मा७ ।कडे याला प्रतिसाद देणा३३ एकही माणूस नसता, त३३ माझे सर्व कार्य होईल. कमीत कमी काही काळासाठी नि३३श झालो आहोत." हे मा७ । प्रोव्हिडन्स, माझा न्याय आणि मा७ । प्रेमाच्या क्रमाने आहे, प्रत्येक युगात, आहे. ती किमान एक प्राणी होती जिच्याशी मी माझी सर्व संपत्ती सामायिक करू शकलो आणि एक प्राणी म्हणून तिने मला जे काही देणे आहे ते मला दिले. नाहीत३३ संसा३३ ठेवायला काय ह३३कत आहे? एका झटक्यात मी स्वतःला चि३३डून टाकले असते ते

"तंतोतंत या का३णासाठी मी पीडित आ३ ।ंची निवड क३३तो. दैवी न्यायाने मा७ ।मध्ये ते सर्व काही सापडले आहे जे त्याला प्रत्येक प्रा॑ ।मध्ये सापडले पाहिजे, म्हणजेच त्याला मा७ ।मध्ये सर्व वस्तू सापडल्या आहेत ७ । प्रत्येक प्रा॑ ।मध्ये पाह॑ ।स त्याला आवडले असते. मला हे सर्व पीडित आ३ ।त सापडते आणि मी मा७ । सर्व वस्तू त्यांच्याब३३ब३३ सामायिक क३३तो. "मा७ । उ३३ टतेच्या वेळी, मा७ ।कडे माझी सर्वात प्रिय आई होती जिने माझे सर्व दुःख आणि माझे सामान सामायिक केले: एक प्राणी म्हणून, ती सर्व प्रा॑ ।ंनी मला देऊ केलेल्या सर्व गोष्टी तिच्यामध्ये गोळा क३३? ।ची काळजी घेत होती. मला तिच्यामध्ये प्रत्येक समाधान, कृत३३ता आढळली, धन्यवाद, स्तुती, नुकसान भ३३पाई आणि पत्रव्यवहा३३ नंत३३ मॅडेलीन आणि जीन आले. आणि चर्चच्या सर्व युगांमध्ये असेच. "या आ३ ।ंना मला अधिक आनंद दे॑ ।साठी आणि त्यांना सर्वकाही दे॑ ।चे मला आकर्षण वाटावे यासाठी, मी त्यांना तया३३ क३३तो: मी त्यांचा आ७७, त्यांचे श३३३, त्यांची वैशिष्ट॑ । आणि त्यांचा आवाज देखील, जेणेकरून त्यांच्या एका शब्दात इतकी ताकद आहे, तो इतका सुंद३३, गोड आणि भेदक आहे, की तो मला हलवतो आणि मला पूर्णपणे मऊ क३३तो. मी म्हणतो: "अहो! हा मा७ । प्रिय व्यक्तीचा आवाज आहे! मी मदत करू शकत नाही पण त्याचे ऐकू शकत नाही". याच्या उलट क३३णे म्हणजे मला जे हवे आहे ते स्वतःला नाका३३? ।सा३३खे होईल. ज३३ मला त्याचे ऐकायचे नसेल त३३ मला त्याचा वाप३३ काढून टाकावा लागेल. िकाम्या हाताने प३३त पाठवा, नाही, कधीच नाही! या आ३ ।मध्ये आणि मा७ ।मध्ये असे मिलन प्रवाह आहे की ते या जीवनातील सर्व काही समजू शकत नाही, ज३३ ते सर्व काही स्पष्टपणे समजेल, ज३३ मला ते ऐकायचे नसेल, त३३ मला त्याचा शब्द वाप३३णे काढून टाकावे लागेल. िकाम्या हाताने प३३त पाठवा, नाही, कधीच नाही! या आ३ ।मध्ये आणि मा७ ।मध्ये एका७७ेचा असा प्रवाह आहे की तो या जीवनातील सर्व काही समजू शकत नाही, ज३३ मला ते ऐकायचे नसेल त३३ ते सर्वकाही स्पष्टपणे समजेल, त्याचा हा शब्द मी काढून टाकला पाहिजे. िकाम्या हाताने प३३त पाठवा, नाही, कधीच नाही! या आ३ ।मध्ये आणि मा७ ।मध्ये एकताचा असा प्रवाह आहे की त्याला या जीवनातील सर्व काही समजू शकत नाही, ज३३ ते सर्व काही स्पष्टपणे समजेल. इत३३"

आज सकाळी, मला खूप वेदना दिल्यानंत३३, मी आमच्या प्रभुला वधस्तंभाव३३ खिळलेले पाहिले. मी त्याच्या हाताच्या जखमा कमी केल्या, त्याला दुरुस्त केले आणि त्याला त्याच्या सर्वात पवित्र हातांनी भोगलेल्या सर्व मानवी कार्यांना पवित्र, प३३पूर्ण आणि शुद्ध क३३? ।ची विनंती केली.

धन्य येशूने मला सांगितले: "माळ I मुली, एका गोष्टीने माळ I हाताच्या जखमा वाढवल्या आहेत आणि मला विशेषतः अस्वस्थ केले आहे ती म्हणजे लक्ष नसल्यामुळे केलेली चांगली कामे, काळण लक्ष नसल्यामुळे चांगल्या कामांचे आयुष्य कमी होते. आणि काय आहे? जीवनात कमतरता नेहमीच मृत्यूच्या जवळ असते, म्हणून अशी कामे मला आज्ञा बनावतात, शिवाय, मानवी डोळ्यासाठी, लक्ष न देता केलेले चांगले काम पापापेक्षाही अधिक निंदनीय आहे.

"हे ज्ञात आहे की पाप अंधाळ आहे आणि अंधाळ जीवन देत नाही. चांगल्या कामाने सामान्यतः प्रकाश दिला पाहिजे; पणुतु जळ ते अंधाळ निर्माण कळते, तळ ते मानवी डोळ्यांना त्रास देते आणि चांगल्या मार्गात अडथळा आणते."

मी माळ I नेहमीच्या स्थितीत होतो, आणि तो आल्याबरोबर, येशूने आशीर्वाद दिला तो मला म्हणाला: "माळ I मुली, दान खे आहे जळ, एखाद्याच्या शेजाऱ्याचे भले करून, एखादी व्यक्ती ते कळते काळण ती माझी प्रतिमा आहे. कोणताही धर्मादाय जो वापळला जात नाही. या वातावरणात धर्मादाय म्हणता येणाळ नाही: जळ आऱु ाला दानाची योग्यता हवी असेल, तळ त्याने सभोवतालची माझी प्रतिमा पाह? ास कधीही चुकू नये.

"माझे स्वतःचे धर्मादाय हे वातावरण कधीही सोडत नाही; मी प्रा? ावळ प्रेम कळतो काळण ती माझी प्रतिमा आहे. जळ, प्रा? ामध्ये, माझी प्रतिमा पापाने विकृत केली तळ मी त्याच्यावळ प्रेम कळ? ाचा आनंद गमावतो; खेळ मी त्याचा तिळस्काळ कळतो. मी खूप लक्ष देतो संवर्धनासाठी. वनस्पती आणि प्रा? ांचे काळण ते माळ I प्रतिमेसाठी वापळले जातात. प्रा? ाने नेहमी त्याच्या निर्मात्यासाखे दिस? ाचा प्रयत्न केला पाहिजे.

माळ I गोड येशूच्या खाजगीपणामुळे मला खूप त्रास सहन कळवा लागला. आज सकाळी, सर्वात पवित्र व्हर्जिन मेळीच्या दुःखाच्या आमच्या लेडीच्या दिवशी, मी खूप संघर्ष केल्यानंतळ, आशीर्वादित येशू आला आणि मला म्हणाला: "माझी मुलगी, काय करू? तुला मला हवे आहे? खूप?" मी उत्तळ दिले: "प्रभु, तुळ ामध्ये जे आहे ते मला माळ ासाठी हवे आहे." येशू म्हणाला: "माळ I मुली, माळ ाकडे काटे, नखे आणि क्रॉस आहेत". मी म्हणालो, "ठीक आहे मला तेच हवे आहे." येशूने मला त्याचा काळ ाचा मुकुट दिला आणि वधस्तंभाच्या दुःखात मला वाटेकळी बनवले.

मग तो मला म्हणाला: "प्रत्येकजण माळ I आईच्या वेदनांमुळे निर्माण झालेल्या गुणवत्तेचा आणि वस्तूंचा आनंद घेऊ शकतो. जो बिनशर्त, स्वतःला प्रोव्हिडन्सच्या हातात देतो आणि स्वतःला सर्व दुःख, दुःख, ाग किंवा निंदा सहन कळ? ाची ऑफळ देतो, थोडक्यात, ते सर्व. प्रभु त्याला पाठवेल, तो शिमोनच्या भविष्यवाणीच्या पहिल्या वेदनात सहभागी हो? ासाठी येतो.

जो कोणी ाजीनाम्याने आणि माळ ाशी जवळीक साधून मला दुखावत नाही, त्याने जणू मला हेळोदच्या हातातून वाचवले, त्याच्या हृदयाच्या इजिप्तमध्ये मला सुळक्षित आणि सुळक्षित ठेवले. म्हणून, दुसऱ्या वेदनांमध्ये सहभागी व्हा.

जो स्वतःला कोळडे आणि माळ I उपस्थितीपासून वंचित समजतो आणि जो त्याच्या नेहमीच्या पद्धतीवळ विश्वासू ाहतो, माळ ावळ प्रेम कळ? ाची आणि मला अधिक शोध? ाची संधी घेतो, तो माळ I आईने मला गमावल्यावळ मिळवलेल्या गुणवत्तेमध्ये

आणि मालमत्तेत सामील होतो. तिसऱ्या दुखात सहभागी व्हा. जो, सर्व परिस्थितीत, मला गंभीरपणे नाकार आणि तिष्ठकाक्षित झाल्याचे पाहून पश्चात्ताप करतो, आणि जो दुरुस्त करतो? चा प्रयत्न करतो, माणसं बदल सहानुभूती दाखवतो आणि उनी मला अपमानित केले आहे त्यांच्यासाठी प्रार्थना करतो, जेव्हा मी तिला भेटलो तेव्हा माणसं । स्वतःच्या आईसांखा होतो, जो मला सोडवेल. शक्य असल्यास माणसं । शत्रूंपासून. चौथ्या दुखात सहभागी व्हा. जो माणसं । वधस्तंभासाठी आपल्या इंद्रियांना वधस्तंभावनां खिळवून ठेवतो आणि जो माणसं । वधस्तंभाच्या सदगुणांची नक्कल करू पाहतो तो पाचव्या दुखात सहभागी होतो. जो, संपूर्ण मानवतेच्या नावाने, ती सतत प्रेम करतो आणि भ्रष्टाई, धन्यवाद आणि यासांख्या वृत्तीने माणसं । जखमांना मिठी मारते, जणू तिने मला तिच्या हातात धरले होते जसे माणसं । आईने मला क्रांसवरून खाली नेले होते. सहाव्या वेदनात सहभागी व्हा. जो स्वतःला कृपेत ठेवतो आणि जो आपल्या हृदयात माणसं । शिवाय कोणालाच आश्रय देत नाही, तो जणू मला त्याच्या हृदयाच्या मध्यभागी गाडला आहे. सातवीत भाग घ्या वेदना."

आज सकाळी, मला खूप वाईट वाटले की धन्य येशू त्याच्या अनुपस्थितीसाठी मला त्रास देत आहे. थोडक्यात समोना दाखवत, तो मला म्हणाला: "माणसं । मुली, माणसं । एकाकीपणामुळे तुला इतके दुःखी आणि कडू दुःखात बुडलेले पाहणे मला आवडत नाही. तुण । दुःखामुळे मला खूप वेदना होतात, विशेषतः ते माणसं । मुळे आहे; जणू ते माझे स्वतःचे दुःख असते तणू माझे दुःख इतके मोठे आहे की जणू इतकांचे सर्व दुःख एकत्र केले तणू ते मला तुण । एक । इतके मोठे दुःख देणाना नाहीत. घापणे आणि जोडले: "आण्ण माणसं । शी पूर्णपणे एकरूप आहे याचे चिन्ह म्हणजे तो त्याच्या शेजाऱ्याशी एकरूप आहे. उ प्रमाणे दृश्यमानात असल्याच्या लोकांमध्ये कोणतीही विसंगत टीप नसावी,

मी माणसं । नेहमीच्या स्थितीत चालू असताना, धन्य येशू आला आणि मला म्हणाला: "माणसं । मुली, आण्णान स्वतःचा आण्ण प्रिकामा करतो आणि ते देवाने भरते. आज । मध्ये अनेक कप्पे आहेत आणि या जगात जे काही दिसत आहे ते सर्व आहे. या कप्प्यांमध्ये त्याचे स्थान, काही गोष्टी अधिक आणि काही कमी, आज । च्या आकलनानुसार.

"जो आण्ण स्वतःला जाणतो आणि भगवंताने भरलेला असतो, हे जाणतो की ते काहीच नाही, खणच ते एक नाजूक, कुजलेले आणि दुर्गंधीयुक्त भांडे आहे, जगात आपण पाहत असलेल्या गोष्टींचा इतणू कुजलेला पदार्थ त्यात प्रवेश करू नये याची काळजी घेतो. तो खूप मूर्ख असेल. जो संक्रमित जखमेने त्रस्त आहे, तो त्यावर ठेव? ।साठी सड गोळा करतो.

"स्वतःला जाणणे म्हणजे जगाच्या व्यर्थ गोष्टी, त्यांचे क्षणभंगुपणा, त्यांची फसवणूक, सृष्टीच्या विसंगतीत भण घालणे, हे जाणून घेणे समाविष्ट आहे. यामुळे आज । ने या दूषित गोष्टी स्वतःमध्ये येऊ नयेत आणि परिणामी, त्याच्या सर्व भागांमध्ये प्रवेश करू नये याची काळजी घ्यावी. देवाच्या गुणांनी परिपूर्ण आहेत ».

मी सदगुणांवर एक पुस्तक वाचले होते आणि मला काळजी वाटली काण मला येशूवर प्रेम करायचे आहे, मला तो माणसं । सोबत हवा आहे, मी त्याच्यावर प्रेम करतो आणि मला त्याच्यावर प्रेम करायचे आहे याशिवाय मला माणसं । मध्ये कोणतेही गुण दिसले

नाहीत. मला असे वाटले की, याशिवाय माळामध्ये देवाचे काहीही अस्तित्व नाही.

माळामा नेहमीच्या स्थितीत स्वतःला शोधून, माझा आध्यात्मिक येशू मला म्हणाला:
"माळामा मुली, सर्व वस्तूंच्या स्त्रोताजवळ जाऊन आत्मिक जितका जास्त त्याचे ध्येय गाठेल
जे ईश्वराचे खरे आणि परिपूर्ण प्रेम आहे. मध्ये सर्व काही बुद्धी जाईल आणि जिथे
फक्त प्रेम सर्व गोष्टींचे इंजिन म्हणून तंतुगत असेल, तितकाच तो आत्मिक. केवळ प्रेमावर
विसंबून राहून आणि प्रेमाच्या सर्व गोष्टींपासून विश्रांती घेऊन प्रवासाद्वयान त्याने
केलेले सर्व गुण गमावले .

स्वर्गातील धन्य प्रेम का? साठी सर्व काही गमावत नाही का?

"आत्मिक जितका जास्त प्रगती केलेल तितका तो सद्गुणांच्या कामाचा अनुभव कमी
केलेला काळण, गुंतवणूक करून
सद्गुण, प्रेम त्यांना स्वतःमध्ये रूपांतर्भूत करते, उदात्त राजकन्यांप्रमाणे स्वतःमध्ये
विश्रांती घेते.

मग आज मला सद्गुणांची जाणीव होत नाही.

हे प्रेमात अधिक सुद्ध, शुद्ध, अधिक परिपूर्ण, अधिक समृद्ध आढळतात. जे आज मला त्यांना पाहिले ते ते प्रेमापासून वेगळे झाल्याचे लक्षण असेल.

"समजा, उदाहरणार्थ, एखाद्या आज मला आर्द्र मिळते आणि त्याचे पालन होते.

- पुढे मिळवणे,

- एखाद्याच्या इच्छेचा त्याग करणे किंवा

- अशा इतर कोणत्याही काळणास्तव.

असं केल्याने,

- आज आध्यात्मिकपणाचा अभ्यास करणे,

- आज आध्यात्मिकतेचे सद्गुण तिच्यावर लादलेले वेदना, त्याग तिला जाणवते.

समजा दुसऱ्या आत्मिक आज आध्यात्मिक व्यक्तीच्या आज पालनाने स्वतःला नीतिमान ठरवत
नाही, ते देव त्याच्या अवयवांमुळे असमाधानी आहे हे जाणून घेतो.

आज देणाऱ्या व्यक्तीमध्ये तो देव पाहतो.

देवावरून त्याच्या प्रेमांमुळे, तो सर्वकाही त्याग करतो आणि त्याचे पालन करतो.

त्याला हे समजत नाही की तो आज पाळतो, फक्त तो प्रेम करतो.

"मग तुमच्या प्रवासात धैर्य. तुम्ही जितके पुढे जाल,

तुम्ही जितके जास्त चाखाल, इथे पृथ्वीवरही, एक आणि एकमेव खऱ्या प्रेमाचा शाश्वत
आनंद. "

आज सकाळी, माळामा नेहमीच्या स्थितीत असताना, येशू अनपेक्षितपणे आला आणि
मला म्हणाला:

"माझी मुलगी, काय मूर्खपणा!

पवित्र गोष्टींमध्येही ते स्वतःला कसे संतुष्ट करायचे याचा विचार करतात. जे पवित्र

गोष्टींमध्ये माझे प्राणी मला पळवून लावतात,

त्यांच्या कृतीत मला स्थान कसे मिळेल ?

"काय चुक!

महत्वाची गोष्ट म्हणजे हस्त्याची काळजी घेणे

- त्याच्या कृती प्रेमाने भ्रू? साठी,

- त्याचे प्रेम वाढव? साठी शक्य तितक्या गोष्टी गोळा कर आणि

- शक्य तितक्या माण जवळ रहा

माण प्रेमाच्या झऱ्यावर प्या, माण प्रेमात बुडून जा.

ते किती फसवे आहेत! ते सर्वकाही चुकीचे करतात! "

ते म्हणाले, येशू गायब झाला आहे.

मी माण नेहमीच्या स्थितीत होतो, आणि खूप त्रासानंत येशूला आशीर्वाद मिळाला आणि त्याने स्वतःला थोडक्यात दाखवले. तो पीडा पाठवणा होता, तो मला म्हणाला: "माझी मुलगी, पाप ही आग आहे आणि माझा न्याय आग आहे. माझा न्याय नेहमीच ऋणी आहे

-- समतोल राखणे e

त्यामध्ये अपवित्र अग्नी प्राप्त करू नका, म्हणून

- जेव्हा पापाची आग धार्मिकतेच्या अग्नीत मिसळू इच्छिते,

- माझा न्याय पृथ्वीवर आग ओततो

शिक्षेच्या आगीत बदलणे. "

माझे दुःख आणि मानवी स्वभावातील कमकुवतपणा लक्षात घेऊन, मला स्वतःला घृणास्पद वाटले आणि देवाच्या दृष्टीने मी किती घृणास्पद असू शकते याची कल्पना केली. मला वाटले:

"प्रभू, माणसाचा स्वभाव किती ळगीट झाला आहे!" येशूने स्वतःला थोडक्यात दाखवले आणि मला सांगितले:

"माण मुली, माण हातातून काहीही चांगले नव्हते.

विशेषतः, मी एक सुंदर आणि उदात्त मानवी स्वभाव तयार केला.

जण आज ाला ते चिखल, कुजलेले, अशक्त आणि घृणास्पद दिसले तर ते त्याच्यासाठी उपयुक्त आहे जसे खत पृथ्वीसाठी उपयुक्त आहे.

"ण ाला हे समजणा नाही तो म्हणेल, 'या घाणीने पृथ्वी प्रदूषित करणे मूर्खपणाचे आहे!

मात्र, ही घाण उपयुक्त आहे, हे ण ांना समजते त्यांना माहीत आहे

- जमीन सुपीक कर? साठी,

- वनस्पतींची लागवड करणे इ

- फळे अधिक सुंदर आणि चवदार बनव? साठी.

या दुःखांसह मी मानवी स्वभाव निर्माण केला

जेणेकरून तिच्यामध्ये सर्व गुण वाढतील.

अन्यथा, मानवाला खरे सदगुण आचरणात आणता येणार नाहीत. "

मग मी आज ामध्ये मानवी स्वभाव पाहिला ण ामध्ये खत आणि चिखल होते.

तिथून फुलांनी आणि फळांनी भरलेल्या फांद्या आल्या.

म्हणून मला समजले की आपल्या स्वतःच्या दुःखांसह आपण ँ । गोष्टींचा वापर करतो त्या सर्व गोष्टींचा उपयोग होतो.

माँ । नेहमीच्या अवस्थेत स्वतःला शोधून, माँ । आध्या येशूच्या एकाकीपणामुळे मी खूप व्यथित झालो आणि मी म्हणालो:

"अहो! पंमेश्वर, मला फक्त तूच हवा आहेस, मला तुँ । बाहेर समाधान मिळत नाही, तू इतका क्रुँ झाला आहेस!"

माँ । आतील भागातून बाहेर पडताना, येशूने मला सांगितले:

"ठीक आहे, मी फक्त तुझी समाधानी आहे.

मला माझे सर्व आनंद तुँ । तच सापडतात जेणेकरून माँ । कडे दुसरे कोणी नसते तँ फक्त तूच मला आनंदी करतोस.

माँ । मुली, युद्ध सुरू होईपर्यंत थोडा धीँ धँ मग आपण पूर्वीप्रमाणे करू. "

विचारून कळता, मी म्हणतो: "प्रभु, त्यांना सुरुवात करू द्या".

पण मी लगेच जोडले: "सँ, माझी चूक होती".

येशू म्हणाला "तुझी इच्छा माझी असली पाहिजे.

ँ । पवित्र गोष्टी माँ । इच्छेशी सुसंगत नाहीत, असे तुम्हाला काहीही नको असेल.

माझी अशी इच्छा आहे की तुम्ही माँ । इच्छेच्या वर्तुळातून कधीही बाहेर न जाता,

माँ । इच्छेच्या वर्तुळात फिरत राहावे, जेणेकरून स्वतःची शिक्षिका हो? । साठी.

मला युद्ध हवे आहे का? तुम्ही पण.

अशा प्रकारे वागणाऱ्या आँ । साठी, मी माँ । अस्तित्वाला त्याच्याभोवती एक वर्तुळ बनवतो जेणेकरून ते माँ । द्वारे आणि माँ । मध्ये जगू शकेल. "

त्यानंतँ तो गायब झाला.

मी आमच्या प्रभूच्या उँ । टतेबद्दल विचारू केला आणि मी स्वतःला म्हणालो:

"तो कळत असलेल्या सर्व गोष्टी पाह? । साठी मला येशू ख्रिस्ताच्या अंतर्भागात प्रवेश करण्याचा आहे,

माहित असणे

त्याच्या हृदयाला सर्वात आनंददायक काय होते आणि

एका विशिष्ट अर्थाने नंतँ त्याचा आदँ कळ? । स सक्षम हो? । साठी

- त्याचा त्रास कमी करणे इ

- त्याच्याबद्दल शक्य तितके आनंददायी रहा."

मी याबद्दल विचारून कळत असताना, धन्य येशू माँ । आतील भागात हलला आणि मला म्हणाला:

"माँ । मुली, माँ । दुःखात, मी काळजीत होतो

- प्रत्येक गोष्टीत आणि प्रत्येकासाठी माँ । प्रिय पित्याला संतुष्ट कर? । पूर्वी आणि,

- मग, आँ । ना सोडव? । साठी.

मला सर्वात जास्त आवडलेली गोष्ट म्हणजे हृदय

- माँ । वडिलांचे समाधान पहा

त्याच्या प्रेमासाठी मला त्रासलेले पहा.

सर्व काही त्याच्यासाठी होते - एक श्वास किंवा उसासा चुकला नाही.

माळ I वडिलांचे हे समाधान
मी जे काही सहन केले त्याबद्दल मला समाधान दे? Iसाठी ते पुढेसे होते,
जन्मी माळ I उग टतेचें दुःख प्रा? िंच्या मुक्तीसाठी होते.

माळ I वडिलांचे समाधान खूप मोठे होते
७ ने त्याच्या देवत्वाचा खजिना माळ I मानवतेमध्ये ओतला.
अशा प्रकारे माळ I पॅशनला साथ द्या. तू मला अधिक आनंद देईल.

मला अनेक समस्या दिल्यानंत, येशू थोडक्यात आला आणि मला म्हणाला:
"माझी मुलगी,
माळ I इच्छेचा ऋजीनामा दिलेल्या आऽ Iला,
हे असे घडते की एखाद्याला जवळून छान अन्न पाह? Iसाठी, ते खा? Iची इच्छा वाटते.
पहिणामी, तो ते खा? Iसाठी येतो आणि त्याचे मांस आणि ऋक्त बनतो.
जन् त्याने हे अन्न पाहिले नसते, तन् त्याला ते हवे नसते, त्याने ते खाल्ले नसते आणि
म्हणूनच तो ऋिकाम्या पोटी ऋहिला असता.

तन् तो ऋजीनामा दिलेल्या आऽ Iसाठी आहे.
त्यांच्या राजीनाम्याद्वारे त्यांना एक दिव्य प्रकाश जाणवतो. ७ ने त्याला देवाचे दर्शन
घे? Iपासून ऋेखले होते ते तो काढून टाकतो.
भगवंताला पाहून जीवाला त्याचा उपभोग घे? Iची इच्छा होते
या आनंदाने, त्याला असे वाटते की तो ते खात आहे,
अशा ऋीतीने तिला पूर्णपणे देवामध्ये रूपांतर्लित झाल्यासाऋखे वाटते.

त्यामुळे
- पहिली पायऋी म्हणजे स्वतःचा ऋजीनामा देणे,
- दुसऋे म्हणजे देवाची इच्छा कऋणे आणि त्याच्या सर्व इच्छेनुसाऋ कऋणे,
तिसऋ म्हणजे देवाला त्याचे ऋेजचे अन्न बनवणे आणि
- चौथा, देवाची इच्छा पूर्ण कऋ? Iसाठी.

पऋंतु, जन् आपण पहिले पाऊल उचलले नाही तन् आपण देवापासून जलद ऋहतो."

मी माळ I नेहमीच्या स्थितीत ऋहिलो, तो येताच आशीर्वादित येशू मला म्हणाला:

"माझी मुलगी,
जेव्हा प्राणी चांगले कऋतो,
त्यातून एक प्रकाश निघतो आणि हा प्रकाश निर्मात्याकडे जातो
- प्रकाशाच्या निर्मात्याला गौऋव द्या e
- आऽ Iला दैवी सौंदर्याने सुशोभित कऋते."

मग मी माळ I कबुलीजबाबाला मी लिहिलेले पुस्तक वाच? Iसाठी घेऊन जाताना
पाहिले. त्याच्या सोबत आमच्या प्रभूची सोबत होती जो म्हणतो:
"माझा शब्द पाऊस आहे

पाऊस पृथ्वीसाठी सुपीक असल्याने तो फलदायी आहे.

आपण जाणून घेऊ शकतो

जॆ या पुस्तकात जे लिहिले आहे ते माॆ I शब्दाचा पाऊस आहे

-स्व

- सुपीक आहे आणि

- जर्माइन पु? ."

मी माॆ I नेहमीच्या स्थितीत ॆहिलो आणि धन्य येशूच्या उॆ टतेबद्दल विचाॆ केला.

वधस्तंभाच्या रूपात स्वतः ला दर्शवित आहे,

त्याने मला त्याच्या दुःखात थोडासा भाग घेतला आणि मला सांगितले:

"माझी मुलगी,

मला वधस्तंभावॆ उचलून वधस्तंभावॆ खिळले जायचे होते जेणेकरून जे आॆमला हवे आहेत,

मला शोधू शकता.

* जर कोणाला मला गुरु म्हणून हवे असेल

त्याला शिकव? ाची गॆज वाटत असल्याने, मी त्याला शिकव? ासाठी खाली वाकतो

- खूप लहान गोष्टी

-त्याला शैक्षणिक बनव? ासाठी उच्च गोष्टी.

* जर कोणी त्याग आणि विस्मृतीत ओरडत असेल आणि वडिलांचा शोध घेत असेल,

माॆ I क्रॉसच्या पायावॆ ये

त्याला देऊन मी स्वतःला त्याचा पिता बनवीन

-एक घॆ म्हणून माॆ I जखमा,

- माझे ॆक्त पैय म्हणून,

- अन्न म्हणून माझे मांस e

- वाॆसा म्हणून माझे ॆॆ .

* जर कोणी आजारी असेल तर,

तो मला एका डॉक्टॆसाॆखा शोधतो जो त्याला देतो

- फक्त उपचाॆ नाही,

-पण पुन्हा अपंग न हो? ासाठी सुॆक्षित उपाय.

* जर कोणी निंदा आणि तिरस्काराने अत्याचार केला असेल तर

तो मला त्याचा बचावकर्ता म्हणून पाहतो

जो या निंदा आणि तिॆस्काॆली दैवी सन्मानात रूपांतॆत कॆ? ासाठी येतो.

वगैरे

"थोडक्यात, ॆ ाला मला पाहिजे आहे

- न्यायाधीश म्हणून,

- मित्र म्हणून,

- जोडीदाॆ म्हणून,

- वकील म्हणून,
- पुजाऱ्या म्हणून इ. मला असे सापडते.

मला माझे हात आणि पाय खिळे का लावायचे होते ते येथे आहे:

आपल्याला पाहिजे असलेल्या कोणत्याही प्रकारचे विरोध करू नये म्हणून, जेणे करून ते माणसोबत त्यांना हवे ते करू शकतील .

तथापि, त्याचा धिक्का असो,

- काण मला बोटही हलवता येत नाही,
- मला नावज काही चे धाडस काढते. "

मी त्याला म्हणालो: "प्रभु, तुम्हाला सर्वात जास्त त्रास देणाऱ्या कोण आहेत?" त्याने उत्तर दिले:

"७ मी मला सर्वात जास्त त्रास दिला ते धार्मिक आहेत.

हे, माणसो ! माणुसकीत वाहतात,

मला त्रास दे आणि माझे शरीर आतून फाडून टाका,

जे लोक माणसो ! मानवतेच्या बाहेर वाहतात ते मला दुरूनच नष्ट करतात.

मी माणसो ! नेहमीच्या स्थितीत वाहिलो आणि जेव्हा येशूला आशीर्वाद मिळाला तेव्हा मी प्रार्थना करत होतो. तिने मला घट मिठी मागली आणि मला म्हणाली: "माणसो ! मुली, प्रार्थना हे माणसो ! कानातले संगीत आहे, विशेषतः जेव्हा ते माणसो ! इच्छेशी पूर्णपणे जुळवून घेतलेल्या आज्ञाकडून येते अशा प्रकारे की दैवी इच्छेनुसार जीवनाची सतत वृत्ती त्यात जाणवते.

"माणसो ! साठी हे संगीत वाजवणाऱ्या या आज्ञात जणू दुसऱ्या देव आहे. अन्ने माणसो ! बरोबरचा आणि मला दैवी सन्मान देणाऱ्या माणुस मिळणे माणसो ! साठी किती आनंददायी आहे. माणसो ! इच्छेमध्ये वाहणाऱ्या एकच पोहोचू शकतो. हा मुद्दा. इतकं सर्व आणखी जरी त्यांनी खूप काही केले आणि पुष्कळ प्रार्थना केली तरीही, मला मानवी गोष्टी आणि प्रार्थना सादर करणं, दैवी नाही, म्हणून त्यांच्याकडे ही शक्ती नाही आणि ते माणसो ! कानाकडे वळतात ».

मी माणसो ! नेहमीच्या अवस्थेत होतो, आणि जेव्हा आशीर्वादित येशू आला तेव्हा त्याने मला सांगितले: "माणसो ! मुली, मी फक्त चमकणाऱ्या आज्ञाबद्दल आनंदी नाही; मला त्यांचे विचार हलके हवे आहेत, त्यांचे शब्द हलके हवे आहेत, त्यांच्या इच्छा आहेत. प्रकाश, त्यांची कामे प्रकाश आहेत, त्यांची पावले प्रकाश आहेत, आणि हा सर्व प्रकाश एक सूर्य तयार करतो ! साठी ७ मध्ये माझी सर्व प्रतिमा तयार झाली आहे.

"असे घडते जेव्हा आणखी माणसो ! साठी सर्व काही करतो, अगदी सर्व काही. मग ते सर्व प्रकाश बनते. आणि ७ ला सूर्याच्या प्रकाशात प्रवेश करण्याचा आहे त्याला तेथे जा ! साठी कोणताही अडथळा येत नाही, त्याचप्रमाणे मला या सूर्यामध्ये प्राणी तयार हो ! स कोणताही अडथळा दिसत नाही. त्याच्या सर्व अस्तित्वासह. दुसऱ्याकडे, जो पूर्णपणे हलका नाही, मला माझी प्रतिमा तयार करतो ! साठी अनेक अडथळे येतात."

माणसो ! नेहमीच्या अवस्थेत स्वतःला शोधून, आशीर्वादित येशू थोडक्यात आला आणि म्हणाला, "कोणीही सत्याचा विरोध करू शकत नाही किंवा सत्य सत्य नाही असे म्हणू

शकत नाही. माणूस कितीही वाईट किंवा मूर्ख असला तरी तो पांढरा आणि काळा आहे असे म्हणू शकत नाही. तो पांढरा आहे, प्रकाश अंधारा आहे आणि अंधारा हा प्रकाश आहे. जे सत्यावर प्रेम करतात तेच ते स्वीकारतात आणि ते आचरणात आणतात. जे सत्यावर प्रेम करत नाहीत त्यांना त्रास होतो आणि त्रास दिला जातो. मग तो मेघगर्जनेसारखा अदृश्य झाला .

थोडा वेळाने ती परत आली आणि पुढे म्हणाली: "माझी मुलगी, जो कोणी माणूस इच्छेच्या क्षेत्रात राहतो तो सर्व संपत्तीच्या निवासस्थानात आहे आणि जो कोणी या क्षेत्राबाहेर राहतो तो सर्व संपत्तीच्या निवासस्थानात आहे. सर्व दुःखांच्या निवासस्थानात. या कारणास्तव शुभवर्तमानात असे म्हटले आहे की ज्यांच्याकडे आहे त्यांना आम्ही देऊ आणि ज्यांच्याकडे नाही त्यांच्याकडून जे थोडे आहे ते काढून घेऊ.

"खरं तर, जो कोणी माणूस इच्छेच्या क्षेत्रात राहतो तो सर्व संपत्तीच्या निवासस्थानात असतो, हे आश्चर्याकारक नाही की तो नेहमीच सर्व वस्तूंमध्ये श्रीमंत असतो. जे माणूस जे घरात राहतात त्यांच्यासाठी मी कंजूस असू शकतो का? याउलट, मी माझी सर्व संपत्ती त्याच्याबरोबर वाटून घेईपर्यंत मी त्याच्यावर कधी उपकार तर कधी दुसऱ्या करणार नाही का? खरंच आहे.

दुसऱ्याकडे, माणूस इच्छेबाहेर जो सर्व दुःखांच्या निवासस्थानात आहे, त्याची स्वतःची इच्छा हीच सर्वात मोठी दुःखाची आणि सर्व वस्तूंचा नाश करणारी आहे. त्यामुळे या आज्ञेला माणूस इच्छेशी संबंध नसताना काही वस्तू, वस्तू असतील तर त्या वस्तू त्याच्याकडून काढून घेतल्या जातात, कारण ते त्याच्यासाठी निरुपयोगी आहेत यात आश्चर्य नाही.